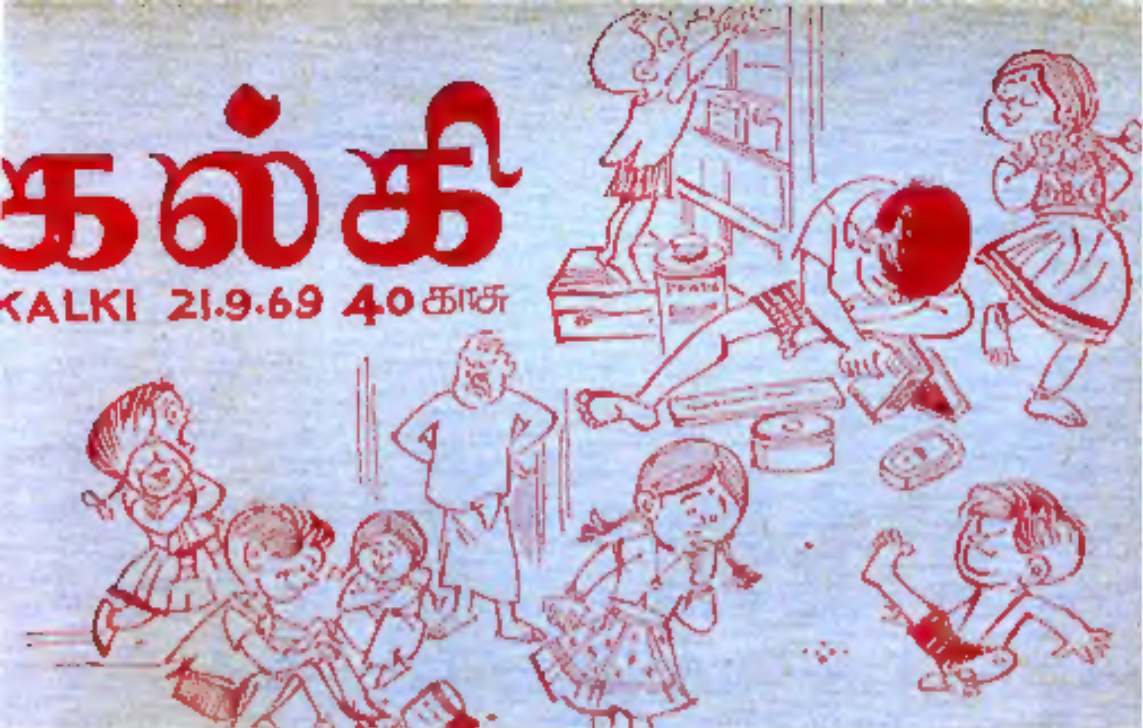

கஸ்கி

KALKI 21.9.69 40 காசு

நீங்கள் எப்பணி புரியினும் அப்பணியை
விறக்கச் செய்திறது கோகா கோலா.
பருகப் பருகத் தெவிட்டாது விடுவிறப்
பான அந்ந் நீங்குவை. உணவு ஒரு
படி கூடவே சொல்லும், உய்வாசம் ஒரு
படி மேலே துள்ளும். நீங்களும் பறப்
பீர்க்கள் என் வெளியியே!

புத்துணர்வுட்டிடும் அருமை, கோகா
கோலாவின் பெருமை!

Coca Cola, Coca Cola என்பனவற்றின்
பெயர்களைப் புறக்கணிக்க

புத்துணர்வுட்டிடும்

கோகா.

கோகா-கோலாவின்

பெயர்!

செப்டம்பர் 19 முதல்
வெலிங்டன்
கிரபுத்
ராக்ஸி
லிபர்டி
மற்றும் தமிழகமெங்கும்

ஏ.வி.எம்
புரொடக்ஷன்ஸ்

அன்னையும் பிதாவும்

இயக்குநர்
கிருஷ்ணன் பஞ்ச

பாடல்கள்கண்ணதாசன் இசை: M.S. விஸ்வநாதன்

AVM
PRODUCTIONS

உங்கள் வதனம் மலரிதழ் மென்மையும் இளமையின் பொலிவும் பெற பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம்

உங்கள் சருமத்தில் இயற்கையாக இருக்கிறது மாத்தளமை. அதைப் பாதுகாக்கிறது பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீமினுள்ள விசேஷ 'றுய்மெக்டன்ட்'. பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம் மென்மையும், மிருதுவதன்மையும் இளமையும் அளிக்கின்றது. தூசு, சீதோஷன மாறுதல் ஆகியவற்றில் இருந்து உங்கள் சருமத்தை பாதுகாக்கின்றது. வெண்பனி போன்ற சேர்மான பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீமை தனியாகவும் உபயோகிக்கலாம்; மூகப்பவுடருக்கும் படிமாளமாகவும் உபயோகிக்கலாம். அப்போது ஒப்பனையும் முனிக்கணக்கில் கலையாமல் கவர்ச்சியாக விளங்கும்.

சீஸ்ப்ரேசு பாண்ட்ஸ் இன்கார்போரேடெட்
(மகாவதுக்கப்பட்ட பொதுப்புடன்
ஏ.எஸ். ஏவில் குணிக்கப்பெற்றது)

**பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம் -
பவுடர் பூச்சிற்குத் தலைசிறந்த ஓர் படிமானம்**

சு.அ.17A 900

செனிய, புர்ட்ரீட் 3 - 1969, செப்டம்பர் 21

இரும்புத் திரையை நோக்கி....	— 5
இரண்டு நீதிபதிகள்	— 6
ராஜாஜியின் கருத்துகள்	— 7
ஆங்கிலத்தை ஆண்ட தமிழக அறிஞர் -	— 8
காய் பந்து பற்றி வாய்ப் பந்தம்!	— 13
பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர்	— 15
ராமாயணம்	— 16
அம்புலிக்கு அப்பால்...	— 18
பொன்னியின் செல்வன்	— 15
சபரி உண்ட கவி	— 34
வேலங்கள்	— 36
திரை விளையாட்டு	— 40
தான் ஒரு பிரம்மச்சாரி	— 61
முதல் சந்திப்பு	— 72
திருவிளையாடல்	— 78

“கக்கி”யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே ; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

சேவிங்ஸ் டெபாஸிட் வட்டி 4%

சில சிறந்த அம்சங்கள் :-

- வாரந்தோறும் ரூ. 5000/- வரை வாங்கலாம்.
- செக் மூலம் பணம் பெற வசதி உண்டு.
- எத்தனை தடவை வேண்டுமானாலும் பரங்கிவிடுத்து பணம் பெறலாம்.
- நினைசரி கிழுவாவயின் பேரில் வட்டி கணக்கிடப்படுகிறது.

“சேமித்து வாழ்வரசே வாழ்வரச் மந்த்ரு) எல்லாம் தொழுது உண்டு யின் செல்பவச்”

இன்றே ஒரு சேவிங்ஸ் கணக்கை ஆரம்பியுங்கள்

தி லக்ஷ்மி விலாஸ்
பாங்க் லிமிடெட்.

ரீஜிஸ்டர் அலுவலகம் : கருூர்

E. அன்புலட்சுமி, B.A., B.L., C.A., I.I.S.,
காரியதரிசி & மாநேஜர்

உங்கள் சேவைக்கென்றே
48 கிளைகள் தமிழ் நாட்டில்
உள்ளன.

இதை இந்திரா
காந்தியின் பொறுப்பாக
விட்டு விடுவோம்

இரும்புத் திரையை நோக்கி....

பாங்குகளை அரசாங்கமே ஆக்கி யது மக்களின் சேமிப்பில் பெருவாரி யாகக் கை வைப்பதற்குச் சமம். ரூபாய் டிபான்ட்ஸ் போன்றவை குறையாத டிபான்ட்ஸ்கள் உள்ள பாங்குகளைத் தான் இப்போது எடுத்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இத்துடன் விவகாரம் முடிந்து விட்டது என்று நினைக்கக் கூடாது. இது ஓர் எச்சரிக்கை. அரசாங்க மைக் கோட்பாடு வெற்றி யடைவது ஒரு காலம் சாத்தியமல்ல. அதில் வெற்றி விட்டாத காரணத்தாலேயே எப்படியேனும் வெற்றிபெற வேண்டும் என அதே வழியில் மேலும் சென்று, புதுப் புது நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டி யிருக்கும். எல்லா விதமான சேமிப்புகளின் மீதும், எல்லாவகையான பாங்குகளின் மீதும், எல்லாவிதமான விடுமுதல்கள் மீதும் முழுமூச்சுடன் கை வைப்பதில்தான் அது கொண்டு போய் விடும். இப் போது சர்க்காருடன் போரிடுவது பய னற்றது என்று எண்ணி அரசின் வலி மைக்கு நடுத்தர வகுப்பினர் பணிந்து போனால் அப்படித்தான் நடக்கும்.

அதிக எதிர்ப்பின்றி பாங்குகள் மீது பெருந் தாக்குதல் நடந்திருக்கிறது. நடந்தது நடந்து விட்டது என்ற மனப்பான்மைவின்றாக மக்கள் மயறி விட்டார்கள். எனவே, அடுத்த நட வடிக்கை வந்து விட்டது. தொழில் களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் அளவுக்கதையும் அரசுதான் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய் திருக்கிறார்கள். அனுமதி அல்லது லைசென்ஸ் பெற்று தனிக் கம் பெனிலோ அல்லது தனி நபரோ இனி அவற்றை இறக்குமதி செய்ய முடியாது. நமது வேளிநாட்டு வர்த் தை நடவடிக்கைகளில் இந்த இறக்கு மதி முக்கியமான ஒரு பகுதி. இப் போது இந்த இறக்குமதி இனம் 'பெர்மிட் - லைசென்ஸ்' நிலையிலிருந்து மூழு அரசாங்க ஏகபோகம் என்ற நிலைக்குப் 'பிரமோஷ'னாகி உள்ளது.

அதாவது, தேசத்தின் தலையாரித் துறையில் ஒரு முக்கியமான பகுதி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி உள்ளது. அனுமதி பெற்று இறக்குமதி செய்வ தற்கு இருந்து வந்த கொஞ்ச நஞ்சு சுதந்திரமும் போய் விட்டது. இதைப் பற்றி 'மைஸ்தீதியா' பின்வருமாறு கூறுகிறது : "அரசாங்கத்தின் வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் எந்த வட்டளத்தில் வேலை செய்கின்றன என்பதை, விஷய மறிந்த பலர் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றின் வரலாறு காலங்களின் தொடர்ச்சை என்று சொல்லலாம். ஒரு வகைப் பேரத்தில் பெரு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மற்றொன்றில் கொள்ளை வர்ப்பம் அடித் துச் சரிக் கட்டுகிறார்கள். இதனால் வரவு செலவுக் கணக்கைச் சரிக்கட்ட வாம். ஆனால் இரண்டு இனங்களிலும் நஷ்டமடைவது பொதுமக்கள்தான். தகுதியை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு வர்த்தகம் அரசாங்க வர்த்தக கார்ப்ப ரேஷன், கனிப் பொருள் - உலோக வர்த்தக கார்ப்பரேஷன் ஆகியவை நடைபெறுவதற்குச் சிறிதும் நியாயமே இல்லை. அவற்றால் பெரு நஷ்டத்தான் விளைகிறது. எனினும், இப்போது மூலப் பொருட்களின் இறக்குமதி அளவுக்கதையும் இந்த ஸ்தாபனங்களிடமே ஒப் படைத்து அவற்றின் பணிகளை விரி வாக்குகிறார்கள்."

இது ஒரு வர்த்தக சம்பந்தமான விஷயம் மட்டுமல்ல. தேச ஆட்சி முறையை, சர்வாதிகாரமாக மாறிது கின்ற நடைமுறைக்கு இது மேலும் ஊக்கம் அளிக்கிறது. இதன் விளை வாக வெளி உலகுடன், குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் தொடர்பில் வாதபடி இந்தியா துண்டிக்கப்பட்டு விடும். எம்ஜிவிஸம் என்பது பித்த லாட்டமும், மாய்மாலமும் நிறைந் தது. அதற்கு இரையாகாமல் தப்புவ தற்கு நல்லறிவு தேவை. உலக மக்க ளிடையே பரஸ்பர அடிப்படையில் திரிப்பந்தமற்ற தொடர்புகள் இருப்

பது. இந்த நயவறியின் வளர்ச்சிக்கு அவசியம். வெளிநாட்டு வர்த்தக விஷயங்கள் மேல் மேலும் சர்க்கார் கைக்கே மாறுமாயின், அந்நியத் தொடர்புகள் துண்டிக்குப்பட்டுத் தாங்கள் தனிமையில் தவிக்க வேண்டி விடுக்கிறது என்ற உணர்வு பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும். தாங்கள் திராதர வாரி விட்டதாகவும், எவ்வளவுதான் சர்க்காருடன் தங்களுக்கு மன இணக்கம் இல்லாவிட்டாலும்கூட அதற்குப் பணிந்து கொடுத்து இத்துழைப்பது தவிர வேறு வழியில்லை என்றும் அவர்கள் கருது நேரிடும். எவ்வளவுதான் ஆட்சி முறையின் செயலாண்மை அமைச்சரின் ஒன்று, அந்நியத் தொடர்புக்கு அடிப்போடு வழியில்லாதபடி, 'இரும்புத் திரை'யை உண்டாக்குவதே, அந்நிய வர்த்தகக் கார்ப்பரேஷன், கனி-உலோக வர்த்தகக் கார்ப்பரேஷன் ஆகியவற்றின் பணிகளை விரிவாக்குவது, மேலெழுந்தவாறு வர்த்தக நிலையற்றதாகத் தோன்ற

லாம். ஆனால் இந்தியாவைச் சுற்றி இரும்புத் திரை அமைக்கும் முயற்சியில் அது ஒரு பகுதியாகவே அமையும். இந்த உண்மையை 'மைனித்தியா' பத்திரிகை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. பிரதானமாகத் தொடர்பின்றித் தனியாக இயங்குவது மாபெரும் நிலையை விளைவிக்கும். சமாதானத்துக்கும், உலக நயவினைக்கேத்துக்கும் அது எதிரிடைவான்று. இத்தகைய விளைவுகள் வரலாம் என்று அரசாங்கத்தினர் உணர்ந்திருக்கிறார்களா? அல்லது இந்த நிலை வரவேண்டும் என்பதே அவர்களின் உத்தேசமா? உத்தேசித்துச் செயல்பாடும் சரி. உத்தேசம் இல்லாத விளைவாக இருந்த போதிலும் சரி, அந்நிய இறக்குமதிகளை அரசாங்கத்தின் தனி ஏகபோகமாக்குவது ஐனராயக்கதையும், உவவினரிடையே நயவினைக்கேத்துமையும் முற்றிலும் பாறிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

(‘ஸ்வராஜ்ய’-யின் ராஜாஜி எழுதியது)

இரண்டு நீதிபதிகள்

சென்னை உயர்தீதி மன்றத்துக்கு இரு புது நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதில் தமிழக மக்கள் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டவர்கள்.

சென்னை நகர பஸ் ஊழியர்களுக்கும் கல் துாரி மாணவர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற கவரத்தடை விவாதித்துத் தமது முடிவைச் சமர்ப்பித்த திரு. பி. எஸ். சோமசுந்தரம் அவர்கள் சென்னை உயர்தீதி மன்றத்து நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மதுரை ஹில்லாஸைச் சேர்ந்தவர். கன்னுாரிப் படிப்பு முடிந்த பின் சிறிது காலம் வக்கீல் தொழில் புரிந்தார். திண்டுக்கலில் சிறிது காலம் சர்க்கார் வக்கீலாகப் பணியாற்றினார். பிறகு முனிசிப் ஆலர், படிப்படியாக நீதித் துறையில் உத்தியோக உயர்வுகள் பெற்று வந்து இன்று சென்னை உயர்தீதி மன்ற நீதிபதியாக ஒருவராகி விடுக்கிறார்.

திரு. எஸ். மகராஜன் அவர்கள் சென்னை உயர்தீதி மன்றத்தில் நீதிபதியாக நியமனம் பெற்றிருப்பதில் தமிழகமும் தல்துவமிக் உண் அத்தனை தமிழ் அன்பர்களும் மகிழ் வார்கள். திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த திரு

மகராஜனும் திலகா முகர்சிப் உத்தியோகத் திலிருந்து படிப்படியாக உயர்த்து சென்னை உயர்தீதி மன்றத்துக்கு வந்திருக்கிறார்.

பிரதம நீதி முறை நிலவி வந்த புதுச் சேரியில் பிரதம நீதிபதியாக இருந்து பிரதம நீதி பரிபாலன முறையை ஆக்கிவத்தில் யாத்து அரும் பணியாற்றியிருக்கிறார். அங்கு நிலவி வந்த நீதி நிர்வாக முறையை, இந்திய முறைக்கு மிக நவீனமாக மாற்றி, அப்பகுதி மக்களின் அன்பையும் பாராட்டிட ஏன் பெற்றிருக்கிறார்.

அவர் எந்த ஊரில் இருந்தாலும் எந்தப் பதவியில் இருந்தாலும், தமிழ் இலக்கிய மணம் — பரப்பி வந்தார். ரஸிகமணி டி. சே. வி. வகுத்த இலக்கிய ரஸிக முறையைத் தமிழ் மக்களுக்கு இடையரூது திணைபடுத்தி வந்திருக்கிறார்.

திரு. மகராஜன், தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டுமின்றி ஆங்கில இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். அவர், ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களான ஹாம்லெட், கிங் லீர்ன், மாக்பெத் முதலியவற்றைத் தமிழில் நிறப்பாக மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். அவரது

கம்ப ராமாயண ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு 'மதர் இத்தியா' என்ற அரசித்த ஆசிரம வெளியீட்டில் தொடர்ந்து பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்திய இலக்கிய மெதைகள் வரிசையில் கம்பரைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதித் தரும் படி எழுதின அகாதெமி அவரைக் கேட்டிருக்கிறது.

இனி சென்னையில் ரஸிகமணி விதைத்த தமிழ்ப் பண்ணை செழித்தோங்கி மக்களுக்கு அறியும் மகிழ்ச்சியும் ஊட்டப்போகிறது.

திரு. மகராஜன்

திரு. சோமசுந்தரம்

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

பரம் ஏழாடகனாக மக்களுக்கு -ஞாை காட்டி மதுபானக் கடைகளைச் சட்ட சம்மதமாக்கிதும் அவர்கள் கண்ணுக்காகச் செலவை உயர்த்திக்கொண்டே போவார்கள். அதில் ஒரு பகுதி சர்க்காருக்கும் போகும் என்பது கணக்குப்படி சரியாகிடுக்கலாம். ஆனால் இப்படி செலவிடுவதில் காரணமாக, வேறு பண்டங்களை அவர்கள் வாங்குவது குறையும். பொழுதுபோக்குக்காகச் செலவழிப்பதும் குறையும். இது காரணமாக, இல்லினங்களில் சர்க்காரில் வருமானம் குறையும். கள், சாராயக் கடைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதால் சர்க்காருக்குப் பணம் வரலாம். ஆனால் அதைவிட அதிகமான வருமானம் வேறு துறைகளில் எதற்கு தடைமாவிரும். மக்கள் குடிக்கச் செலவழிக்கும் பணத்தில் பெரும் பகுதி மதுபானக் கடைக்கு லைசென்ஸ் பெற்றவரைப் பணக்காரனுக்கும். ஏழாடக் குடும்பங்கள் மெலும் வறுமைக்கு உள்ளாகிப் பரிதாபரமான நிலைக்குத் தாழ்த்துவிடும். இதனால் ஏற்றுத் தாழ்வுகள் அதிகமாகின்றன. சோஷலிஸ்டுக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் இந்நிலைமையை ஏதிக முடியாது.

கள்ளச் சரக்கு செலவாகிறது என்பதைக் காரணமாகக் காட்டி, மதுவிலக்கை எடுத்து விட வேண்டும் என்கிறார்கள். இதுதான் கணக்குப் போட்டுப் பார்ப்பது அவசியம். இப்போது கள்ளச் சரக்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ அதைப் போல மிக மிகப் பன்மடங்கு மதுக் கடைகளைத் திறத்தால் செலவாகும். குடிசையில் ஒழுக்கு இருக்கிறது என்பதற்காக செல்கள் மதகையே திறந்து விடுவது போன்ற காரியமே இது.

இருபது வருஷங்களுக்குமுன் இருந்தது போல் கள், சாராயக்கடைகளைச் சட்ட சம்மதமாக்கினால், 'சூடிப்பார்கள் நூது குடிக்காதவர் ஒன்று' என்ற நிலை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டு விடும். இருபது ஆண்டுகளாக முடிக்கிடக்கும் கடைகளைத் திறக்க வேண்டாம் என்ற நான் வேண்டிக் கொள்வது வெறும் 'உணர்ச்சி பூர்வமாக' மட்டும் அல்ல. மூப்பத் தைத்து ஆண்டுகளுக்குமுன் சர்க்கார் முயற்சியின் மூலமாக இல்லாமல், அமைதி

யான முறையில் மதியல் செய்து, பல கடைகளை ஒழுவதற்கு வழி செய்தோம். பின்பு சட்டத்தின் மூலம் மதுவிலக்கை அறலாக்கிக் கள், சாராயக் கடைகளெல்லாம் மூடிவிட்டோம். இதன் விளைவாக ஹரிஜனங்களும், மற்ற ஏழை மக்களும் எவ்வளவு நன்மை அடைந்தார்கள் என்பதை நான் கண்ணுரக் கண்டவர். லைசென்சு கொடுத்துக் கடைகளைத் திறத்தால் ஏழை மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து குடிப்பார்கள்; அதை ஆட்சேபிக்கவோ, தடுக்கவோ துணிவு இல்லாத நிதியில் பெண்கள் இருப்பார்கள் என்பதை முன்கூட்டியே கண்டு தான் இதனை எழுதுகிறேன்.

கி.வி.சி.

இரு விஷயங்களில் ஸ்ரீ மொராரிஜி தேசாய் வேறு தெளிவாக இருக்கிறார். ஒன்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அப்பட்டமான முறையில் கட்டுப்பாட்டை மீதவ் குற்றத்தை இழைத்திருக்கிறார் என்பதும், அவரது அரசியல் நடத்தையில் இவ்வித மாக கள்ளவியரில் அவர் பிரதமராக விருப்பது குறித்து ஸ்ரீ தேசாய் சமாதானம் செய்து கொள்ள முடியாது என்பதுமாகும். இரண்டாவது, ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்திக்கு ஸ்ரீ தேசாயிடம் நம்பிக்கை இல்லையென வெளிப்படத் தெரிகிறது. அவரது மத்திய சபைக்குத் தேசாய் திரும்பிச் செல்ல முடியாதென்பது, சென்ற வாரம் சென்னை வந்திருந்தபோது மொராரிஜி தேசாய் இவ்விரு விஷயங்களையும் நிரூபிக்கிடம் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். சிறித்த காலகிரல் சட்டைக்கு ஒட்டுப் போட்டு ஸூக்கியம் உண்டாசதாக்கி காட்டி விரும்பும் நிரூபிக்கவும் மற்றவர்களும் அவசியம் மெலும் கேள்விகள் கேட்டுப் போகின்றன சொல்லியும் உபத்திரவிக் மாட்டார்கள் என நம்புவோமாக!

பரஸ்பர மரியாதை உணர்வும், நம்பிக்கையும் ஏற்படாமல் ஸூக்கியம் ஏற்பட்டு விட்டதாகச் சொல்வது உண்மையற்ற விஷயம். அரசியல் கொள்கையில் அக்கறையின்றித் தனி மனிதர்களிடம் மட்டுமே அக்கறை கொண்டவர்களும், பதவிப் போராட்ட

நாதி உதல் தத்துவமெல்லாம் தபாவி தக் லுசுத உக்கினை மத்திக்கக் உக்க தபாவி மக் தமபர் சீத் தேதி வெளியுக்கித்.

வினா கு. 5-00

உக்கள் பிரதிக்கு உக்களூர் கலி ஏஜென்ஸி டம் பதியு செய்துகொள்ளுங்கள். காரணம் எத்திரம் பதியு செய்துகொண்ட கலி சத்தா தாரகளுக்கு மட்டும் தலிப் பிரதிக்கள் தபாவிஸ் அனுப்பப்படும். தபாவிஸ் பெற விருமடும் கலி சத்தா தேவர்கள் மட்டும் கிடுக்கண்டி. தொலகய்க்கி அனுப்பக் கொடு கிறோம். வி.பி.சி. கிளா மது.

உள்ளாடு ... கு. 6-00
மெய்கிராடுகள் ... கு. 10-00

இவ்விடையில் உள்ள சத்தா தேவர்கள் அவர்களுக்கு அருகிலுள்ள கலி ஏஜென்ஸிகளிடம் கலி தபாவிஸ் உணர்வுப் பெற ஏற்பாடு செய்து கொள்ளவும்.

மாணேஜர், கல்கி, சென்னை-31

லேடிக்களையப் பார்த்து மகிழ்பவர்களும் இவ்வித பொய் இக்கியத்தைத் தங்களுக்கு ஆதாயமாக்கிக் கொள்வார்கள்.

ஆனால் கட்டிவிட அக்கிராசைக்கும், பிரதமருக்கும் உள்ள அதிகாரங்கள் பற்றி இப்போது பேசப்படுகிறது. இவ்விஷயமாக என் கருத்தைத் தெரிவு படுத்துகிறேன். 'அரசியல் பதவி வகிக்க ஒரு கட்டியால் தேர்த் தெருக்கப்பட்டவர், அக்கட்டியின் கருவி மாதிரியே ஆவார்; அவர் அவ்வப்போது கட்டி எடுக்கும் முடிவுகளுக்கும் அது விதிக்கும் உத்தரவுகளுக்கும் முழுதும் கட்டுப்பட்டவர்; இவற்றுக்கு மாறாக அவர் செயலாற்றக் கூடாது' என்பது கம்யூனிஸ்ட்களின் கொள்கையும் நடைமுறையுமாகும். அக் கட்டியின் ஆட்சியில் இது சரி. ஆனால் ஜனநாயக முறைப்படி பல கட்டிகள் வைத்துக்கொள்ளும் சட்ட சபை ஆட்சி முறையில் இது பொருத்தது. பார்லிமெண்ட் ஒரு மொத்தமாக எடுக்கும் முடிவுகளையே பிரதமர் பின்பற்ற வேண்டும். கடந்த 32 வருடங்களாக இதுவே என் கருத்து. பார்லிமெண்டுக்குப் பதில் சொல்வ வேண்டிய பொறுப்பை அவர் மதிக்க வேண்டும்; அது கட்டுக் குணவாய் வாகக்கொள்ளும். பார்லிமெண்டின் இடத்தில் கட்டி அமர முடியாது. ஆட்சியில் உள்ள கட்டி மட்டுமீய்ந்தி மந்தக் கட்டிகளும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் விவாதங்களுக்குப் பின்னர், பார்லிமெண்டின் முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதன் உதாரணத்தை எந்தக் கட்டியும் பெற முடியாது.

இது என் கருத்தால்தான், மற்றபடி இந்திரா காந்தியின் மனப் போக்கு, அரசியல் கொள்கைகள் யாவும் தவறாக இருப்பதாவது நான் எண்ணுகிறேன். அவைதான் நல்லதற்கு உத்தரவை அல்ல. சமூக நலன், சமநீதி இவை உயர்ந்த கொள்கைகள் தான். எல்லாக் கட்டிகளுக்கும் இவையே இடைவியமாகும். ஆனால் இந்த இடைவியல் களை அடைவதற்காகப் பிரதமர் தேர்த்

தெருத்துள்ள பாதை தவறானது. அது உற்பத்தி உயர்வுக்கும், தேசச் செல்வம் பெருகவும் சூத்திரம் விரிவிக்கும். ஆனால் உற்பத்தி உயர்வு, செல்வப் பெருக்கம் இவைதான் சமூக நலனுக்கு முதல் தேவைகள். இமதப் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் உணர்வேண்டும். அவர்களுக்கு இவ்வுண்மையை உணர்த்தக் கத்திரக் கட்டி தன்மையில் இவ்வந்தம்வளையவும் சொல்லு வதென்பது. சுதந்திரக் கட்டி இப்பணியைத் தொடருவதோடு, பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினருக்கு மட்டுமீய்ந்தி, வாக்காளர் அனைவருக்கும் இவ்வாறு தம்மீது தங்க வேண்டும். கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்து விட்டு மக்களை மயக்கி அதிகாரத்தைப் பற்றுவதில் சுதந்திரக் கட்டி சிந்தனை வைக்கக் கூடாது.

சென்னை

நீதி மன்றங்களின் சுதந்திரம் என்பதை ஜனநாயகம் உறுதியாக நினை உதவும் அடிப்படை. கபீர் கோர்ட்டியிருந்து தொடங்கி மூன்றுத்தர மாநிலத்திரேட் கோர்ட்டு வரையில் நிதிமன்றங்கள் யாவும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது மாநிலத்திரேட்டு கியும் திவார்ப்பாது உட்பட சர்க்காருக்குப் பெரும் அதிகாரம் இருப்பது உண்மை. ஆனால் இது காரணமாக நிவாரிக்கப்படுபவர்கள் புரண சுதந்திரத்துடன் பணி புரியத் தடை விடுக்கவாகாது. தொமா மிட்டார் ஒருவர் செய்திருர் என்பதனால், அவருக்கு ஜூர்ம் அடிக்கும்போது அது, உள்சபடி காய்ச்சலின் தர்மமையைக் காட்டாமல் அவர் விடுப்பப் படிவே ஜூர்ம் காட்ட வேண்டும் எய்லாமா? அவர் தேர்மாட்டைரைச் செய்தார் என்ற காரணத்தினால் அது இயற்கையுத் தம் இஷ்டப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அவர் உரிமை பாராட்ட முடியுமா? இவ்வாறே கபீர் கோர்ட்டானது சர்க்காரின் அதிகார சக்தியை என்னும் பாதிக்கப்படாமல் செயலாற்ற வேண்டும்.

சென்னை - புரணசவாக்கம், வேலு எம். சிடி. எம்.

பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி வெள்ளிவிழா கட்டிட நிதிக்காக

உத்தேச உரை

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு

ஸ்ரீ வி. வி. கப்பிரமணி ... வயலின்

ஸ்ரீ டி. செ. லக்ஷ்மி ... பிசுதல்கம்

ஸ்ரீ வி. காரதாரன் ... கருவிரா

ஸ்ரீ டி. எச். விஜயலக்ஷ்மி ... கட்டம்

★

21-9-1959 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு

முன்னுள் மந்திர அரச அமைச்சர் டி. டி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தலைமையில் எம். சிடி. எம். சிதம்பரம் செட்டியார் நிறத்த வெனி அங்கு விசேஷப் பந்தலில் நடைபெறும்

டிக்கெட் விலை: ரூ. 100/-, ரூ. 50/-, ரூ. 15/-, ரூ. 10/-, ரூ. 5/-
டிக்கெட்டுகள் கிடைக்கும்: வேலு எம். சிடி. எம். பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை-7

ஆங்கிலத்தை ஆண்ட தமிழக அறிஞர்

கி.சாஸ்திரி அம்மாள்

இவ்வாண்டு செப்டம்பர் மாதம் 13-ல் தென் அன்று மகா கைம் வீ. எஸ். சித்வாச சாய்நிவாஸிஸ் நூற்றாண்டு விழா தாடெஸ்ஸும் கொண்டாடப் பட்ட போலதை அறிவினாம். அவர் பிறந்து அன்று 129 ஆண்டுகள் பூத்தியாவினான். அவர் உயிருடன் இருந்த காலத்தில் அவரை தேசிகப் பார்த்துப் பழகியவர்கள் எவருக்கும் மூதாஸ்தாயி அவரது உயர்ந்த கம்பீரமான பெருமையிலுந்த தோற்றம் திகைத்த தோன்றலும் இராது. தம் நாட்டுப் பண்புக்குச் சென்மாய் விளங்கும் வேஷ்டியைச் கம்பீரராய் மாயக் கட்டிக் கொண்டு, கொட்டும அதன்மேல் அங்கவந்திரமும், தலைப் பாவையும் அணிந்த அவரது உருவம் படக்கவியே நாம் எங்கும் காதாரணமாய்க் காணலாம்.

கும்பபோனத்துக்கு அருகியுள்ள கடைக்கமான் என்ற சிறிய கிராமத்தில் எவிலையாதிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தவர் சாய்நிவாஸிஸ். தகப்பனார் ராமையனம், பாசனம், பாரதம் ஆகியவைகளைப் பிரஸன்னம் செய்வார். அவருக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்து தம் கைவி அறிய, நேர்மை, ஒழுக்கம் இவைகளினால் மாந்தகையின் மென் மெனும் உயர்ந்து சிறந்த பெலனரவும் புலமையும் பெற்றார். பழைய கையகக் கொள்கைகளில் ஸ்திரீய, வறுமை மிகுந்த ரோமணக் குடும்பத்தில் பிறந்தவாதான் எக்குறும், ஆங்கிலம் என்ற அந்நிய பேசும் திறமையில் அவருக்கு இல்லாவிடில் என்ற புலமையுடைய மட்டுமல்ல மேல் நாட்டினம் பெற்றார். ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவரானே கேட்டு விவந்து பாராட்டும அளவுக்கு அவரது ஆங்கிலப் பேச்சு செந்தவிளங்கியது. அதன்க் Myar Tongued orator என்று அவரை எவ்வொரும புழந்தாரர்கள். நூற்ற சக்கரவர்த்தி அவர் பேசுவதைக் கேட்டுவிட்டு, "எங்கக் ஆங்கில மொழி இவ்வளவு இனிமையான மொழி எவ்வளவு இப்பொழுதுதான் அறிந்தேன்" என்றாராம். சாய்நிவாஸிஸ் ஆங்கிலம் அந்நிய மொழி என்று தோன்றுதலுடன் அதைக் கற்பனில் அதிக ஆசையும் ஆர்வமுமே உண்டாயின. எதைவும் கட்டுதல் கற்கும் இயல்புடையவராதலால் அதன் உச்சரிப்பு, அர்த்தம் பாணையும் சரிவரத் தெரிந்து கொண்டே போ வோண்டும்; எழுத வேண்டும் என்று கருதுவாரார். அதன் விளைவு கும்பிகாணம் கல்தாரிவீய் படிக்கும் பொழுது பிரின்ஸிபால் ஹால் துறைவின் பேச்சிலேயே உச்சரிப்பில் மூன்று கண்டு பிடித்து அதைத் ததரிமமாய் அங்கீகரித்துக் காட்டியதாக அளிபெர். "எவ்வாழ்க்கையின் அம்சங்கள்" என்று புத்தகத்தில் எழுதுகிறார். இவ்விவரத்தில் அவருக்கு மிகுந்த குறி உண்டு. அதன்க் இலக்கிய ரகசிய இவ்வாமக் எழுதுவதையோ பேசுவதையோ அவரால் சிந்திதும் ரகிக்க முடி

வாது. மேலாகக் மகித்த பேச்சாகக் கேட்க அவர் காதுகளே கக்கவது போய் நமக்குத் தோன்றும். தமிழ் பேசும் பொழுது இடைவிடையே ஆங்கிலச் சொற்களைக் கலந்து பேசுவதை விடும்பாயம் அதைப் பெரிதும் குறைகூறல் கேட்டிருக்கிறேன். ஆங்கிலத்தைச் சரியாக உச்சரிக்கும் சிறந்தவரில் எப்பொழுதும் "வெய்ண்டர் டிக்கஸ்டெரி" என மேலது பீது வைத்திருப்பார். சிறு வயதில் தம்மைப் பிடித்த அரோதிப் அபத்தியம் கடைசி வகையினும் தம்மைவிடவே இப்போன்று தம்மைப் பற்றி வேடிக்கையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுவார். கம்பீரமான தோற்றத்துக்கு மாளுநர் திதானமும் அடக்க முடிக் அவருக்கு இயல்பாய் அளமந்திருந்ததன் என்று கருவாம், கணர்ச்சிவசப்பட்டுப் போனது அவர் ஸழக்கமல்ல. ஆனால் அதற்காக அவரை மென்மையான கணர்ச்சிகள் அத்தவார் என்று சொல்வ முடியாது. காரணக் வெளிப்பட்டுக் கொள்ளும் பழக்கம்

கணகைவீ. எம். சித்வாச சாய்நிவாஸி

அதிவிரைவில் எவ்வுதும் பிரதீடமுள்ள உயர்ந்த பண்புகளை அறிந்து போற்றும் குணமுள்ளவர். அதனும் அவர் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசினதும் அப்போதே இருந்த பின்பு அதிலொன்றே இருக்கும். ஆரம்பத்தில் சில வருஷங்கள் சாதாரண ஆசிரியராக இருந்தவர் பிறகு திருச்செந்திக்கு கோட்டையார் தரப்பட்டதில் தலைமை ஆசிரியராக அமர்ந்து கவிதை துறைமீது சிறந்த பணி வார்த்தையார். ஒரு சாதாரணத் தலைமை ஆசிரியர் பிறகு உலகமெங்கும் போற்றும் புகழும்படியானவர் போல் பெற்று விளங்கினார் என்றும் அதற்கு அவரது இயக்கமான நேர்மையும், பண்பும், நேர் தன்மையும் அவருக்குத் தந்தது. அந்த உயர்ந்த ஆசிரியர், காலக் காலப்போயிற் காரணமாக அங்கலாட்டம் ஆகக் காலத்தை விலை ஆசிரியராக ஆற்றும் பணியில்தான் அவருக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருந்தது என்று நேர்மையும், பண்பும், "பிரதீடமுள்ள பழனி அவர்களுக்கு தக்கதே தட்டி, அவர்கள் குணங்களால் பரிமாணிக்கச் செய்து அவர்களைத் தாய்நாட்டுக்குத் தக்க பக்கமாக ஆக்குவதன்மீது புகழ்மீது புகழ் உண்டா? உயர்ந்தியாவார் வேறுவருக்குச் சீர்ப்பட்டது தான் என்று" என்று அவரே மனமுலத்து கூறினார்கள், கார்த்திகேயம் அவருக்கும் கொள்ளுமையில் எவ்வளவோ வேற்றுமையின் இருந்தது. இருப்பினும் அவர்களிடையே உடன் பிரந்த சேவாதரங்களுக்குள்ள ஒரு தனிப் பின்புறம் ஒற்றுமையும் இருந்தது. மாணவர்கள் அறிவிலும் புரந்த சத்தியம் கிரகம் போன்ற தீவிர இயக்கங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவது பின்புறத்தின் நாட்டுக்குப் பெரும் பாதகம் விளைவிக்கும் என்று பத எல்லாவிதங்களும் கூறுகிறது.

அவருக்கு தம் பழைய ஆசாரங்களிலும் அனுபவங்களிலும் அன்புப் பற்றுதல் இல்லை. ஆயினும், அவைகளை அடிப்பொருளிடமிருட்டவரும்கூட. காலத்தியார் இவ்விதத்தில் சென்றிருந்தபோழுது அவர் அன்றை மரணமடைந்தார். தாம் அருகில் இருந்த தம்பையர் பெற்ற தாயின் உட்கூடத் தமையர் செய்திருந்தபின் செயல் குடியாமற் போனதைப் பற்றி அவர் ரொம்பவும் வருத்தமுள்ளார். பின்புறத்தினையவர்கள் இத்தகைய தந்தை தந்தை அவருக்கு மிகுந்த பதங்கமாகப் பிரத்தம் தாம் என்னாரும் செயல் குடியாமற் போய்த் தோ என்று ஸ்ரீ ராமரும் இப்படித்தானே வருத்தினார்.

என்தில் தம் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் பழக்கமில்லாதவரான அவர், எம், ஏ. பரிட்சையில் மாணவத்துக்குக் குறையாகத் தெரிந்ததாகக் கேட்ட போழுது கூட தம் சந்திராஸ்தனாகக் காட்டாமல் அம்மையர் அருகில் தெரிவிக்க எவ்வளவோ ஆவன இருந்தும் கேள் சாதாரணமாகவே நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்.

அவரது வாழ்வுகளையும் சித்திரிப்பையும் சேவாசிட்ட பத்தங்களிலும் பற்றி *Notes on the life of the late* என்ற தலைப்பில் அவர் பேசிய ரெடியோயர் பிரசுரத்தில் கடைபிடிக்கத் தம் கவனத்தை ஈடுபடுத்தியவர்கள் கவந்த பத்தகம் ஸ்ரீமத் கங்காதி ராமாயணமே என்று பெருமை

யோடு கூறிக் கொள்கிறார். கவிதை மறந்தாலும் அவர் கடைபிடிக்கச் செய்த ராமாயணப் பிரசுரங்களாகக் கேட்டவர்களுக்காவது தவறாது மறக்க இயலும்! ஸ்ரீ ராமருடைய குணநிலைகளில் பற்றிக் கூறும்போழுது அவருக்கிருந்த ஆர்வம் கொஞ்சம் நஞ்சு மக்க. ராமரூப பகவானின் அவதாரம் என்று நினைப்பதைவிட உலகிக் கெடுவோரை புரையோடப் பிறந்து, உடனடி, சத்தியம் தியாகம் முதலிய அரிய குணங்களின் சிறப்பிற்கும் வாழ்வுகளின் பற்பலத் தன்மைகளும் தமையர் உணர்வும் இன்னங்களையும் காட்டி உலகுக் கொஞ் கூறினார். அவர் விளங்கினார் என்று நினைப்பதற்கும் ராமாயணத்தைப் படிப்பதில் பெரும் பயனை அடைவோம் என்று அவருடைய நினைவு தம்பிக்கை.

இவ்வொரு பத்தகத்தினால் மாணவரும் கிட்டாது எட்டு மாநிலங்கள் தொடர்ந்து மலையாளம் எழுதிருந்த கன்னடம் மலையாளம் ஆகிய இரண்டு ராமாயணப் பிரசுரங்கள் சேர்த்திருந்தார். இப்பத்தகத்து வருஷங்களுக்குள்ளும் சித்திராஸ்தனையும் இவ்வுருவா நாலும் ஈடுபடக் கிரகம் செய்து கூடி ஏதோ சந்திக்க சித்திராஸ்தக் கேட்டது போல் மெய்யுறந்து கேட்டுக் கொண்டு இருந்த சாட்சி - அதன் பார்த்தவர்களைக் கேட்டவர் நினைவு கிட்டி என்றும் அகலாது. ஒரு தடவை அவருக்குச் சிறு உடம்பு அசைவாசையமா மீறந்தது. அவர் இருதய பரிசீலனை என்னும் பிரசுரத்தை நிறுத்திக் கொள்ளாமல் என்று சொன்ன போழுது, "இப்பிரசுரங்களை என்னுக்குக் கிப்பிய பெரும் பெருமைக்கு உருவியேற்றேன். நான் என்னுடைய தவறாது நேர்ந்து கிட்டாலும் பேசுதல்" என்று பதில் கூறின போடு. அன்று பிரசுரத்தை சித்திராஸ்தக் கிட்டார். ஆகவே கிப்பியை முறையாக அனுசரித்து ராமாயண தொடர்ந்திருக்கையில் ஈடுபடிக் குராயத்து சித்திராஸ்தக் கேள்வியோடு அவர்கள் என்னும் அறிவாகம் அவர் நினைவுகளோர் அரிய சித்திராஸ்தக் கிப்பியும் எவ்வுதும் ஈடுபடுவோடு உத்தர கண்டத்தின், உடனடியே பேசுதலாகக் கருதி சித்திராஸ்தக் சித்திராஸ்தக் ராமாயணம் செய்த போது தான் வருவத்திருப்பதை ராமாயணம் தெரிவிக்கும்படி கவனமாகக் கண்ட கேட்டுக் கொண்டு இருந்தது பற்றிக் கூறும்போழுது உணர்ச்சிமீட்டுக்கு குரல் தருதலாகக் கேட்டு போல் குடியாமல் அவர் நிறுத்தியதை அன்று பார்த்தவர்களையாரும் மறக்க குடியாமல். "உணர்ச்சி மறந்து போன சித்திராஸ்தக் தமையர்" என்று அவர் தமையர் பற்றியே ஒரு பிரசுரத்தின் கூறிக் கொட்டார். ஆகவே அதற்கு மாறாக அன்று சித்திராஸ்தக் நினைவைய என்னும் அவர் உணர்வு கருவியாகத் தெரிவ் கண்டவர்கள் அவர் எவ்வளவு மெய்யுறான உணர்ச்சி படைத்தவர் என்பதை அறிந்தனர்.

தம் நாட்டுப் பண்புகள் யாவற்றையும் உணர்விலான ஒரு பேராளராக இருந்த தாய்நாட்டு விழாவில் அவருடைய அரிய குணங்களில் பற்றிக் சிறிது சிறித்படி தமக்குப் பெரும் பயனை அளிக்கும்.

சீந்தன ராணி

சோப்புகளுக்கெல்லாம்
ராணி

கேரளா ஸாண்டல்

அது உங்களை புதிய
நறுமணமுள்ள
வீரகரமான உலகுக்கு
அழைக்கிறது

கேரளா
சந்தன சோப்

ஒரு நறுமணமுள்ள
தயாரிப்பு

SISTA'S RSO 227 TX

கேரளா சோப்ஸ் & ஆயில்ஸ் லிட்.,

சோப் பிவிஷன், கோழிக்கோடு-11

(கேரள அரசின் ஒரு நிறுவனம்)

அவர் மனக்கவலையற்றிருக்க வேண்டும்...

மனித உயிர்களைக் காப்பாற்றுவது அவரது சாமர்த்தியத்தையும் ஒரே மனக்குறிப்புடன் வேலை செய்வதையும் பொறுத்திருக்கிறது. தன் வேலையை நங்கு தடைபென்றி செய்ய அவர் மனக்கவலையற்றிருக்கவேண்டும்.

அதனுல்தான் அவரைப் போன்ற சிரத்தை காட்ட வேண்டிய தொழிலாளிக் கூடுபட்டவர்கள் பூகோபாங்கில் நம்பிக்கைபெற வேலையை நாடியுள்ளனர். அவருடைய பூகோபாங்கில் கரன்ட் ஆக்ஷன்ட் அவரது வடிக்கைவாள் பண விநியோகக் கிளையின் மூலம் கொடுக்க உதவுகிறது. பரந்திர கொடுக்கும் அவரது திரத்தரக் கட்டளைகளில் ஒரு செக் எழுதும் நேரத்தையும் கூட செலவிடாது சேமிக்கிறார். மேலும், அவர் செலுத்திய தொகைகளுக்கும் பலவித செலவுகளுக்கு எடுத்த தொகைகளுக்கும் எண்களை பரந்திர ஒழுங்காகவும், சீராகவும் வைத்துக்கொள்கிறது.

தலைமை காரியாலயம் :
உலகத்தர

கிங்கள் சேமிக்கலாம்—
பூகோபாங்க் உங்களுக்கு
உதவி செய்யும்.

கால் பந்துபந்து வாய்ப் பந்தல்!

சென்னை நேரு கல்பேடியைப் பேசுகிறது.

இடையக் கோயிலைக்கொண்ட கால் பந்தாட்டப் போட்டியின்போது ஆட்டத்தில் இருந்த அபிப்பிராய வேதம் காரணமாக நேருவின் குரல் — எம் மொகம்மடார் தென்மேற்குதினிடையிற் போரே மூன்று விட்டதாம்! இரண்டு நாடுகளையும் சமாதானப்படுத்தும் பெரும் பாடு பட வேண்டியிருந்ததாம்.

உனக்கு எப்படி இந்த அரசியல் தெரிந்தது என்பதிரீதானா? 'நேரு' பெயரை வைத்திருக்கிறதும் எனக்கு விளையாட்டு அரசியலாகவு தெரிந்திருக்க வேண்டாமா என்று?

கால் பந்தாட்ட ரசிகர்கள் ரோம்ப உணர்ச்சி வளம்பட்டவர்களே ரெபரீயோ, ஆட்டக்காரர்களோ தவறு பண்ணினால் அவர்களோ பொறுக்க முடியாது. என்னவென்று போய்விடுவார்கள். அதனால்தான் ரசிகர்களிடமும் கால் பந்தாட்டக்காரர்களிடமும் மத்தியில் மூன் பேர் போட்டு நான் அவர்களைப் பிரிக்க வைத்திருக்கிறேன்.

ஜாமிந்ஜம்மையையும் பெங்களூரைச் சேர்ந்த மேட்டூர் இன்ஜினியரின் குழுவின் மையார் மத்தியக் கோஷ்டியைக்குடும் இறுதி ஆட்டம் நடைபெற்றது. இரண்டு கோஷ்டிகளும் தன்னை ஆடினார்கள். எம். எ. ஜி. கோஷ்டியில் சதிதரன் உருண்டு புரண்டு பாய்ந்து குறித்துப் பயபத்துடன் கொதுக்குள் மொகம்மல் காத்தார். மத்தியக் கோஷ்டி ரொம்பப் சிரமப்பட்டு ஒரு கோல் போட்டது. அங்கம் ஆட்டக்காரர்கள் எல்லாரும் குறிபோடு குறியாக எத்தொகுத்தியே குறிக்கவிருந்தார்கள். ஆனால் ஒரு விதாயில் ரெபரி வாதாக்காரியார் அமைக்க வேண்டிய ஏதிரும் கொள்ளவில்லை. 'மொகம்மல்' ஒரு அவர் சட்டம் பேசிட்டானா! ரெபரியின் கைக்கு அப்பிஸ் கிடைவாரோ! அன்றைய ஆட்டம் வெற்றி தோல்வியின்றி முடிந்தது!

செய்வாய்க்கிழமை மறுபடியும் இருபதிலாவாம் ரசிகர்கள் மத்தியில் இறுதி ஆட்டம் தொடங்கித்தது. அன்னிய மண்ணில் படம் பிடிக்கப் போன ஹட்கட்டர் ஸ்திரீஸ் கால் பந்தாட்ட நடிகர் மூத்துராமன் பிளதோடரன் மண்ணிலே கைபடி வச்சிருந்தார். லிபிங் தடிசர் நாளை ரோம்ப சிவஸா கால் பந்தாட்ட இறுதியாட்டத்தைக் காண உட்கார்ந்திருந்தாரு. புதிய அட்வகேட் ஜெனரல் கோவிந்த் கலாமிதாதன் தன்மைய வித்தும் மறுபிக்க வந்திருந்தாரு. பம்பாய்

மத்தியக் ஆட்டக்காரர்கள் ரோம்ப உட்கொண்ட இடையக் ஆடினார்கள். ரஞ்சித் தாபாரம். எ. ஜி. குழுவின்மேல் 'டபாஸ்'த்து. ஒரு 'கோஷ்டி' போட்டு, மத்தியக் கை (ஆக்ஸ், எய்!) ஒக்கச் செய்தாரு. இதைக் கண்டு வருண் பகவான் ஆவத்தக் கண்ணீரைச் சித்தி ஜார். கால் பந்தாட்ட ரசிகர்கள் நாதரானி கைக் குறையாகத் தூக்கியைத்துக் கொண்டு ஆட்டத்தை விடாமல் கண்டு ரசித்தார்கள். மத்தியக் ஆட்டக்காரர் ரஞ்சித் தாபார மத்திரை கோஷ்டிப் போட்டானா. பத்துக்கு எம். எ. ஜி. ஒரு ஒரு கோல் போட்டது.

இடை பேசுகிறபடி மீற ஆட்டம் தொடர்ந்தபோது மத்தியக் கோஷ்டி தாது கோல் போட்டு விட்டது. இன்று ரசிகர்களிடம் வித்த ஆட்டத்தைப் பார்த்த திருப்பி திரையது. 'மத்தியக் ஜிப் ஜிப் தயா' பந்து ரசிகர்கள் முழங்க அதன் தோல்வி கண்ட கோஷ்டியினரும் பெருந்தன்மையுடன் வந்து கொண்டு வந்ததினார்கள். அட்வகேட் ஜெனரல் கோவிந்த் கலாமிதாதன் தூக்க முடியாத அளவு பெரிசான வீசைப் பம்பாய் மத்தியக் குழுவின் கீடம் கொடுத்தார். அவர்கள் ஹாண்ட் தடவை இந்த வீசைப் பெறுகிறார்கள்.

1955ம் ஆண்டு கால்பந்தாட்டத்தில் பீசிட்டன் கைகாரர்களே ஆனபோது எவ்வெத்தரானி செம்மன் கல்பேடியத்துக்கு விதயம் செய்து போட்டியைக் கண்டு களித்தார்கள். மொகம் கல்பேடியத்தில் நடைபெற்ற இந்தக் கால் பந்தாட்டப் போட்டியைப் படமெடுத்து மறு மணி நேரம் சென்னைக் கல்பேடியில் அதன் கலங்கியில் கால் பந்தாட்டக் காரர்களிடமும் போட்டுக் காண்பித்தார்கள். கால் பந்தாட்டக் காரத்தையார் திரு வி. கி. இதைப் பார்த்துவிட்டு வந்து பெருமையாகக் கொல்லிக் கொண்டிருந்தாரு. எனக்கும் மூர் ஆகை. என்மீட்டிலேயே உட்கா கால் பந்தாட்டப் போட்டு வந்து அதியே கலத்து கொண்டு அதை உட்கா காரர்களும் சென்னை மீயான நிதியத்திலே வத்திறங்கினார்கள். தனிக் குடித்தனம் நடத்தும் கிரிக்கெட் தம்பியோட ஆடறத்துக்குச் சேப் பக்கத்துக்கு ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து கிரிக்கெட் கோஷ்டியை அரப்போகிறார்களாம். நான் ஆகையிட நதிக்கெடப்பென்ன? வாயுள்ள பிச்சிதானே மீளாக்கும்? — மூன்மொகம்

வினாக்களும் அவரவர் வசதிக் கேற்ப
உள்ளதெனச் சொல்லத்
தேவையில்லை

தேர்ந்தெடுத்த
தம்பலாதிதர் A 7701, U 7701
நவநயம், டிபிள் டிபிள்
தேர்ந்தெடுத்த, ஹாஸ்டல், பாய்ந்தெடுத்த
பெயர், பிளாஸ்டிக்
Q 551, 552, 553, 554

[illegible]

மீன்துணி உலகிலே புகழ் பெற்ற பெயர்

自一九四九年

சுய சாரிய வரையின் திரு சன்.
மகாவிக்கை அவர்களின் பக்கத்து
விட்டு வரலாக இருந்தவர். அமை
பாத்திலுள்ள ராஜ்யப் தொழில்
விருவனத்தின் வடக்கில் திரு சன். ஆர்.
தாய் அவர்கள். "ஏ வெரி ஸ்தைப்
தெண்டியுமேன்" (A very fine Gentleman)
என்று திரு மகாவிக்கைத் தாய்க்கி
யும் அவர் தொடர்ந்து உணர்ச்சிப்
படிவத்தினால் பேசுகிறார்.

**பக்கத்து விட்டுப்
பிரமுகர்**

தினமார் மகாவிக்கைத் தாய் பற்றி தீவிரத்தும்
போது அவ்வாறு தவறு மனதில் என்று குறிப்
பிடுவதா அல்லது காதுவா மனதில் என்று
குறிப்பிடுவதா என்று தயங்குகிறேன்.
இந்த இரண்டு அடைமொழிகளுமே அவை
சம்பிரதாயமாக ஒன்றும் பொருள்விடப்
பண்டமக்கு அநித ஆற்றத்தான் இவர் கிடி
யத்தில் பொருத்தும் என்பது என் தம்பிக்கை.

"இப்படி தான் முழுதும் வாரிசு வந்து
போய்க்கிட்டே இருக்காங்க. அய்யாவளியை
கொஞ்சம் கூட அதுப்புச் சலிப்பு இல்லாமல்
பெய்க்கிட்டிருந்தாக் உடம்பு என்னத்துக்கு
ஆறும்? உடம்பைத் கவனித்துக் கொள்ளவே
தேவியளியே!" என்று இவருடைய அக்கா
வார் என் அக்காவாக்கிடலும், மனைவியிடமும்
அக்காவாக்கித்துக் கொள்வதை தான் பல
தடவைகள் கேட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது பரவாயில்லை. தேவ தனத்தைக்
கொஞ்சம் கவனித்துக் கொள்கிறார். ஒருகூறி
'அய்யா' இவர்தொழுத்துக்காதத் தினசரி
காணியில் கொஞ்சம் மருத்து எண்ணெயைத்
தனியாக் தேலித்து ஊறு வைத்து க்காணியே
செய்கிறார். ஆகாரக் கட்டுப்பாடுகளைக்
கவனமாகுகிறார். டாக்டர்மன் இவர் உடல்
நிலைமைப் குறைக்க வேண்டும் என்று
கொல்லி விடுக்கிறார்களாம். அதற்காகக் காணியில்
கூம் ம மாத்திரம் சாப்பிடுகிறார். பசு
வில் சப்பாத்தி. அரிசிச் சாப்பாடு கிடையாது.
இரவில் பழக்கன. இதனால் பதின்மூன்று
பவுண்டு எடை குறைத்து விட்டதில் இவருக்கு
மகிழ்ச்சி.

இந்த நடைமுறை சமீபத்தில் நடத்த இவ
ரது புதல்வியின் திருமணத்தை முடிவுச்

செய்தத் தடைப்பட்டிருக்கிறது. செவிரமே
அந்த ஆகார நிலநிலை மீண்டும் கடைப்
பிடிக்கப் போவதாகக் கொள்கிறார்.

ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அதற்கான
தோத்திசு, தகுணத்தில் செய்து முடிக்க
வேண்டும் என்ற கொள்கையை உடைவவர்
தாய்பர் மகாவிக்கை. இந்தக் கொள்கை
பரம்பரைச் சொத்தாக வந்திருப்பது.

கெஜார் தாட்களிடையே இவர் அரசியல்
செத்திசைகளில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கி
னார். அப்போது இவர் தந்தை என்ன சொன்
னார் தெரியுமா? "ஒன்று நீவிரமாக அரசிய
லில் இருக்கிறீர். படிப்புப் போதும். அக்கவது
அரசியல்கை கொஞ்ச காலம் மறத்து கல்லியில்
கவனத்தைச் செலுத்து. இரண்டையும்
சாத்தி குழப்பாதே" என்று திட்டவாட்
மாகச் சொன்னார். அவர் ஓர் அறுபவவாதி.
காத்தியம் அருமை தெரிந்தவர். எதாரண
முறையில் காற்றினைக் ஆரம்பித்து இரண்டு
பண்டம் ஒடும் கந்தாபவத்தின் அநிபரானவார்.

மகாவிக்கை தந்தையைப் புரிந்துகொண்
டார். பொறிஇவற் கண்ணி கற்பனில் பூனைத்
தாரி. படித்துப் பட்டம் பெறுமவரையில் அர
சியல் சடுபாட்டை அப்பாக் தள்ளி வைத்
ட்டார். தந்தை அடிக்கடி மகனுக்குக் கடி
தங்கள் எழுதுவார். அவற்றின் 'எடுத்த காரி
யத்தை அந்த செத்திசைபாகத் தெரிந் தோக்
தான் இருக்கு முடிக்க வேண்டும்' என்று
வற்புறுத்துவார்.

பட தொழில் நுறவனங்களின் அநிபரான
வும் கவனித் துறை, மெய் சன்மாரிக்க விஷயங்
களின் சடுபாடு உடையவராகவும் விளங்கும்

இவர் ஓரே இடத்தில் இருப்பது என்பது முடியாத காரியம். பொதுவாகச் சொல்லும் மாதத்தில் பத்து நாட்கள் சென்னைிலும் பத்து நாட்கள் போளன்னாச்சிலும் பத்து நாட்கள் பிரயாணத்திலும் இவர் நேரம் போகிறது.

இவர் பிரயாணம் போகிற பாதையில் எத்தக் கார் அங்குது பன்னாட இருந்தாலும் சேர். பழுதான தின்றுகொண்டிருந்தால் உடனே தம் காளை நிறுத்தி, டிரைவரைப் போய் கீசாரித்து வரச் சொன்னாலும், முடிந்த உதவிகளைச் செய்வார். அத்தக் கார் கீசான பிறகுதான் இவர் கார் விளையும்.

இரு சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு தன்மர்களுடன் சென்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். செல்லப்பட்டு அருகே ஒரு பஸ் பழுதடைத்து தின்றுகொண்டிருந்தது. அதைச் சீர்ப்பார்க்கும் கொண்டிருந்தார்கள். அது புறம் பட்ட இன்னும் சற்று நேரம் பிடிக்கும்போது இருந்தது.

இவர் காளை நிறுத்தச் செய்தார். "அவரமாகப் போக வேண்டியிருந்தால் ஒன்று பேர் என் கூடக் காரில் வரலாம்" என்று அழைத்தார். ஒன்று தப்பின் அந்த வாய்ப்புப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். தாம் விட்டிய் இறங்கிக் கொண்டதும் அந்த லுசு வரவும் அவ்வாறு லுசுக்கைக் கொண்டுவரல் விட்டு வரும்படி பணித்தார். இது அவருடைய பொதுவம். சுமாரி பிராத்தியத்தில் ஒரு தடவை ஒரு யாரி டிப்டி, பென் ஒருத் திவ் மோதித் தன்விட்டுத் திரும்பிப் பாராமல் போய்விட்டான். சற்று நேரம் கழித்து அந்த பாதையில் வந்த இவர், அத்தப் பென்னை ஆள்பத்திற்கு எடுத்துப் போய்க் கவனிக்கச் செய்தார். நேரவயாண மற உதவிகளையும் புரித்தார். ஒரு நாள் குழுவும் தமது காரியங்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டதையும் பொருட்படுத்தாமல் வந்தார்.

இவருக்குப் பொழுதுபோக்கு புத்தகங்கள் படிப்பது. சீத்திரமோ, தனிமோ, கிஞ் லுளமோ ஆகியவற்றில் இருந்தாலும் சேர், தமிழில் இருந்தாலும் சேர், கிரும்பிப் படிப்பார். நிறையவும் படிப்பார். கார், விமானம், ரயில் எத்தப் பிரயாணமாக இருந்தாலும் இவர் கூட நிறையப் புத்தகங்கள் பிரயாணம் செய்கிறார். பிரயாணம் இவ்வாத நாட்களில் இரவிய் இரண்டு மணி நேரம் எப்படியாவது படிப்பது என்ற சுழக்கம் இவரிடம் உண்டு.

தன் புத்தகங்களை எங்கிருந்தாலும், எந்த விடத்தும் வாய்க்கிடுகார். அவைகளைப் படித்து முடிந்த பிறகு, குறிப்புகளுடன் தம் தன்மர்கள் சிலருக்கும் அனுப்பி வைப்பார். தாம் எடுத்த சில புத்தகங்களை அவர்களுக்கும் படித்து கமிடுவதில் அவருக்குத் திருப்தி. சில நாட்களுக்கு லுன் சென்னை நிரைப் பட்ட கொண்டுவர ஒன்றித் 'டாக்டர் ஸீவாகோ' படம் நிரைவிடப்பட்டபோது இவர், பாண்டிநாக்கில் லுசுக் கதையைப் படிக்க கிரும்பினார். ஆனால் அப்போது

சென்னைில் அத்தப் புத்தகத்தின் பிரதி கிடைக்கவில்லை. உடனடியாகத் திருவிடுதல் தலைக் கொடுத்து அங்கிருந்து புத்தகத்தை வரவழைத்துப் படித்தார்.

மேயத் துறையில் இவருக்கு அனோடு அதிகம், வன்னவார் கார்ட்டுப் வழிதில் நிறைந்த பற்றதும், வன்னவார் கார்ட்டுப் பற்றத்திற்கு அடிப்படையாகக் கொண்டது மாதத்திரமல், வேதங்கியையும் சப்திவத்தக் கிளவும் கிஞ் லுளமும் கிளவும் அடிப்படையாகக் கொண்ட தத்துவம் என்று திவ்ய் பவர், வன்னவாளை ஒரு பிரேரூடும் திவ்ய் தாயகத்துடனும், புத்தகம்-தும், காத்தியுடனும் லுளம் இவரின் பிரேரூடும் சென்னை் காவல் கிரிதாரி பிரேரூட் இவருடைய இருபத்தத்து ஆண்டு கால தன்மர்.

இரு மேயம் இவர் தன்மர்கள் இருவருடன் வன்னவார் கிராமில் பங்கெடுத்துக் கொண் டியுறம் போயிருந்தார். அங்கு போனவுடன் சாதாரண நோட்டில் அந்த வில் தன்மர்களுடன் தங்கினார். நோட்டில் பொதுக் குழாயில் கிழாணத்துக்காக 'தலு' விவ் திவ்யர். இவர் வத்திரும்பவத்தக் கெண்டிப் பட்டு அருகிலிருந்த ஆசிராந்திர லுளர் அசுதியாக லுளக் ஏற்பாடு செய்து இவரை அழைத்துப் போக ஆன் அலும்பினார். மாயுத்தத்திலிருந்த தன்மர்களுக்கும் இவரைத் தங்கும் இவ்மத்துக்கு அழைத்தவர். இவர் உய்மத்தில்கினை. "என் அத்தகைத்தக் காளை பித்துக் கொண்டாகும், கெண்டிவக்கிள தாயுடும் நாள் இங்கே வரவிவ். வன்னவார் கிராமில் பங்கு பெற்றதால் வத்திரும் கிரிதார், நோட்டில் அனோடு சென்னையாகவே இருக்கிறது." என்று சொல்லிவிட்டு லுளர் திரும்பும்வரை அங்கேயேதான் இருந்தார்.

அடிக்கடி வெளி நாடுகள் போதும் பழக்க லும் உண்டு. லுள்கொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பராகத் தொழிற்சாலைகளைப் பார்வை பினார். "அங்கெல்லாம், வேர்க் கொய்ந்த தொழிலாளிகளைத்தான் பாரக் முடிவிறதே ஒரீய், அவர்களை வேர்க் வார்கும் 'லுளர் கைளர்களை'ப் பாரக் முடிவில்கினை. தம் நாட்டு திவ் இதற்கு முந்திலும் மாறுபாடு. இங்கே தொழிலாளர்களை விட 'லுளர்களை' தான் அதிகம்" என்பார்.

லுள்கெல்லாம் தீத்தி, ஆக்கிவத் திரைப் படங்களை கிரும்பிப் பார்ப்பார். பிறகு கொஞ்ச நாட்கள் ஆங்கிலப் படங்களைப் பார்த்து வந்தார். இப்போது அத்திருக்கட அவகாசம் கிடைப்பதில்கினை.

'எங்கு போயிருந்தாலும், எத்தனை திவ்ய் பிரயாணமாக இருந்தாலும் வரக்குத் திரும் போவுடன் அலுவலகத்துக்கு வந்துவிடல்கினை. லுளர் என்ற பேசு அப்பிரும்தான்' என்று இவர் தம்புதார் தம் கிரும்பிவிடல் சொன்னவாராம்!

அத்த வார்த்தைகளை இவரும் தம் மனத்திற் தங்கு பதில வைத்தக் கொண்டிருக்கினார். பெய்து கொய்தி கைவிடல்கினை

உங்கள் குழந்தைக்கு
ஜலதோஷம் வரும்போது
விக்கஸ் விக்ஸ் சிடுசிடுத்து அடுகிறான்,
மூக்கை மூடிவதில்லை,
நூங்க மூடிவதில்லை.

அம்போது விக்ஸ் வேபோரப்
தூண்டிவைத்துப்
வைக்கப்படுகிறது.

விக்கஸ் வேபோரப் மூக்கு அடைப்பை உடனே போக்குகிறது.
தூராளமாக மூக்கை உதவுகிறது. குழந்தை ககமடைந்து
நிம்மதியாகத் தூங்குகிறது.

விக்கஸ் வேபோரப் சிறப்பு. அதை ஜலதோஷத் தீவிரமும் இடக்கூடிய மூக்கு. தொண்டை மார்பு,
மூதுரு. இக்கொண்டை நெடிவாகத் தடவலாம். ஜலதோஷத்தின் தொக்கல்களிலிருந்து குழந்தை உடனே
நிலாநடை பெறுகிறது. தூராளமாக மூக்கை உதவுகிறது. உடம் அடைகிறது. விக்கஸ் வேபோரப் ஜலதோஷத் தீவிரமும்
தம் காரணம் அது ஜலதோஷத்தை எதிர்த்து உடனும் புறமும் இரு வழிகளில் போராடுகிறது.

1) விக்கஸ் வேபோரப்

2) விக்கஸ் வேபோரப்

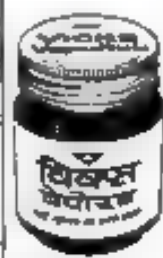
1) விக்கஸ் வேபோரப் ஜலதோஷத்தை எதிர்த்து உடனும் புறமும் இரு வழிகளில் போராடுகிறது.

2) வேபோரப் ஆலிவ் மூத்தப்படுகிறது. இந்த ஆலிவ் மருந்து இருக்கிறது. ஜலதோஷத்தை கவரிகளும்போதும் இது உடனே ஆரம்பமாகிறது. மூக்கு அடைப்பைப் போக்குகிறது. தொண்டை உடனடியாகத் திறக்கிறது. மார்பு வாயை நீக்குகிறது. ஜலதோஷத்தின் தொக்கல்கள் மறைகின்றன.

மூக்கெல்லாம் குழியங்கள்

விவரமாக குழைப்பை, மூக்கு, தொண்டை, மார்பு, மூதுரு இவ் கொண்டை விக்கஸ் வேபோரப்பை மூக்கு தேடிக்கொள். ஜலதோஷத் தீவிரமும் இரு வழிகளில் போராடுகிறது.

ஜலதோஷத்திற்கு மருந்து விக்கஸ்வேபோரப்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

27. கங்கையைத் தாண்டினர்

திமலா நதிக்கு கரையில் படுத்து உறங்கின அயோத்தி நகரவாசிகள் காணவில் எழுந்து பார்த்தார்கள். ராமனையும் தேவரையும் காணாமல் பிரிந்து இருமயங்கும் சேடிப் பார்த்துத் தேர்ச் சக்கரத்தின் கவட்டைப் பின்பற்றிப் போய் மறுபடியும் அயோத்திக்குப் போதும் வழியோடு அது கூத்து போனைதக் கூண்டு ஏமாற்றாடடைந்தார்கள். நகரத்துக்குத் திரும்பித் தக்தும் வீடுகளுக்கும் போய்ச் சேர்த்தார்கள். எகடுவிலை பலவாராக நித்தித்துத் திருப்பிவரை சப் பார்த்தார்கள். ராமன் இழந்த நகரம் அழகை இழந்து தயாரத்தில் முழுகிறது.

விடிவதற்கு நான்வமே புறப்பட்டுப் போன சதம் வனத்தில் வேகு தூரம் சென்று விட்டது. பன நதினைக் கடந்து கோசல தேசத்தின் மேற்கு எங்கையை நோக்கிச் சென்றார்கள் ;

ராமன் சுமந்திரனோடு பேசிக் கொண்டே போனான். "நான் மறுபடியும் சரணுதிக் கரை வனத்தில் எங்கு வேட்டையாடு வேன்? வேட்டையாடுவது சரியா? ஓரளவுதான் அத்தகைய காரியங்களில் அரச குமாரர்கள் ஈடுபட வேண்டும். அளவுக்கு மிஞ்சிப் போனால் அது கெட்ட வழக்கமாகும்."

இம்மாதிரிப் பொழுதுபோக்காகப் பல விஷயங்கள் பேசிக் கொண்டே அவர்கள் சென்றார்கள்.

கோசல நாட்டின் தென் எங்கியைச் சேர்த்ததும் ராமன் தேரை நிறுத்தி அயோத்தி நகரத்தை, இசை நோக்கி வணங்கினான்.

"நகரங்களிலும் மாணிக்கமே ! இஷ்வரகு வம்சத்தின் தரிசுகரமே ! என் வளவாச விரதம் முடிந்து தத்தை தாய்களையும் உங்க்களையும் மறுபடியும் தரிசிப்போனா? நீ அத்தச் சந்தோஷத்தை எனக்குத் தர வேண்டும்" என்று பிரார்த்தனை செலுத்தினான்.

தேர் கங்கை நதிக்கரையை அடைந்தது. நதியின் அபார அழகை அதுபவித்துக் கொண்டே சென்றார்கள். மிக ரம்மியமான ஓர் இடத்தைக் கண்டதும் ராமன், "இவ்வீட்டு இன்று இரவு தங்கலாம்" என்றான்.

குதிரைகளை அவிழ்த்து விட்டு ஒரு மரத்தடியில் எல்லோரும் உட்கார்த்தார்கள். அந்தப் பிரதேசத்துக்கு அழிபதி சூகன், ராமன் வருவான் என்பதைத் தன்னுடைய ஆட்களால் முன்னாலே அறிந்த சூகன் தன் பரிவாரங்களுடன் ராம லக்ஷ்மணர்களைத் தரிசிக்க வந்தான்.

சூகன் ராமனிடம் அபார அன்பு கொண்டவன். கங்கைக் கரை நீஷாதர் களுக்குத் தலைவன். மிகவும் செல்வாக்கும் புகளும் பெற்ற வ்தவபதி. தூரத்தில் வரும் போதே சூகன் பார்த்துச் சக்கரவர்த்தித் திருமகனும் லக்ஷ்மணனும் எழுந்து அவனிடம் சென்றார்கள். சூகன் ராமனை ஆயிங் கணம் செய்து வருவேற்றான்.

"இந்தத் தேசம் உனதாகவே வைத்துக் கொண்டவாய். அயோத்தி எப்

படியோ அப்படியே இதுவும் உன்னுடையதாகும். இத்தகைய அழிதி எவனுக்குக் கிடைப்பான்? இது என் பாக்வினம்" என்றான் சூகன்.

சூகனுடைய உபசாரம் அபாரமாக இருந்தது. அவனுடைய ஆட்கள் பணித உணவுப் பதார்த்தங்களும் பணிபாரங்களும் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். "என் ராஜ்யத்தில் நீ ககமாக இருக்கலாம். பதினான்கு வருஷங்களும் கழிக்கலாம். ஒன்றும் குறைவு இருக்காது. உன்னை உபசரிப்பது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி தரும். அருள்வாய்!" என்றான்.

ராமன் அவன் இறுகத் தழுவி, "அப்பனே! உன் அன்பு எனக்குத் தெரியும். உன் உபசாரத்தை இங்கே பெற்றேன். அதற்கு மேல் நான் விரதத் தாய் கட்டுப்பட்டு நிற்கிறேன். வன வாசம் செய்ய வந்திருக்கிறேன் அங் லலா? இதோ இந்தக் குதிரைகள், என் தந்தைக்கு இவை மிகப் பிரியமான குதிரைகள். அவற்றுக்கு நல்ல தீவி ஏற்பாடு செய்வாய். நாங்கள்

வனவாசத்துக்குரிய உணவைப் புதித
துப் படுக்கிறோம்" என்றான்.

அன்று அந்த மரத்தடியில் ராம
னும் சீதையும் தங்கினார்கள். வக்ஷ்ம
ணன், குகனுடனும் கமந்திரனுடனும்
பேசிக் கொண்டு அன்று இரவும்
தூங்காமல் கழித்தான்.

குகன் வக்ஷ்மணனுக்குச் சொன்னான்:

"அப்பேய்! நீ படுத்துக் தூங்கு
வாய். அதோ உனக்கு இடம் சரி
யாகப் பண்ணி. வைக்கப்பட்டிருக்
கிறது. இந்த வனத்தில் எங்கையறி
யாமல் வாரும் வதும் செய்ய முடிய
வாது. என்னுடைய ஆட்கள் மிகக்
கவனமாகக் காவல் இருக்கிறார்கள்.
ராமனைப் பற்றிக் கவலையோ பயமோ
வேண்டியதில்லை. தூங்குவாய்."

இதைக் கேட்டு வக்ஷ்மணன்,
"குகனே! எனக்குத் தூக்கம் வர
வில்லை. அதோ சீதை, ஜனக மகா
ராஜனின் மகள், தசாத சக்கரவர்த்தி
யின் மருமகள், தரையில் படுத்திருக்
கிறாள். மூன்று உலகளும் யுத்தம்
செய்து வசமாக்கிக் கொள்ளும் சக்தி
வாய்ந்த புருஷோத்தமன் புல் தரை
யின் மேல் படுத்துக் கிடக்கிறான்.
இதைப் பார்த்தும் எனக்கு எப்படித்
தூக்கம் வரும்?" என்றான்.

"ராமனை வளத்துக்கு அனுப்பிவிட்ட
அயோத்தி நகரம் எவ்வாறு பிழைக்
கும்? அரசன்மனை அந்தப்புரம் அழு
குரலால் நிரம்பும். கௌசல்யையும்
என் தாயும் இப்போது உயிரோடும்
இருக்கிறார்களோ, உயிர் நீத்தாள்
களோ எனக்குச் சந்தேகமாகத்தான்
இருக்கிறது. 'வனம் போ' என்று
தந்தை எளிதில் சொல்லி விட்டாரே
வெறுமைய ராமனை அனுப்பிவிட்டபின்
அவர் உயிர் வைத்திருப்பது சந்தேகம்.
அவர் இறந்தால் நிறகு எங்கள் தாய்
மார்க்களின் கதியும் அதுவே. அந்நிமக்
கடன் செய்வதற்குக்கூட நாங்கள்
கொடுத்து வைக்கவில்லை. எங்களுடைய
வனவாச விதம் முடிந்து நாங்கள்
திரும்பி ஊர் போய்ச் சேரும்போது,
தந்தையும் தாய்மார்களும் உயிரோடு
வருந்து சந்தோஷப்படுவார்களா என்
பது எனக்கு மிகவும் சந்தேகமாகத்
தான் இருக்கிறது" என்றான்.

இப்படித் துயரம் நிறைந்த மொழி
களை மனமுருகிப் பேசினான் வக்ஷ்மணன்.
வக்ஷ்மணன் சொன்னதைக் கேட்ட
குகலும் கண்ணீர் விட்டான். இர
வெல்லாம் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டு
கழித்தார்கள்.

அநிகாடியில் ராமன் எழுந்து
வக்ஷ்மணனுக்குச் சொன்னான்:

"நதியைத் தாண்டிப் போக வேண்
டும். குகனுக்குச் சொல்லி இந்த அகஸ
மான நதியைக் கடப்பதற்குப் பெரிய
ஒடம் ஏற்பாடு செய்யும்படி சொல்லு
வாய்!" என்றான்.

அவ்வாறே குகனும் தன் காரியங்
களுக்குச் சொல்லி ஒரு நல்ல
ஒடத்தை அமைத்து ராமனுக்குத்
தொரிவித்தான். ஆயுதபாளணிகளாக ராம
வக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் ததியை
தொக்கிச் சென்றார்கள்.

கமந்திரன் ராமனை வணங்கி, "இனி
தான் என்ன செய்ய வேண்டும்?"
என்று கேட்டான்.

ராமன் கமந்திரன் தோளின் மேல்
வைத்து வைத்து, "கமந்திரரே, சிக்
கிரம் அயோத்தி திரும்பிச் செல்வீர்.
அரசன் பக்கத்தில் இருப்பீர். அவரை
தன்முகப் பார்த்துக் கொள்வீர்"
என்றான்.

"உலகத்தில் சிலம், அத்தியவனம்,
தல்ல நடத்தை இவை பெல்வாம் ஒரு
பயனும் இல்லை. வன்பதை இப்போது
அறிந்தேன். நீயும் தம்பியும் வைதேசி
புடன் வனத்தில் வசிக்கப் போகி
றீர்களே! எங்களுக்கு இனி என்ன
கதி? கைகேயி ஆட்சியில் நாங்கள்
எப்படிப் பிழைப்போம்?" என்று
சொல்லிச் கமந்திரன் குழந்தை போல்
உரக்க அழுதான்.

ராமன் அவன் கண்களைத் துடைத்து,
"எங்கள் குயத்துக்கு உத்தமமான
நன்னீர் உம்மைப் போல் வேறு
யாரும் இல்லை. தந்தை துக்கம் அடை
யாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்
டியது உம்முடைய காவல். மனம்
உடைந்து போயிருக்கிறார். அவர்
என்ன சொன்னதும் அது சரியா
அல்லது கைகேயியைத் திருப்பிச் செய்வ
தற்காகச் சொல்கிறாரா என்று விசாரி
யாமல் அவர் சொன்னபடி செய்து,
அவருடைய மனத்தில் கஷ்டம் உண்
டாகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
வனத்தில் இருக்கும் எங்களைப் பற்றிக்
கவலைப்படாதீர்கள். நாங்கள் பதி
னுவது வருஷம் கவலமாகக் கழித்துத்
திரும்பி வந்து விடுகிறோம் என்று
நான் சொன்னதாக அரசனிடமும்
எல்லோரிடமும் சொல்ல வேண்டும்.
பரதனைச் சிக்கிரம் நடுவித்து அரச
பதவியை அமர்ந்தி எங்கள் அன்பைச்
சொல்லி, பெரிய அண்டைகள் இருவரை
யும் தன்னைப் பெற்ற தாய் கைகேயி
யைப் போலவே பார்த்துக் கொள்ளச்
சொல்ல வேண்டும்" என்றான்.

இவ்வாறு ராமன் சொன்னான். ஆளு
கும் கமந்திரன் துக்கம் தாளாமல்
அழுதான். (தொடரும்)

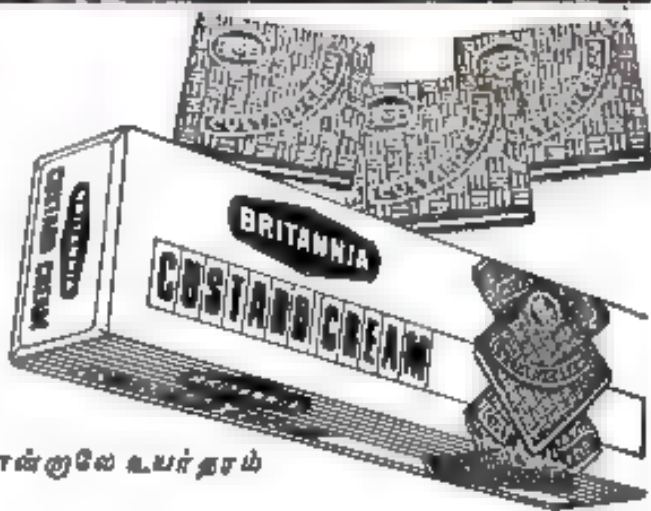
பிரிட்டானியா கஸ்டர்ட் க்ரீம்

பிஸ்கட்டுகள்

க்ரீமுடன்
மொரமொரப்பு

பிரிட்டானியா கஸ்டர்ட்
க்ரீம் பிஸ்கட்டுகள்
சாப்பிடுவதற்கு
அருமையானவை.
க்ரீம், மொரமொரப்பு,
இன்கவை எல்லாம்
வினாடி இருக்கும்.
உங்கள் குடும்பத்தை
எல்லாவிதத்திலும்
குதூகலத்தில் ஆழ்த்த
இன்றே ஒரு பாக்கெட்
வாங்குங்கள்.

பிரிட்டானியா

என்றாலே உயர்தரம்

68C-8879

அம்பலிக்ஞ
அப்பால்

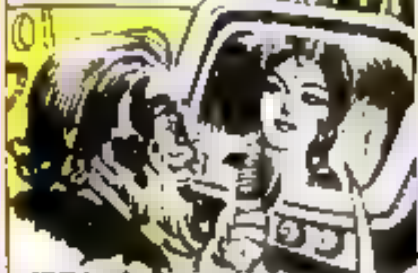
தலைப்பு: புத்தியா

Page: 24

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி
எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தால்
தான் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கிறேன்.

பெரிய நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்றில் இருந்து கிடைத்ததாக கூறப்படுகிறது. இது ஒரு மிகவும் அழகான கட்டிடமாகும். இது ஒரு மிகவும் அழகான கட்டிடமாகும். இது ஒரு மிகவும் அழகான கட்டிடமாகும்.

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உணர்வுகளைப் பற்றி
எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், அந்த உணர்வுகளைப் பற்றி
எனக்குத் தெரியவில்லை.

1. The first part of the paper is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the research and the objectives of the study.

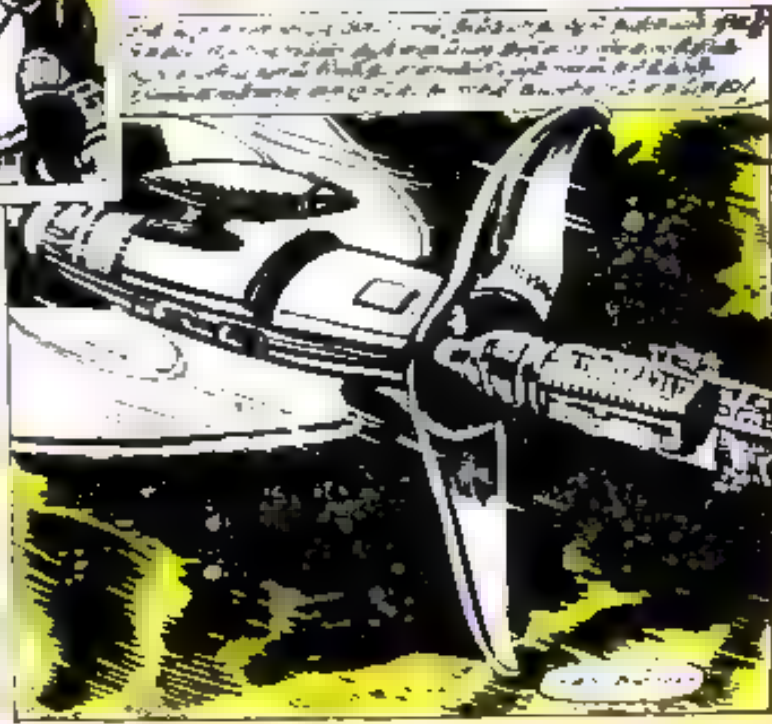
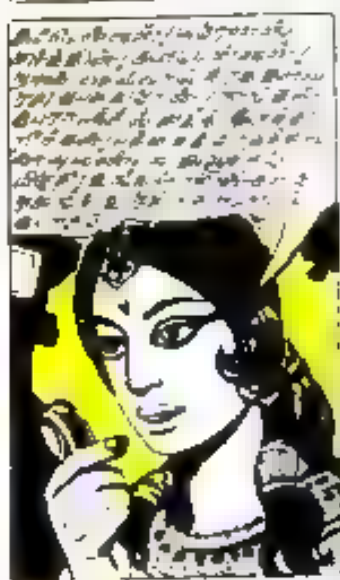
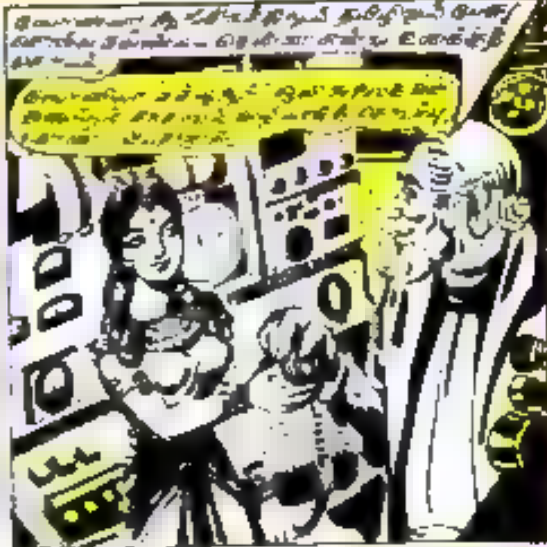
[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

...the

சுதந்திரம் அல்லது சுதந்திரம்

‘இப்பொழுது என்னுடைய தெம்பையும்

சுறுசுறுப்பையும்

பார்த்து எல்லாரும்

ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்!’

ஆனால், சில சாதாரண
நுக்குழல் வளக்கு சம்ப
வோடுதான் நல்லாமை.
வேறொரு ஓடாது கடை
சிறில் வளக்கு டாக்டர்
ஹார்லிக்ஸ்.

டாக்டர் ஹார்லிக்ஸ்: ‘உங்க
கருத்துப் போதிய அளவு
பொறுத்து விடக்கூடாது
குறைதான். ஹார்லிக்ஸ்
சாப்பிடுங்கள்.’

ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்டுத்
தொடக்கிய சில நாள்
குறுகுறுக்கான நெய்
கறைபயத்திலிருந்தும்
ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

ஹார்லிக்ஸ்
அருந்திய பின் நான்
தெம்புடன் திகழ்கிறேன்!

பொதுமக்கள் குறைவிலும் சோ
வும் மந்தமும் ஏற்படுகின்றன.
சரிவாக வேலை செய்ய
ஒழுங்கான போகிறது. சில
சமயங்களில் வேறொரு
நிலைமையும் விரிபுகிறது
இதற்குப் பலிகாரமாக டாக்டர்
ஹார்லிக்ஸ் சிபார்சு
செய்கிறார்கள். ஹார்லிக்ஸ்
நிறைந்த சக்தியை மீட்டலித்து
வலுவானவும் ஆரோக்கியத்தையும்
அளிக்கிறது.

ஹார்லிக்ஸ் அதிக சக்தியை அளிக்கிறது!

ALL TRADE MARKS ARE IN USE

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

அத்பியாயம் நம்பது
"ஆபத்துதவிகள்"

இளவரசரைப் படவிலே பார்த்ததும் பார்த்திபேந்திரனுக்கு உண்டான ஆச்சரியம் சொல்வதற்குமன்று. கும்பிப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்து தரிசனம் தந்ததுமல்லாமல், "வேண்டிய வரங்களைக் கேள்" என்று சொன்னது போலல்லவா இருக்கிறது? எனிலும், இப்படி அவர் தனியாகப் படவில் வருவதன் காரணம் என்ன? பழுவேட்டரையர்களின் கப்பல்கள் என்ன ஆயின?... தன்னுடைய கப்பல் இது என்று தெரியாமல், ஒரு வேளை இதுதான் அவரைச் சிறைப்படுத்த வந்த கப்பல் என்று எண்ணிக் கொண்டு வருகிறாரோ?

அப்படியெல்லாம் தவறான எண்ணத்தில் வருகிறான் என்று கிரகிப்பேயே தெரிந்து போய்ற்று. படவிலிருந்து கப்பலில் இளவரசர் ஏறியதும் பார்த்திபேந்திரன் கேட்கும் வகையில் காத்திராமல் நடந்த சம்பவங்களைக் கருக்கமாகக் கூறி விட்டார். "அராபியர் கப்பல்". கப்பலில் வந்தியத்தேவன் இருக்கிறான். அவனை எப்படியாவது தப்பிவித்தாக வேண்டும்" என்றார்.

இளவரசர் கூறிய செய்திகள் பார்த்திபேந்திரனுக்கு மிக்க குதூகலத்தை உண்டாக்கின.

"எல்லாம் தங்குகத்தான் முடிந்திருக்கின்றன. அந்த முரட்டுப் பிள்ளை இவ்வளவு பதற்றமாகக் காசியம் செல்வா நிரூபணம் இன்னும் நன்றியிருந்திருக்கும். ஆயினும் அவனை அவநாட்டா சீடம் காட்டிக் கொடுத்துவிடக்கூடாது. அத்தக் கப்பல் வெகுதூரம் போயிருக்க முடியாது. எப்படியும் தூதர்ப் பிடித்து விடலாம்" என்றான்.

பிறகு கலாநிதியைக் கூப்பிட்டு விவரத்தைக் கூறினான்.

"அதைப் பற்றி என்ன கவலை? காற்று இப்படியே அதுகூலமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தால் சாயங்காலத்துக்குள் பிடித்து விடலாம்! நம்மைத் தப்பி அத்தக் கப்பல் எங்கே போய்விடப் போகிறது? கொடிக்கரை சென்று பிறகு கடற்கரைப்போரமாகத் தானே போக வேண்டும்?" என்றான் கலபதி.

ஆனால் வாயு பலவாறுடைய நிருவுளம் வேறுவிதமாக வீசுத்தது. வரவரக் காற்றின் வேகம் குறைந்து வந்தது. உச்சியேனை ஆனதும் காற்று அடியோடு நின்று விட்டது. கடல் அலை எப்பதே இன்றி அமைதி யடைந்திருந்தது. சோயல் முடியாகப் புழுக்கம் சூழ்ந்தது. சூரிய பகலான் வானத்தில் நோதிப் பிறம்பாக விளங்கிக் கடல் மீது நிழல் போழித்தார். கடல் நீர்

தொட்டுப் பார்த்தால் கட்டிராதுதான். ஆயினும் கடலைப் பார்த்தும்போது தண்ணீர்க் கடலாகத் தோன்றவில்லை; நன்றாகக் கால்சீரிக் கொடுத்தப் புனைவாரும்பும் எண்ணெய்க் கடல் போலத் தோன்றியது. சூரிய கிரணங்கள் நேரே பிரதிபலித்த இடங்களில் உருக்கிய அக்விவிக்கடலாகவும் காணப்பட்டது.

கப்பல் அசையவில்லை. பாய் மரங்களிலிருந்து வலிமையுடன் பாய்களும் நன்றாக விரிக்கப்பட்டிருந்தன. பயன் என்ன? அங்குதான் நின்றுபோய் பாய்மரங்கள் சடபடவென்று அடித்துக் கொள்ளும் ஒலையும் நின்று விட்டது. பாய்மரங்களும் தூண்டளும் குறுக்கு விட்டபிசுளும் அசையும் போது ஏற்படும் கறமூல சத்தமும் இல்லை. கப்பல் கடலை மூழ்த்துச் செல்லும் ஒலையும் இல்லை. உண்மையில் அந்த நிசப்தம் சலிக்க முடியாத வேதனையை அளித்தது.

அத்துடன் இளவரசரின் உள்ளத்தில் வந்தியத் தேவனோப் பற்றிய வேதனையும் மிகுந்தது. "இப்படிச் காற்று நின்று கப்பலும் அடியோடு நின்று விட்டதே! இப்படியே எத்தனை நேரம் இருக்கும்? காற்று எப்போது மறுபடியும் வரும்? அந்தக் கப்பல் தப்பித்துக் கொண்டுபோய் விடாதா?" என்று கவலைபட்டான் கேட்டார்.

பார்த்திபேந்திரன் நாவாயின் தாய்க்கூட தோக்கினான்.

அப்போது கலபதி, "அதிக நேரம் இப்படியே காற்று அடியோடு ஓய்ந்து இருக்க முடியாது. சுழிக் காற்று எங்கேயோ உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. சீக்கிரத்தில் அது வந்து நம்மைத் தாக்கிவிடும் தாக்கும்; அல்லது நம்மை ஒதுக்கி விட்டு விட்டு அப்பால் போனாலும் போய்விடும். நம்மைச் சுழிக் காற்று தாக்கிவிடும் தாக்கா விட்டாலும் கடல் சீக்கிரத்தில் கொந்தளிக்கப் போவது நிச்சயம். இப்போது சூல்வளவு அமைதி குடிக்கொண்டிருக்கிறதல்லவா? இன்று இரவுக்குள் மலை போன்ற அலைகள் எழுந்து மோதுவதைப் பார்ப்போம். மலைகளையும் பார்ப்போம்; அதைப் போலதானதையும் பார்ப்போம்!" என்றான்.

"சுழிக்காற்று கப்பலைத் தாக்கினால் அபாயத் தாக்கு அல்லவா?"

"சாதாரண அபாயமா? எவன் காப்பாற்றி விடாது உண்டு!"

"அப்படியானால் அந்தக் கப்பலை நாம் பிடிப்பது தரிசுமே."

"இளவரசரே! எடலும் காற்றும் பட்சபாதம் காட்டுவதில்லை. நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமை தான் அந்தக் கப்பலுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும். நிச்சயம் அதுவும் அசையாமல்தான் நிற்கும்."

"ஓரு வேளை கரையோரம் சென்றிருந்ததாக..." என்று இளவரசர் கேட்டார்.

"கரையோரம் போயிருந்தால் அதில் உன்னவர்க்கு இறங்கிக் கரை சேர்ந்து தப்பிக்கவாய்! ஆனால் கப்பல் போனதுதான்!" என்று சொன்னான் கலபதி.

"எவ்வளவு பெரிய அபாயமாகியிருந்தாலும் நமக்கு வேண்டியவர்கள் நம் பக்கத்தில் இருந்தாக் கவலைவில்லை!" என்றார் இளவரசர். அவ

ருடைய மனக்கண் முன்னால் வந்தியத் தேவனுடைய குதிரையின் ததும்பும் மூலமும் பூல் குழலியின் மிரண்ட பாரிசை யுடைய மூலமும் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தன. அவர்கள் இச்சமயம் எங்கே இருப்பார்கள்? என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்கள்? என்ன என்னிடம் கொண்டிருப்பார்கள்?

உண்மையிலேயே அபாயம் சூழ்ந்த நிலையில் நாம் விட்டுவிட்டு வந்த வந்தியத் தேவனிடம் இப்போது நாம் செல்வோம்.

இளவரசரைச் சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு போவதற்காக வந்த பெரிய மரக்கலத்தின் அடித்தட்டில், தட்டுமுட்டுச் சாமான்களும் மரக் கட்டைகளும் மூட்டை மூடிக்களும் போட்டிருந்த இருண்ட அறை யில், அவன் ஒரு கட்டையுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட குக்கிடந்தான். வெகுநேரம் காலையில் அவன் பிரமை பிடிக்கவன் போகிருந்தான். அவரை புத்தியினால் இத்தகைய இக்கட்டில் அகப்பட்டுக் கொண்டோமே என்று எண்ணம் அவனை வதைத்தது. இது என்ன கப்பல், யாருடைய கப்பல், இதில் சில மூரட்டு அராயின்களும் மந்திரவாழி ரவிதானையும் சேர்ந்திருப்பது எப்படி, இத்தக் கப்பல் எங்கே போகிறது, தக்க வகை என்ன தான் செய்வார்கள் என்று

வளவு அராபியர்களுடனும் மற்ற
வாதிபுடனும் அவன் தோழனுடனும்
சேர்த்தாற்போல் சண்டை போட
முடியுமா?—அப்படிச் சண்டை போட்டு
எல்லாநாயும் கொன்று விட்டாலும்
அப்பிறம் என்ன பண்ணுவது? எப்போது
தன்னைத் தனியாகத் தன்னைச் செலுத்த
முடியுமா? கப்பலிப் பற்றிய சமாளாரம்
ஒன்றுமே தனக்குத் தெரியாதே!

ஆம்; மறுபடியும் அவரைப்படை
கூடாது; பொறுத்திருந்து பார்க்க
வேண்டும். தன்னை உடனே கொலை
முயலாமல் அவர்கள் கட்டிப் போட்
டிருப்பதை சொல்லும் நம்பிக்கைக்கு

இடம் அளிக்கிறதல்லவா?
என்னதான் செய்யப் போகி
றார்கள், பார்க்கலாமே?

ஆனால் நேரமாக ஆக,
வந்தியத்தேவனுடைய பொறு
மை பெரிதும் சோதனைக்கா
ளாயிற்று. அடுப்புக்குள்
போட்டு அவனை வேகவைப்
பது போல் அந்த அன்ற அவ்
வளவு புழுக்கமா யிருந்தது.
உடம்பில் விபர்வை விபரித்
துக் கொட்டியது. உடற்

பிரயாணம் இவ்வளவு வெதுப்புவதா
யிருக்கும் என்று அவன் கனவிலும்
எண்ணியதில்லை. பூங்குழலிபுடன் அவ்
றிரவு படகில் சென்றதை நினைத்துக்
கொண்டான். அப்போது எப்படிச்
குளிர் காற்று விரிந்து? உடம்புக்கு எவ்
வளவு இதமாயிருந்தது? அதற்கும் இதந்
தும் எத்தனை வித்தியாசம்? கண்ணம்பூக்
களையாயில் போடுவது என்பார்களே,
அது போல அவ்வளவு இருக்கிறது?

திடீரென்று ஏதோ ஒரு மாதிரி
அவன் உணர்ந்தான். ஆம்; எப்போது
ஆட்டம் நின்று விட்டது. கப்பம் நக
ராமல் நின்று நிலையில் நிற்பதாகத்
தோன்றியது. புரக்கம் இவ்வுடம்பும் அந்
தொன்றையும் வறண்டது. ஏதா? இனி
வெகு நேரம் பொறுக்க முடியாது.
உத்தியை எட்டி எடுத்தே, கட்டுக்களை அறுத்துக் கொண்டு, நம்ப
ட்டுப் போய்ப் பார்க்க வேண்டியது
தான். எப்போது எங்கேயாவது குடி தண்ணீர்
வெத்திராமலா இருப்பார்களா?

வந்தியத்தேவன் கற்று முற்றும்
பார்த்தான். ஒரு மூலையில் சில தேக்காய்கள்
பிடந்தன. ஆகா! வெண்மெண் இருக்க
தெய்க்கு அருவானேன்? அத்தத் தேய்க்காய்களைக்
கொண்டு பரிதாபம் இரண்டையும் நினைத்துக்
கொள்ளலாமே?

யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தும்
அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவன்
தன் வருங்காலத்தைப் பற்றிக் கண்டு
வந்த கனவெல்லாம் உண்மையில் கனவு
தான் போலும்! இதைவிடப் பெரிய
கஷ்டங்களிலிருந்தெல்லாம் தான் தப்
பித்திருக்கும்போது இதிலிருந்து தப்பிக்
கவும் ஒரு வழி கிடைக்காமலா போகும்
என்ற சபலமும் சிவசமயம் ஏற்பட்டது.
பார்க்கலாம்; உடம்பில் உயிர் இருக்
தும் வளரவில், அறிவும் ஆவோசனைத்
திறனும் இருக்கும் வளரவில், அடி
யோடு நம்பிக்கை இழக்க வேண்டிய
தில்லை.

இந்த ஆளே தோன்றிய பிறகு கற்று
முற்றும் பார்த்தான். இருட்டில்
முதலில் கண் தெரியவில்லை. வரலாத்
தெரியலாயிற்று. அவனுக்குச் சரீபத்தி
லேயே பய வடை ஆயுதங்கள் குவித்து
பிடப்பதைக் கண்டான். அவனுடைய
உடம்பை இறுக்கிக் கட்டியிருந்ததே
தவிரக் கைகள் இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட
தில்லை. கைக்கட்டைத் தளர்த்திக்
கொண்டு ஒரு கையை நீட்டி அங்கே
பிடந்த உத்தியைக் கண்ணை எடுக்க
லாம்; உடம்பையும் கால்களையும்
பினைத்திருந்த கயிறுகளை அறுத்துவிட
லாம். ஆனால் பிறகு என்ன செய்
யது? இந்த அன்றக் கதவோ சாத்தப்
பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து வெளியில்
போவது எப்படி? போனபிறகு அவ்

கையின் கட்டுக்களை வத்திவத்தேவன் தன்ருய்த் தளர்த்தி விட்டுக் கொண்டான். கத்தியை எட்டி எடுக்கக் கையை நீட்டியும் விட்டான்.

அச்சமையம் காவடிச் சத்தம் கேட்டது. கதவு நிற்கும் சத்தமும் கேட்டது. நீட்டிய கையை மடக்கிக் கொண்டான்.

முன்பெரு தடவை வத்துவிட்டுப் போன மத்திரவாதி ரவிதாஸனும் அவனுடைய தொழனும் உன்னை வத் தாராள். இருவரும் வத்திவத்தேவனுக்கு இருபுறத்திலும் நின்று கொண்டார்கள்.

"கப்பலு பிரயாணம் எப்படி. அப்பா! கமையிருக்கிறதா?" என்று ரவிதாஸன் கேட்டான்.

வத்திவத்தேவன், "நாகம் கொண்டு வந்து; கொஞ்சம் தண்ணீர்!" என்று பேச முடியாமல் பெசினான்.

"ஆ! எங்களுக்குத் தாகத்தான். அந்தப் பானிகன் கப்பலில் தண்ணீர் கவசிக்கவில்லையா?" என்று ரவிதாஸன்.

"காசுக்கு எல்லாசையும்விட அதிக தாகமா யிருக்கிறது. இரத்த நாகம்!" என்று இன்பெருவன்.

வத்திவத்தேவன் நிரம்பி அவனை உற்றுப் பார்த்தான்.

"என்னை ஞாபகமில்லையா, தம்பி! மறந்து விட்டாயா? கடம்பூர் அரண்மனையில் குரவைக் கூத்துக்குப் பிறகு தேவராஜன் வந்து வெறிபாட்டம் ஆடினான்? 'காசித்தாய் பவி கேட்டிருள்; ஆயிரம் வருஷத்து அரச குகை இரத்தம் கேட்டிருள்' என்று ஆவெசம் வந்து சொன்னானா?..."

"ஆ! இப்போது ஞாபகம் வருகிறது! நீதான் அந்தத் தேவராஜன்!" என்று வத்திவத்தேவன் முணுமுணுத்தான்.

"ஆமாம்; நான்தான்! ஆயிரம் வருஷத்து அரசகுமாரனைக் காசிக்குப் பவி கொடுக்கலாம் என்றுதான் இலங்கைக்கு வந்தோம். அது சாத்தியப்படவில்லை. அந்த வீர வைஷ்ணவனை வைகுண்டத்துக்கு அனுப்பப் பார்த்தோம். அதுவும் முடியவில்லை. நியாவது வறுமில் வந்து சேர்ந்தாயே? மிக்க சத்தொலும். இப்போதைக்குக் குறுகிய மன்னர் குகை இரத்தத்தோடு காசி நிரப்பி அண்டை வேண்டியவருதான்!" என்று தேவராஜன்.

"அப்படியானால் ஏன் தாமதிக் கிறீர்கள்?" என்று வத்திவத்தேவன் கேட்டான்.

"வீர வாலிபனுடைய உன்னைக் கண்ட இடத்தில் பவி கொடுத்துவிடலாமா? கனர சேர்ந்த பிறகு எல்லாம் பூசாக்களை ஏம் அழைத்து உற்சவம் கொண்டாடி

வல்லவா பவி கொடுக்க வேண்டும்? லுக் கியமாகப் பூசாக்களை வரவேண்டுமோ?"

"பூசாக்களை பார்?"

"கார் என்று உங்களுக்கு தெரியுமா? பழுதுர் இளை ராணிடான்!"

வத்திவத்தேவன் மிதிது போகிறது விட்டு. "உங்களுக்கு உண்மையில் அந்த கையை எண்ணம் இருந்தால் உடனே கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள். இல்லாவிடில் இப்பேயை தாக்கிவிடும் சேத்துப் போயேன்!" என்று.

"தண்ணீர் இல்லை, தம்பி!"

"நீதான் மத்திரவாதியாவிறீர்?"

"தங்குக் கொஞ்சம்! மத்திரம் போட்டிருக்கிறேன். பாரி! இப்போது கப்பல் அசாயாமல் நிற்கிறது தெரியுமா? தங்குமா? இரவுக்குள் கழிந் காதது அடிக்கப் போகிறது. மழையும் வரும்!"

"மழை வந்தால் எங்கு என்னை போக? நீங்கள் மேல் தட்டிக் இருப்பீர்கள்! நாம் இப்பேய்...."

"நீயும் மேல் தட்டுக்கு வரலாம். தாக்கை நீட்டி நீர் அருத்தித் தாக்கைத் தைப் போக்கிக் கொள்ளலாம். நான்கள் சொகிறபடி சேப்பதாயிருந்தால்...?"

"என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?"

"அந்த அராபியப் பிராகாரைச் சமூத்திர ராஜாளுக்குப் பவி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்."

"ஏன்?"

"அவர்கள் கவிச்சு நாட்டுக்கு இந்தக் கப்பலைக் கொண்டு போக வேண்டும் என்கிறார்கள். நான்கள் கொடிக்காரராயி னால் வது தாக்கப்பட்டிருக்கிறாது இறங்க வேண்டும் என்கிறோம்...."

"அவர்கள் ஆறு பேர். அதோடு பெரும் முரடர்களா யிருக்கிறார்களா?"

"அவர்களில் மூன்று பேர் தாக்கு கிறார்கள்; மற்ற மூன்று பேர் உறக்கி வழிகிறார்கள். நாம் மூன்று பேரும் தாக்குகிற மூன்று பேரையும் முதலில் வேலை நீர்த்து விட்டாக், அப்புறம் மூன்று பேருக்கு மூன்று பேர் சமா திக்கலாமே?"

வத்திவத்தேவன் சம்மாயிருந்தான்.

"என்ன, தம்பி. சொல்கிறாய்? எக்கக் போகைக்குச் சம்மதித்தால் உன் கட்டை அணித்து விடுகிறோம்."

இவ்வரசரின் முகம் வத்திவத்தேவன் மனக் கண் மூன்று வந்து நின்றது. ஆம்; அவர் இதை ஒப்புக் கொள்ள மட்டாள். தாக்குகிறவர்களைக் கொல்வதற்கு ஒரு நாளும் உடன்பட மட்டாள்.

"என்னுள் முடியாது. தாக்குகிறவர் களைத் தாக்கிக் கொள்வது நீசத்தனம்."

“முட்டாளே! சோழ நாட்டு மாறு மிகள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது தான் இந்த அராபியர்கள் அவர்களைத் தாக்கிக் கொண்டார்கள்.”

“மற்றவர்கள் இழிவான செயல் புரிந்தால் தானும் அவ்வாறு ஏன் செய்ய வேண்டும்?”

“சரி; உன் இஷ்டம்!” என்றான் ரவிதாஸன். அருகில் கிடந்த ஆயுதக் கும்பலிலிருந்து ஒரு கூரிய பட்டாக் கத்தியை அவன் எடுத்துக் கொண்டான். தேவராஜனோ, துவியில் இருக்கும் புய் பூன் கட்டியிருந்த சிறிய உலக்கை போன்ற தடிசை எடுத்து வைத்துக் கொண்டான்.

இருவரும் அங்கிருந்து சென்றார்கள். ஆனால் அறைபின் கதவைச் சாத்தி வெளியில் நான் போடவில்லை.

அவர்கள் போன உடனே வந்தியத் தேவன் கையை நீட்டிக் கத்தி ஒன்றை எடுத்துத் தங்கைக் கட்டியிருந்த கயிறு களை அறுத்துக் கொண்டான். குதித்து எழுந்து சென்று, மூலையில் கிடந்த தேங்காய் ஒன்றை எடுத்து உடைத்தான். இயற்கை வாயில் விட்டுக் கொண்டான். மிச்சமிருந்த தேங்காய் களை ஒரு சாக்கைப் போட்டு மூடினான்.

மீறகு, போடுக்குத் தகுதியான நல்ல வான் ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். எந்த நிமிஷத்தினும் வெளியில் பாய்ந்து செல்வதற்கு ஆயத்தமா விருந்தான்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் “தட்” “தட்” என்று இருமுறை சத்தம் கேட்டது. இரு உட்க்கன் கடலில் எறியப் பட்டன என்று அறிந்து கொண்டான். உடனே பயங்கரமான பெரும் கூச்சல்; கைகலப்பு. கத்திகள் மோதும் சத்தம். — எல்லாம் மேல் கட்டியிருந்த வந்தன.

வந்தியத்தேவன் கையில் பிடித்த கத்தியுடன் பாய்ந்தோடினான். ரவிதாஸனையும் தேவராஜனையும் மற்ற நானு அராபியர்களையும் தாக்கி நெருக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். நெருக்கப் பட்டவர்களின் நீலை நெருக்கடியான கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. வந்தியத் தேவன் பெரும் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு ஓடினான். அராபியர்களின் ஒருவன் திரும்பி அவனைத் தாக்க வந்தான். வந்தியத்தேவனுடைய கத்தி அராபியனுடைய கத்தியைத் தாக்கி அதைக் கடலில் போய் விழச் செய்தது; அராபியனுடைய முகத்தின் ஒரு வேட்டுக் காயத்தையும் உண்டாக்கிற்று. இரத்தம் வழிந்த பயங்கர முகத்தை யுடைய அராபியன் கை முட்டியை ஒங்கிக் கொண்டு வந்தியத்தேவனுடைய

மார்பில் குத்த வந்தான். வந்தியத் தேவன் சிறிது தகர்ந்து கொண்டான். அராபியன் நடாலென்று விழுந்தான். அவன் விழுந்த வேகத்தினால் இடம் பெயர்ந்த பாய்மரக் குறுக்குக் கட்டை ஒன்று அவன் தலையில் மடார் என்று விழுந்தது.

இன்னொரு அராபியனோடு வந்தியத் தேவன் சிறிது நேரம் துவந்த யுத்தம் செய்து அவனைக் கடலில் தள்ளினான்.

மித்திரவாதிரவிதாஸனும் தேவராஜனும் போர்த் திறமை வாய்ந்தவர்கள் அவ்வ. ஆகையால் அராபியர் இருவருடன் தனித் தனி சண்டை. போடுவதே அவர்களுக்குக் கஷ்டமாயிருந்தது. நேரமாக ஆகக் களைப்படைந்து வந்தார்கள். அச்சமயம் கடலில் ஏதோ விழுந்த சத்தம் கேட்டு அராபியர் இருவரும் தங்கள் தோழர்களின் கதி என்னவோ என்று திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அது தான் சமயம் என்று ரவிதாஸனும் தேவராஜனும் அவர்களைத் திரித்துக் கட்டினார்கள்.

எல்லாம் முடிந்ததும் வெற்றி பெற்றிருவரும் இணைப்பாற உட்கார்ந்தார்கள்.

“அப்பிண! நல்ல சமயத்தில் வந்தாய்! எப்படி வந்தாய்?” என்று கேட்டான் ரவிதாஸன்.

“நீ ஏதோ மத்திரம் போட்டால் போலிருக்கிறது. என்னைக் கட்டியிருந்த கட்டுக்கன் தாமதமே அளிந்துகொண்டான். கையில் இந்தக் கத்தி வந்து எறியது!” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“உன் தாகம் என்ன ஆயிற்று?”

“தேங்காய் ஒன்று என் தலைக்கு மோக வந்தது. அதுவாக உடைத்துக் கொண்டு என் வாயில் கொஞ்சம் இளநீரை ஊற்றியது!”

“ஓகோ! நீ வெகு பொல்லாதவன்!” என்றான் தேவராஜன். இருவரும் விழுந்த விழுந்த சிரித்தார்கள்.

"தம்பி! உன்னைப் பரிசோதித்தோம். வெண்டுமேயன்றே உன் கட்டுக்கதை தளர்த்தி விட்டிருந்தோம். ஆயுதங்களைப் பக்கத்தில் வைத்திருந்தோம். தெங்காய்க்கை உனக்குத் தெரியுமபடி போட்டிருந்தோம்!" என்றான் ரவிதாஸன்.

இவை யெல்லாம் பொய்யா, உண்மையா என்று வந்தியத்தேவனால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, சற்று மௌனம் பிடித்தான்.

"அப்போ! யோசித்துச் சொல்! நீ உயிர் பிழைக்க வேண்டுமா? பிழைத்துக் கரை சேர்ந்து உன் உற்றார் உறவினர் மூகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமா? பொருளும் போகலும் பதவியும் பட்டமும் பெற்று வாழ வேண்டுமா? விஞ்ஞானித் தாய் சொல்; எங்களுடன் சேர்ந்துவிடு! இவ்வளவு நலங்களைவும் அடைவதாயம்" என்றான் ரவிதாஸன்.

"தூங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதர்களைக் கொன்றீர்கள் அல்லவா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"இரண்டு பேரைத்தான் கொல்ல முடிந்தது. மற்றவன் விழித்துக் கொண்டான். நீ மூன்மே எங்களுடன் சேர்ந்திருந்தால், இன்னும் சித்தி கலையாயப் போயிருக்கும்."

"தூங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களைக் கொல்லுகிறது எந்தத் தர்மத்தில் சேர்ந்தது? அவ்விதம் செய்ய எப்படி உங்களுக்கு மனம் வந்தது?"

"இந்தக் கடுகுக்கு நீ பயப்பட்டால் பெரிய பெரிய பூவினிக்காய்களை எப்படி விழுங்குவாய்? எங்களுடன் நீ சேர்வதாயிருந்தால்...."

"உங்களுடன், உங்களுடன் என்விதிரகளை? நீங்கள் யார்?"

ரவிதாஸன் தேவராணியைப் பார்த்து. "இனி இவ்விடம் இரகசியம் தேவை இல்லை. ஒன்று, இவன் நம்முடன் சேர வேண்டும்; அவ்வது சுடலுக்குப் பதிலாக வெண்டுநீ, ஆகையால் இவ்விடம் எல்லாம் சொல்லிவிடலாமே!" என்றான்.

"எல்லாவற்றையும் நன்றாய்த் சொல்லு!" என்றான் தேவராணன்.

"கேள், தம்பி! நாங்கள் வீர பாண்டிய மன்னருடைய ஆபத்ததயிகள். அவரைக் காத்து நிற்பதாக ஆணையிட்டுச் சபநம் செய்தவர்கள்...."

"உங்களால் அது முடியவில்லை! ஆதித்த கரிகாவர வெற்றி பெற்றார்..."

"எப்படி வெற்றி பெற்றார்? ஒரு பெண் பிள்ளையின் மூடத்தனத்தினால் வெற்றி பெற்றார். அவள் தன் மோக வகையின் சக்தியில் அதிக தம்பிக்கை வைத்திருந்தாள். அந்தச் சொழுவும் நாகப் பாம்பைத் தன்னால் படம் எடுத்து ஆடச் செய்ய முடியும் என்று நம்பினாள். பாம்பு படம் எடுத்து ஆடத் தான் ஆடியது. ஆனால் அதன் விஷப் பால்வின் சக்தியை நடுயில் காட்டி விட்டது. எங்கள் மன்னரின் தலை பழுதியில் உருண்டது. தஞ்சாவூர் வரைவில் கொண்டு போனாகிய, தலைமைய் பல்லக்கில் எவத்து ஸார் வயம் விட்டார்கள்! ஆகா! தஞ்சாவூர்! தஞ்சாவூர்! அந்த நகரம் அடையப் போகிற கதையைப் பார்த்துக் கொண்டிரு, தம்பி!"

இவ்விதம் கூறிய போது ரவிதாஸனுடைய சிவந்த அகன்ற கண்கள் மேலும் அகன்று அங்கைக் கக்கின, அவனுடைய உடல் நடுங்கியது. பல் வரிசைகள் ஒன்றோடொன்று உரையும் சத்தம் நடுத்தர வென்று பயங்கர மாய்க் கேட்டது. தேவராணனுடைய தோற்றமும் அவ்விதமே கோரமாக மாறியது.

"போனது போயிற்று. அதற்காக இனிமேல் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? இதந்து போன வீரபாண்டியனை உயிர்ப்பிக்க முடியுமா?"

"வீரபாண்டியரை உயிர்ப்பிக்க முடியாது. அவ்வளவு சக்தி என்னுடைய மந்திரத்துக்குக் கூடக் கிடைப்பாது. ஆனால், அவரைக் கொன்றவர்களையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் பூண்டோடு அழித்துப் பழிக்குப் பழி வாங்குவோம். சொழ குலப் பாம்பு வர்க்கத்தைச் சூரன் குழந்தைகள் உள்பட தாசம் செய்வோம். எங்களுடன் நீ சேருகிறாயா? சொல்!"

"சொழ குலத்தை தாசம் செய்த பிறகு அப்பறம் என்ன செய்வீர்கள்?"

"எங்கள் மகாராணி எாளுக்குப் பட்டம் சூட்டிச் சொல்கிறாளே, அவளுக்குச் சூட்டுவோம்...."

"மகாராணி யார்?"

"தெரியாதா, தம்பி! பழுவூர் இளைய ராணியாகுப்போது நடிப்பவள்தான்!"

"அப்படியானால் மதுராத்தகளுக்கு?"

"அவளும் ஒரு பாம்புக் சூட்டி தானே?"

"பழுவேட்டரை யார்?...."

"ஆ! அந்தக் கிழவனை எங்கள் அரசுக்குவோம் என்று நினைக்கிறாய்? அவ

கல்கி அக்டோபர் 5-மீட்டர்

சாநுலதா
சாநுலதா
சாநுலதா
சாநுலதா

கி.ராஜேந்திரன்

எழுதும் புதிய சமூக நாவல்

ஆரம்பமாகிறது

ஹுடைய செல்வாக்கையும் பணத்தையும் உபயோகப்படுத்துவதற்காக....."

"உங்கள் மகாராணி அவள் வீட்டில் இருக்கிறாளுக்கும்!"

"நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டாயே? தலை பூக்காவிடீ!"

"கிரபாண்டியஹுடைய மரணத்துக்குக் காரணம் ஒரு பெண் பிள்ளை என்று சொன்னீர்களே?"

"அதுவும் பழைய ராணிடான்! போலீஸ் காவலுக்குக் கிடந்த கிரபாண்டியரைத் தான் காப்பாற்றுவதற்காக அவள் வாக்களித்தாள். அதை நீண்ட வேற்றியிலும், அவளே துரோகம் செய்து விட்டாள் என்று நினைத்து அவளை உயிரோடுக் கொளுத்த நினைத்தோம். பழிக்குப் பழி வாய்ந்தவதாக எங்களுடன் சேர்ந்து அவளும் சபதம் செய்தபடியால் அவளை உயிரோடு விட்டோம். இன்று வரையில் அவள் வாக்கை நிறைவேற்றி வருகிறாள். ஓ! அவளுடைய உதவி மட்டும் இவ்வாண்டிலும் நான் உயிர்வாழ்ந்து செல்கிறேன்."

"இன்னும் நீங்கள் ஒன்றும் எடுத்து விடவில்லையே?"

"கொஞ்சம் பொறு! அப்போது! பார்த்துக் கொண்டே விடு!" என்றான் ரவிதாஸன்.

"தம்மிடமிருந்து இவன் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டான். நாம் கேட்டதற்கு மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே?" என்றான் கேவராஸன்.

"தம்பி! என்ன சொல்லுகிறாய்? எங்களுடன் சேர்கிறாயா? யார் கண்டது? உட்கே ஒரு வேளை அதிரட்டம் அடிக்கலாம். நீயே ஒரு வேளை தேள் தமிழகத்தின் கிரபாண்டியாகிவிடுவாய்!" என்றான் கேவராஸன்.

சிறு காலத்துக்கு முன்பேபென்ருல் வந்தியத்தேவன். "ஆதா! உங்களுடன் சேர்கிறேன்!" என்று சொல்லிவிருப்பான். ஆனால் இளவரசருடன் மூன்று நாள் பழகியது அவனுடைய மனப் போக்கில் ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டு பண்ணியிருந்தது. பொய் பணங்களுக்குள், சமயோசித தந்திரங்கள் - இவற்றில் அவனுக்குப் பற்றுவிட்டுப் போயிருந்தது. ஆகையால் பெச்சை மாற்ற விரும்பி, "இந்தக் கப்பலை எப்படியும் பிடித்தீர்கள்? சற்று முன் யமனுக்குக் அனுப்பிய அரபு நாட்டாருடன் எப்படிச் சேருவோமோ?" என்று கேட்டான்.

"எல்லாம் என்னுடைய மந்திரசக்தி. அப்போது! திரிசூலம் மலையில் இவர்களைப் பிடித்து நான் நாய்கள் குதிரைகளைக் கொண்டுதான் உங்களைத் தோடாத்து முன்னும் பின்னுமாக வந்து கொண்டிருந்தோம். பாலை இறவுத் துறையில் இளவரசர் இறங்கி ஓடியதைப் பார்த்தோம். அவருக்கு முன்னும் இங்கு வந்துவிடத் தீர்மானித்துக் குறுக்கு வழியில் வந்து சேர்ந்தோம். இப்போது வந்து பார்த்தால், எங்கள் பழைய சிநேகிதர்கள் இந்தக் கப்பலைக் கைப்பற்றி விடுத்தார்கள். அவர்கள் ஏறி வந்த கப்பல் முயினைத் தீவுக்கு அருகில் கரை தட்டி உடைந்து போய் விட்டதாம். இப்போது ஒன்றிடுத்து இந்தக் கப்பலைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். கடலோரத்தில் வழிகாட்டுவதற்காக எங்கனையும் வருகிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். பழம் நல்லியப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று."

"அது எப்படி?"

"அந்தச் சோழ குலத்து இளநாகம் சோழ சேனாதிபதியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டோம். எப்படியும் சோழ நாட்டுக்கு அவன் திரும்பி வந்து சேர்வான் என்று அறிந்துகொண்டோம். அது மட்டுமல்ல, தம்பி! இவர்கையில் கைமடப் பெண் பூகம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பூகம் எங்கள் மந்திரத்துக்குப் பதில் மந்திரம் போட்டு அருள் மொழிவர்மனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் சோழ நாட்டுக்கு அது வராது...."

வந்தியத்தேவன் அன்றிரவு அநுராத புரத்தில் நடந்ததை வெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டான்.

ரவிதாஸன் திடீரென்று சிரித்தான்.

"இது என்ன சிரிப்பு, எதைக் கண்டு?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"ஒன்றுமில்லை, தம்பி! இந்த அரபு நாட்டாரின் கபாவத்தை என்னினைன். சிரிப்பு வந்தது. இவர்கள் இவ்வளவு ஓரட்டு மனிதர்கள் அல்லவா? மனிதர்களைக் கொல்வது இவர்களுக்கு வாயுக்காணய அரிவது போன்றது. ஆனால் குதிரைகளிடம் இவர்களுக்கு அளவில்லாத அபிமானம். குதிரைகளின் கால் குளம்பில் இருப்பது பூண் அடித்துத்தான் இவர்கள் நாட்டிய குதிரைகளை ஓட்டுவார்களாம். நாம் குதிரைகளை வெறும் காதுடன் ஓடச் செய்கிறோமாம். அதனால் நாம் கருகிய பற்றை, அநாகரிக, மிருகங்களுக்கும் கேடான மனிதர்களாமி! தம்மிடம்

குதிரைகளை விட்டுத் தவிர பாவுமாம்!....
இன்று காலை யில் என்ன நடந்தது,
தெரியுமா?....."

"சொல்லுங்கள்...."

"கப்பலில் எவ்வாறும் ஏறிக் கொண்
டோம். பாய்மரங்களை விரித்தோம்.
கப்பல் ளெம்பி விட்டது. அப்போது
கரையில் ஒரு குதிரையின் காலடிச் சத்
தம் கேட்டது. அல்லவையுதான். மூல
லுத் தீவில் உடைந்த கப்பலிலிருந்து
தப்பிக் கரையேறிய அவர்களுடைய
குதிரைகளில் ஒன்றாயிருக்கலாம் என்று
சந்தேகித்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர்
கப்பலிலிருந்து இறங்கிப் பார்த்து
விட்டுத்தான் வருவேன் என்றான். எவ்
கலையும் அவனுடன் சேர்த்து அனுப்பி
னார்கள்....."

"பிறகு?"

"குதிரை அகப்படவில்லை, தம்பி! நீ
அகப்பட்டாய்! எவ்வளவு தலையாடப்
போயிற்று. பாரி! இந்தக் குதிரைப்
பிரியர்களை வேலை நிறுப்பதற்கு எவ்
வளவு சௌகரியமாய்ப் போயிற்று?"

"எல்லாம் சரிதான்; இந்தப் பின்னை
தம்முடைய கேள்விக்கு இன்னும் விடை
சொல்லவில்லை" என்று ஞாபகப்படுத்தி
ஊன் தேவராளன்.

"சொல்லுகிறேன். ஐயா! சொன்னு
கிறேன். நான் சோழ குலத்துக்கு
ஊழியம் செய்ய ஏற்றுக் கொண்ட

வன். ஒரு நாளும் உங்களுடன் சேர
மாட்டேன்..."

"வேள்காரப் படைமையச் சேர்த்
திருக்கிறாயா? சத்தியம் செய்து
கொடுத்திருக்கிறாயா?"

"அதெல்லாம் இல்லை."

"பின்னெ என்ன தயக்கம்? நீ போர்
லீரன். எத்தக் கடலில் அதிக அழ
கையும் இருக்கிறதே. அதில் சேர
வேண்டியதுதானே!"

சோழ குலத்தாருடன் உறவு பூணு
வதற்கு எல்லாச் சபதங்களைக் காட்டிலும்
பலம் அதிகம் கொண்ட காரணம்
தனக்கு இருக்கிறது என்பதை வந்தியத்
தேவன் அவர்களிடம் சொல்லவில்லை.
இளை பிராட்டியின் கடைக்கண்
பார்வையையும் மூக்கை நிகர்ப் புன்
னகையையும் காட்டிலும் சோழ
குலத்தாருக்கு உயிரைக் கொடுக்க
வேறு காரணம் தனக்கு வேண்டுமா?
அப்பதும் இளவரசரின் இணையில்லாத
செதகம் வேறு இருக்கிறது! அவருடன்
ஒரு தடவை செதகமானவன் மறுபடி
யும் மாற முடியுமா?

"எது எப்படியிருந்தாலும், உங்க
ளுடைய கொண்காரக் கூட்டத்தில்
நான் சேரமாட்டேன்!" என்றான்
வந்தியத்தேவன்.

"அப்படியானால் உன் உயிரைச் சமூத்
திர ராஜனுக்குப் பலிபிட ஆவத்தப்
படு!" என்றான் ரவிதாளன். (தெட்கும்)

விஷயம்-நிலையம்!
நிலை-நிலை!
நிலைந்த
சித்திரத் தொடர்களு
வாண்கு மாமா
எழுதும்...

சிலையத்

தேடி...

அக்பாஸ் 5 கல்கி மலர்
ஆரம்பிக்கிறது.

விக்கும் செழித்த அன்பு வெள்ளத்தை விவந்து கொண்டிருந்த ராமன் கால் நிறத்து பேசினான்: "தவத்தியே! சப்சியே! உன் தயம் இது பூர்த்தி தன போகிறதுதா? உன் மனத்தில் உறும் ஆனந்தம் தடை ஏறாமல் போகிறதா? அழகொழுங்கு பேசு பவனே! நீ குருவுக்குச் செய்த பணிவிடை பணித்ததல்லவா? உனக்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் ஏரமயின்றுக் கிடைக்கின்றனவா?"

"தவத்தி" (தயோதனே) என்றும், "அழகொழுங்கு பேசுபவன்" (சாரு பானஸி) என்றும் பூராமன் அழைத்தது அவனது மொகுமர் சபசி கள்ளமநீயாமல் உட உடவென்று சிரித்தான்.

"ராமகா! சூரியனே எழிசும் வந்து சின்று கொண்டு. 'இருட்டு இருக்கிறது, தேயம் விட்டதா?' என்று கேட்பது போகிறதென்று உன் கேள்வி. உன்னை என் கண்ணுக்கு நெய் வாக எப்போது காண்டிருக்கேன் அப்போதே என் தயம் இயட்பூர்த்தி சித்தி பெற்ற தாகத்தானே போகும்! உன்னைக் காண்ட பிய் என். மனத்தின் ஆனந்தம் யாங்கு தெது? என்' குரு கருணைமயம் பணுக - பழ

மாகத்தான் - திருநோ வந்து நிற்கிறாய்..." என்று உதவிட்டு மீண்டும் சூதநீயாமல் காய் விட்டுச் சிரித்தான் அவன்.

"சிறகு வடிவமனைப் பார்த்து, 'நீதான் அப்பா உன் அண்ணனுடைய மந்திர கேள்விக்கு விடை. சொல்ல வேண்டும். எனக்கு ஆவா ராதிகன் ஏரமயின்றுக் கிடைக்கிறதுதான் என்று கேள்' ரானே, அனந்ததான் சொல்கிறேன்..." என்று உதவிட்டு ஏதோ பேசிய வேடிக்கை திகழ்த்தது போல் மறுபடியும் சிரித்தான்.

சுடேரென்று அவனுக்கு வந்துள்ள பிறந்தது. அக்கமே உருவாக ஆசாரியருக்குப் பணி விடை புசித்து வந்தவன் அவன். இன்றைக்கு ராம தவனை இவ்வ வேளையில் அந்த அக்க மதகை உடைத்துக் கொண்டு பெருநறுவதை உணர்ந்தான். எந்தனை இவ்வான் ஏறா"பா னும் அடக்கத்தை விடக் கூடாது என்று உணர்ச்சியைப் பெற்றது தன்னைக் கட்டுப் படுத்திக் கொள்ளான்.

ராமனைப் பணிவுடன் நோக்கி, "உடவுன கில் நெத்த தேவ வரனுமோ நீ, மனநீதில் நெத்த புருஷ சிஷ்யமாக வந்திருக்கிறாய். உன் பாரிவை பட்டிலில் என் பாவங்கள்

காந்திய் விரும்கிய கிதம்

எனவும் பாதி விழுந்தது; பாவனமாயினவர், என் தலம் பழுத்தது; காழ்வும் பழுத்தது.

“நீயா! என் குருநாதனாகிய மதங்க முனிவரும், அங்குண்டப் பேரடக்கான தலம்விடவும் சிறிது வாய்த்துக்கு முன் விமானத்திலும் ஆரோகணித்து மேலுலகுக்குப் புறப் பட்டார். குருநாதன் பணிவிடை யின்றி எவ்வுய் எப்படி வரமு முடியும்? எனினும் என் தலம்வாய்விட அங்குரம் வேறொருவரும் என்ன முடியுமோ என்று என்னக்குத் தெரியுமா தாயா! எவ்வித ஏன் விட்டுச் செல்விடுநீர்கள்?” என்று கூட நான் கதறவில்லை. கருணா முரித்தியாகிய மதங்க முனிவரே விமானத்திலிருந்து கூறினார்: “எங்களுக்குக் காலம் விதிக்கப்பட்டதாய் நாய்கள் புறப்பட்டு விட்டோம்! ஆனால் மேலுலகம் செல்லும் எவ்வகை வி. நிலை பெறும் பாக்கியவராக! ஏனெனில் இவ்வுய் சிறிது காலத்தின்கீழ் பரம புருஷன் திரிமுகை வரப் போகிறார். இப்போது அவன் கதிரகடத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிறான். அடுத்து தன் காலம் பழுத்த பின்பு அடைவான். நீ அவரைத் தரிசித்து அநிதி சக்கரம் செய்யப் போகிறாய். பணிவிடையே உருவான உனக்குப் பணிவிடையே மூரித்தியாக வடிவமானவர் தரிசனமும் விடைக்கும். அதன்பின் நீயும் நித்திய காழ்வு தரும் போட்டி போகும் செல்லுவாய்” - இவ்வாறு அருளிச்சொல் குருநாதர்.

“அவ்விருந்து உனக்காகக் கிறங்கும் எனியும் கோரித்து வருகிறேன்.... இதோ” என்று சொல்லித் கொண்டு பக்தியே உருவான பாட்டியாமகம் உன்னை சொல்லுக.

ஏனானமால் பழ வகையினக் கொண்டு வந்து அன்னத்துக்குக் கொடுப்பதற்காகப் பரி. வாய்விடும், உயர்ந்திடும், அன்புதும் பழுத்த பழமாக விளங்கும் அவன் வானுதையுடன் தொக்கிலுள் ராமன்.

அவர் வந்துவந்து அவன் பழமாகத் தெரிந்தான்.

அவர் வந்துவந்தோ அவனை பழமாகத் தெரிந்தான். “என் தலவித்தியான பழம், என் குரு சேவகரின் பழுத்த பழம் இதோ ராமனாக வந்திருக்கிறது” என்று என்னவிட உன்னின் நிழல்பி வாய், நுயலொரு கணியாக எடுத்து ராமனின் கரமலரின் வைத்தான். அந்தக் கரமலர் கணியைக் கணியாகவிட விட்டும் ஆனந்தக் கண்டு ஆனந்த பாஷ்யம் வடிவதான்.

மேனி வண்ணம் இவர்க் கொத்துக்களாகவும், உண்மை விழுதாக்கவும், திருவாய் கணியாகவும், கரம் மலராகவும், மரவரி தரித்த ராகவென ஒரு கல்ப விருகமாக அவன் கணியைக்குத் தொன்றினான். ஆனால் ஒரு வித்தி வாக்வி! இந்த விருட்சம் கணிகளை உட்கொண்டது!

வடிவமானவன் ஆனந்தம் சொல்கின்ற மனம்.

நீண்ட நாட்களாக உன்னையும் இருந்த அன்னனின் குட்டிய விரு உதரம் இன்று புடைத்தெழு அவன் மேல்மேலும் பழ வகையினப் பட்டித்தனாகக் கண்டு சபரிதய மனத்தால் வணங்கினான் வடிவமானவர்.

“அட்டா! அக்கனை பழத்தையும் நானே உண்டு விட்டேனே! நீயும் வடிவமானவன் உன்னையிவ்வியா?” என்று ராமன்.

“அது அவ்விடத்தில், ஆம். அவ்விடம் இவ்வகை” என்று சபரி.

“ஏன்?” என்று ராமன்.

“வடிவமானவர்க்கு அந்த ரகசியம் தெரியும்” என்று சபரி.

அவ்வாறு ரகசியத்தை அறிந்தவாயின அவ்விருந்த ராமன் பேச்சை மாற்றினான்.

“பாட்டா! உன் ஆசிரம மலினமயெனவாய் வந்ததன் சொல்வித் கேட்டேன். அதைக் கண்டதும் உன் ஆசிரமமெனினேன்” என்று.

ராமபந்தர் இப்படிப் போன வேண்டுகாலித் அந்தப் பாட்டியவன்மையின் பாக்கியத்தான் எப்படிப்பட்டது? எட்டாது ராமனின் வாக்வி விருத்தாகவும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் மயங்கின என்பதைத்தான் அறிவித்தி. “ராம வந்தார்த் விதிக்கும்” என்று!

“என் மலினமயாவது? எவ்வாய் என் குருநாதர் மதங்கரின் மலினமதான். வர, இந்தக் குழல் முழுதும் நின்றதுவன் அவரது பெருமையாகக் காட்டுகிறேன். அநீதா, மேல்க்களை மலறத்தபடி இவ்வுருகு மேலக் குழியைப் போய் பட்டினம் அடர்ந்தியாகப் பிடித்து வருவதைப் பார். அன்ன இவ்வுருநாதர் வந்து அன்னமும், அநீதையாக் கிருவகையும் தங்கள் பாவனம எவ்வாய் மலறத் துருத்த ஆசிரமத்தின்தான் அந்தமக்கும். இப்போ மார்த்தியா, பக்குவென! உன்னத்தை அடக்கி என் குருநாதன் இவ்வுருநாதன் வேண்டி உன்னைப் போட்டார். ஆனால் இப்போது கூட என் காலித் அந்த மத்திரகளை நீயொருங்கிவிட நான் நாய்க்கி நோக்க மனம் முட்டுகிறது. அநீதா அதுதான் பூதாக்குறும், பூக்க இன்னமும் இன்னத்து கிடப்பதைப் பார்த்து தாயா! அவன் மலர்ப் பாவனத்தின்குத்து விவி விழுந்திருப்பதைப் பார்! விருத்தாய் பிடித்தோடு உன்னின் பரவலையும் ரேகித்த தாய் மதங்க முனிவரின் புஷ்பால்கள் செந்த துப்போது அவர் கைகள் துருக்கிவரும், அந்த நடுக்கத்தில் மலரிகள் இம் விவி விழுந்த தும் அப்படியே உன் முன் திறந்தது. அவர் என்ரு துணிய பூக்க இன்னும் காடாமல் இருப்பது உனக்கு அச்சரீதியாகவிருத் திறதய்வாய் காரணம் சொல்கிறேன் கேள். அவர் மேலுலகம் செல்லும்போது, என் வருத்தத்தை உன்னத்து, “நான் மலறத்து விட்டதா உனக்குத் தெரியாது. என்னும் தான் இருப்பது போவதே இருக்கும்” என்று. அந்த வாக்வினை சந்திவித்தான் அன்ன அவர் அரித்தித் துணிய மலரிகள் இன்னும் காடாவின. இதில் வேறு விவ மலரிகள் உன்ன அவ்வாய் இன்ன என்னும் காடா தன்ன. இம்மலரிகள் மதங்காரிரமம் தரிசு வேறு எவ்வுமே கன்ன முடியாது. அவ்விதித் கதையே தனி...”

உதிரகத்துடன் தொடர்ந்தான் சபரி.

“என் குருநாதனுக்கு நின்றபடி பேசுக உண்டு. அவர்கள் அவரது நோக்கத்துக்களையும், அரிச்செய்க்களையும், நினைவனத்துக்களையும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு சரித்தும், ஆயும் பழமும் துக்க முடியாமல் துக்கி கொண்டு வருவார்கள். அந்தப் பழமில் பேசினவன் உடம் விபரித்து, விவரத்தை

தனிகல் விடும். அப்படி விழுந்த துணிவே
இந்தப் புழக்கமொன்றை.”

சபரீயின் வாக்கும் புழக்கமானததான்
உதிர்ந்தது.

“இதோ, இப்போ ஒரு தீர்த்தம் இருக்
கிறதா! இது சாதாரண தீர்த்தம் அல்ல,
உயோகிகளால் என் குருநாதன் ஒரு கடவுள்
வளியும் தீராட விருப்பம் கொண்டார்.
அவ்வகை அவர் நினைத்தவுடல், எந்த சாக
ரகவழியே இங்கு தீர்த்தமாக வந்துவிட்டன.
அது இன்னும் வந்துமே இப்போதக் காண்
வையில் இங்கு அவர் இப்போது போயின
தொண்டுகிறது. பரமேசுவர் செவ்விற
தெய்வம் இதில்தான் உந்தான் செய்தார்.
பிறகு இவ்வகை சேட்கை இருக்கும். நான்
ஒருத்தி இருக்கும். தமது மரவுரிமை தாமே
பிழிந்து மரத்தின் கட்டிலுள். அந்தோ, பார்த்த
தாங்க! அந்த மரத்தினதான்... அதுமே! அந்த
மரவுரி இன்னும் என் உயரமே சொட்டித்
தொண்டி விருக்கிறதே! ராமா! என் குரு
நாதன் இங்கு நித்தியவாசம் செய்கிறாரா?
அல்லது நீ வந்துவிடுவாய் என்பதற்கு ஒன்றோடொ
ன்றே தெற்றிய மனது செய்து. அதில்தான்
மரவுரி உதிர்ந்திருக்கிறதா?”

ராமன் விடைபெறும் சொல்லுகிறான்.
கிழங்கின் அப்படி மனதில், குரு பத்தியின்
தொடர்வாக உதிர்ந்து கொண்டிருந்தான்!
என்னவந்ததையும் உத்திக் காட்டியிட்டு
யினரும் ஆதிரமத்தின் தாக்கை எழுத்
தருகச் செய்தான் சபரி.

அவனைக் கண்ணாடிக் கண்டு செவித்தான்,
உடல் புன்கலுற வந்ததான் செய்தான்.

“ஐயோ! உன் கதையை மறந்து என்
கதையையே சொன்னேன். உன் துயரத்தை
மறந்து என் ஆனந்தத்தையே அழித்து
விட்டேன். நீ தெனிகலாகத் துடிக்கிறாய். தெனி
கல்கலாக என்ரு துடிக்கிறேனோ? அவனைத்
தேடி விசாரிப்பதே நீ வேண்டியது என்
பொருட்டு இவ்வகை பொருளாகச் சொ
விட்டாய். இன்னும் உன்னை இருத்திக்கொள்
வது தவறு. பொய் வா! ஆனால் நீ போனாயின்
இந்தக் கடவுளும் ஓர் உயோகி. என்னை
என் குருநாதனின் பரம பதத்துக்கு நீயே
அனுப்பிவிட்டுப் போகாமாக!” என்றான்.

அவனது துயரக் கதையை நினைவுபடுத்திய
பிழையும் ராமன் என்னைப்பற்ற ஆனந்தத்தி
யேயே இருத்தான். ‘பிரதானம் அதுவும்
வெய்யே’ என்கிறார் லுவிவர்.

“அம்மோ! உன்னும் அன்புடன் அந்திக்
கட்டிடம். உனக்கு என்னை பிறகு செய்ய
லடியும்? அன்றை உன் விருப்பமொன்றே உத்
தம் பதம் அடைவாயாக!” என்று தாத்
தருதலுக்கக் கூறினான்.

சபரீயின் உன்னம் துக்கிவது.

குருநாதன் வேண்டிக் கட்டிட புனித
வகுப்பெனது; தோக்கி நடத்தான். அதின்
நினைபுத்தான். தன அக்கினிவாக தொனிக்
லும் தன துறவுத் திருமேனியை அந்தத்
நினை ஆனந்திவாக அளித்துக் கொண்டான்.

மரவுரிமே ஈடையும் பூண்ட விருத்த
தெய்வம் மனங்கொது. திவ்யிய ஆபரணமும்
திவ்யிய மாகங்களும், திவ்யிய கங்கிரலும்
தரித்து. கண்ணாடிகியப் பேரழகினன், மின்

னக் போக நினைவின் பெண்ணம் ஒன்றித்தும்
கொண்டு மேயே எழுப்பினான் சபரி. குரு
நாதனுடைய புண்ணிய கொள்கைகள் சொ
தடைத்தான்.

சபரி கண்ணாடிகியப் பெண்ணைக் கண்
பனிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் பூ
ராமன்.

எழு உடலும் இவ்வகை புண்ணிய தீர்த்தத்
தில் தீராடி தீர்க் கடன் வார்த்தான்.

“வழங்கு! இன்றோடு அமங்கலம் வாயும்
தொகைத்தம். இனி கவிவான் கொகல்
கணத்தான். என் மனம் ஆனந்தத்தில்
நினைத்திருக்கிறது. இனி கண்ணாடிகியப்
பண்ணைக்கு தடைகளைக் கட்டுவோம். உ”
வந்து உத்தரவாகாகப் பதப்பட்டான்.

மனவியை இழந்து கோர்ந்திருந்த அன்ன
னின் புதிய உத்தரவையும், அன்னபாசத்
ததத் தொர்ந்திருந்த அவன் இன்று கவிருத்
கவினை உண்டாகவும் என்னவிய வண்டி
மனம். ‘சபரீயின் மாகத்திவத என்னை
பெண்’ என்று கிபத்தான். ‘சத்தித் தே
வர்க்கித்து சபரி பாகவல’ என்று
நியாமவியரும் பாடினார்.

சபரீயின் வேட்கனின் ஒரு ஐதிரியர்.
எனவே சபரீயை வேட மாதாகச் சொகவ
துண்டு. வாக்மியியப் பூர்வத்தின் வேட
ராகச் சொகவது பொருளை இதற்கும்
பெண்ணாக்கினான் கவிதன் சொகவார்த்தம்.

ஆனால் வாக்மிகத்தில் இருவரைப் புகற்
தும் பழைய விருத்தாததம் ஏதும் இல்லை.
பழங்கை மருமதையும் தடைத்து எடுத்து
விட்டவர்கன் கிபுபத்தில் அது அகதியமியின்
என்று ஒன்றின் ஒதுக்கி விட்டார் போனான்!
பெண்ணாக்கினனின் கதையில் சபரி பழக்
கனைக் கடித்துப் பார்த்து, அவற்றின் மிகவும்
இனிவந்திருப்பே ராமனுக்காகச் சேர்த்து
கைத்தருகையும் சொகவாதுண்டு.

வாக்மிகி இப்படி உறவியின். வாக்மிகி
யின் வாக்மிகு அநிகமிக நாளும் பொகத்
தெய்வ இவ்வகை. ஏனெனில் சபரி கவினைக்
கடித்துப் பார்த்திருத்தாலும், அவற்றின்
கண் அவனுக்குத் தெரிந்திருக்காது.
அருதக்கதைக் கணவக்கும் நாயுக்குச் சர்க்
கனரயின் இனிப்பும் தெரிவது அம்மே?
ராம நாமத்தையே தானிக் கைத்
துக் கட்டிக் கொண்ட சபரீயு வேறு கவி
னின் கண் எப்படித் தெரிவ முடியும்?
‘ராம நாமமே கருகைத்’ என்றார் தமிழ்
அடியார். ‘பிப்பி ராமராமன்’ என்றார் பிரம்
மேத்திரர். அத்தக் கருகைடை -- அமிருத்
தத்தை -- இவ்வகையின் கணத்தவன் சபரி.
உண்பிக்கப் பிறத்தவன், தானே உண்
பானா? அருளுதான் ராமன். ‘ஆகாரம்
நிரமயின்னிக் கிடைக்கிறது?’ என்று கணவிய
போது அவன் கைத்தவக் கண்டது போல்
கித்தான். ‘வழங்கு! கைக் கை’ என்றான்.

ஆம், வழங்கு வாக்மிகத்தில் போனாகம்
உட்கொள்ளாமலிருத்ததற்குக் காரணம் பகர்
நியம் மத்திரமல்ல; ராம நாம ஐயத்தான்!

தரவி மோத புன்கலும் ‘ராம நாம கம தானி
வாகி’ -- நானை ராம நாமத்தில் ஈட்டிக்
செய்து -- கணவன் கணபத்துக்குச் சபரீயை
கடிக்கமாகத் தருகிறார் கவிதேவன்.

உஷா! கௌ

தீவிரப் பார்த்தியாக

அதிர்ப்பாயம் 8

சீங்கான் வறுமையே எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டான். பிறகு சொன்னான்: "இன்னிக்குக் காலம்பற ரமணி போட சித்தெதீர் எக்லாநம் வந்திருந்தா. சம்பிராம் டாகராஜ், போலோராம், உஸ்தாத் ஹயித்கான், அவன் தங்கை ஜம்மி...."

"இதான் நீ பேச விரும்பின பெரிய விஷயமா?" என்றான் சுத்தரம்.

"எல்லாருக்கும் 'சத்திரா' பார்ப்பது, குதப் ரோட்டிலே போய் மாட்டின் ஓட்டோட்டோன்னு எனக்குச் சத்தெகம், அல்லவல்லு மோசமான குழந்தை!"

"அதிருக்கட்டும்! உங்களுக்கு முன்னாலே அந்த விட்டிலே இருந்தவரைப் பார்த்தேன். மிஸ்டர் ரகுநாதன்... அவரும் ரமணியோட விருத்த பத்திரெஷ் லாம் சொன்னார். இன்னும் என்னென்ன சொல் சொன்னார்....."

"எல்ல சொன்னார்?"

"ரமணி ஒரு மறுவுடைய இல்வே, ராசசன்னார், பெண்டாட்டிலைக் கண் மண் தெரியாம அடிப்பனும்.."

சங்கரனின் தம்மாள் காலியாயிற்று. இன்னும் கொஞ்சம் கைநரிக்கொண்டான் அவன்.

"ஹாம்... அப்பறம்?"

"ஒரு நாள் அருக்குத் தாங்க முடியாத கோபம் வந்துடுக்காம். 'போடா, நீ மறுவுன்னு?'ன்னு கேட்டாராம். அவரை அவன் அடிக்க வந்து, அப்பறம்தான் காலி பண்ணியாராம்....."

"எவர்குத் தெரியாதது ஒன்னும் நீ புதுசா சொல்லிடக்கே.."

சுத்தரம் தனக்குக் கொஞ்சம் கைநரிக்கொண்டான்.

"அந்தப் பையன் எழுதிய கதை பையப் பார்த்தியோ?"

"பார்க்கவே..., கிழிச்சப் போட்டுட்டானும்...."

"நீ என்ன நினைக்கிறே? அந்தப் பையன் 'பர்வர்ட்'தானே?"

"வாழ்க்கையிலே வாய்ப்பு இல்லாதவா எம்மாம் 'பர்வர்ட்'டா போற திண ஆச்சரியமில்லே!"

"எனக்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கு? படிப்பும் நிறமையும் இருந்து என்ன பிரயோசனம்? பிள்ளைத்தாச்சிகள் எல்லவல்லு பேருன்னு கணக்கு எடுக்கிற வேலை....தான் வக்கிரமாப் போயிட்டேனா?"

"அது உனக்கு எப்படித் தெரியும்? அதிகம் 'வக்கிரம்'விறை ஒரு 'ரிஸேட்டியல் வேர்ட்'...."

அப்பொழுது யாரோ கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது.

சுத்தரம் கதவைத் திறத்தான். அவனுக்கு 'மென்'விரிந்தது சாப்பாடு வந்திருந்தது. அவன் 'டிபன் காரியரை' யாட்கி உள்ளே வைத்தான்.

"சாப்பாடு வந்துடுத்து... இங்கேயே சாப்பிட்டுட்டுப் போ...." என்றான் சுத்தரம்.

'மென்' பையன் போன பிறகு கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு உள்ளே வந்தான் சுத்தரம்.

"அந்தப் பையன், கோபு இருக்கானே. அவனைப் பார்த்திற போது எனக்குச் சில சமயம் ஒரே பயமா இருக்கு.... இன்னிக்குக் காலம்பற அவன் பங்கைக் கடிச்சிண்டு நின்ன

வைப் பார்த்தால்..." என்று தொடர்ந்தான் சங்கரன்.

"எல்லாப் பிள்ளைகளும் அப்பாவை ஏதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் வெறுக்காமலிருக்க மாட்டாங்கிறது சைக்காலஜி...அதையும் 'ஒடிப்பல் காம்ப்ளெக்ஸ்' இருந்ததுன்னா, அந்தப் பிள்ளைகள்..."

"அது இந்தப் பையன்கிட்டே ரொம்ப அதிகமா இருக்கு.... ரமணி தன் பேரிலே இருக்கிற ஆத்திரத்தைப் பையன் மேலே காட்டான்.... இயணமையிலே ஏற்படற கோபத்தை, மேஜையின் மேலே குத்திக் காண்பிக்கிற மாதிர்.... பையனும் ஒரு 'இன்வாலிட்'...."

"தன் பேரிலே ஆத்திரமா?"

கத்தரம் சிகரெட் பற்ற வைத்துக் கொண்டான். "உனக்கு?"

"நோ... ப்ளீஸ்..."

"தன் பேரிலே ஆத்திரமினியே? என்ன அது?"

"ஆமாம்.... ரமணிக்குத் தாழ்வு மனப்பான்மை.... ஒரு பேராசிரியர் போன்றீனா, தன்னிட அந்தஸ்திலே உயர்ந்த போன்றீனா, பொய் சொல்லிக் கல்யாணம் பண்ணினதாலே ஏற்பட்ட 'காம்ப்ளெக்ஸ்'.... அவன் தரத்துக்கு வேண்டியதெல்லாம் ஐம்ரியும், கும்மிபுந்தான்...."

"ஐம்ரியா....?"

"ஆமாம்... அந்த உஸ்தாத் தங்கை, அவளுக்கு ராஷ்டிரபதி முன்னிலே நடனம் ஆட 'சான்ஸ்' வாங்கித் தரேன்னிடுக்கான் ரமணி."

"பொரு சக்கை...."

"எக்ஸாட்லி.... ரமணி அதுதான் பண்ணியிருக்கான், ஒரு அழகான பெண்டாட்டியை விட்டுட்டு... அவளை

சு.க.பி.ராஜா

நினைக்கிறபோது ரொம்பக் கஷ்டமா இருக்கு...."

"அதுதான் ரொம்ப ஆபத்தான உணர்ச்சி..." என்றுச் சொன்னார்.

சங்கரன் காலித் தம்மரை மறுபடியும் திரும்பிக் கொண்டார்.

"அதுதான் ஆபத்தான உணர்ச்சி" என்றுச் சொன்னார். காலியை எய்திவிட்டுத் திரும்பி மைக்களுக்கு அப்பாவித்தனம் போட்டுச் சொல்லுவது போலிருந்தது.

"ரமணியையும், அவன் போன் டாட்டியையும் சம்பந்தப்படுத்தியே பார்க்க முடியுமே.... அவன் அவ்வளவு 'குருட்' அவன் அவ்வளவு 'டென்டர்'....."

"டேய், கொஞ்சம் மெதுவாகச் சொல்லு...." என்றுச் சொன்னார்.

"ஐ ஆம் ஆம் ரைட்... போய் சொல்லிக் கவனம் பண்ணினீர் டேன்னு அவனை சொன்னார். அவனுக்கு அப்பா யாருன்னு தெரியாதாம்.... சின்ன வயசிலே இதனாலே ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டிருப்பான் போல இருக்கு.... அதனாலே, சமூகத்தை இப்படிப் பழி வாங்குதான் நினைக்கிறாருக் கான். அவன் அதிரஷ்டம், கோபு மாதிரி ஒரு பிள்ளை.... மடைவன், விட்டிலே ஒரு வெறுப்புணர்ச்சியை.... மட்டுமேயே மாதிரி வளர்த்துண்டு."

"இதையெல்லாம் கண்டு பரிதாபம் படனா? ரமணியையும், அவன் போன் டாட்டியையும்?" என்று குறுக்கிட்டார் சந்திரன்.

"பண்பாடு பண்பாடுன்னு சொல்லிண்டு சமூகத்தை நான் அடிக்கிற நம்மைக் கண்டு நாமேதான் யூதாய் படனுமே.... மூன்று முடிச்சப் போட்ட சந்தர்ப்பத் தப்புக்காக, ஒருத்தரை, ஒருத்தர் வெறுத்துண்டு வாழ்க்கை முழுதும் ஆம்படைவான் - போன் டாட்டி வேஷம் போடனுமா?"

சந்திரன் கைகளைத் தட்டினான்.

"நலியர்! நலியர்! அழகான பேச்சு....!"

சங்கரன் மூகம் சிவந்தது.

"அழகான பேச்சோடே விஷயம் முடிஞ்சுவிடலாம்... ஐ ஆம் டெட் சிரிஸ்...கொஞ்ச நாளத்தான் அதை விட்டிலே இருக்கேன். ஆனாலும் சமூகத்தின் இரண்டாவது வகுப்பு என்னவும் தெரிஞ்சுட்ட மாதிரி இருக்கு..."

"என்ன செய்யணும்மிற? ரமணி போட போன் டாட்டி அவனை விவாகரத்து பண்ணணும்மிற, அவ்வளவுதானே?"

"நம் நாட்டிலே அவ்வளவு கஷ்டமா முடியுமா விஷயமா அது? சட்டம் இருக்கு, இம்மெல்லியே. ஆனா, நாளைக்கு

நிலை சொன்னால், 'ஆம்படைவான்' விட்டுட்டு, வந்துட்டா இவ்வுன்னு... நம்ம மாதிரி 'கொஞ்சநாளக்' உலகத்திலே விடைவாது.... உலகம் மானம் மானம் என்று ஜெபிச்சத் தன்னாலாம். குழந்தையாப் பெத்துத் தன்னாலாம்."

சங்கரன் மறுபடியும் காலித் தம்மரைச் சந்திரன் கொண்டு முற்பட்ட போது, சந்திரன் தடுத்தான்.

"உலகத்துப் போறும்னு நினைக்கிறேன். சாது, மிரண்டாங்கிற மாதிரி பொழிஞ்சு தன்னிறே நீ...."

"போறும்மிறியா, ஆம் ரைட்...." என்றுத் தம்மரைக் காலித் கைத்தான் சங்கரன்.

வறுவல் கொஞ்சம் மீதியிருந்தது. அதை எடுத்து அவன் வாயில் போட்டுக் கொண்டார்.

சந்திரன் தன் தம்மரைக் காலிச் செய்து, சங்கரனின் தம்மரையும் எடுத்துக் கொண்டு கருவுவதற்காக வெளியே போனார்.

அவன் மீண்டும் உள்வெறுவதற்குத் தன் சங்கரன் எழுந்திருந்தான். "சரி, நான் வரேன்...."

"சாப்பிட்டு விட்டுப் போடா..."

"நோ... நோ... எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம். பக்கமே...."

சங்கரன் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டே வெளியே போனார்.

"நானும் வரட்டுமா?"

"வேண்டாம்...."

மாடிப் படியருகே ஓரே இருப்பாக இருந்தது. சந்திரன் அவனிடம் ஒரு 'டார்ச்'வைக் கொண்டு கொடுத்தான்.

அதுபற்றி நான்கு படிக்கை எப்படித் கடத்தோமென்று அவனுக்கே தெரியாது. விவகாரம் சொல்லும்போது ஏற்படும் 'கவியின்மை' என்பது இதுதானே?

கைகளை வெல்லும் முடியாவி விட்டது. ஓரே ஒரு கை மட்டும் திறந்திருந்தது. குருகானக் படம் கையால் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு வயதான சந்திரன், ஒரு பெரிய போர்வையை மேலே போர்த்திக் கொண்டு, தாக்கத்தில் ஆடித் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

பதினெட்டாம் பிளாக் அருகே ஒரு பஸ் வந்து நின்றது. அவன் முன்பு குடிபெற்ற விட்டின் அருகிலிருந்த ஒரு சித்திப் பெண் சித்தித் தொண்டே திறந்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் அவருடைய நண்பன், அவனுக்கு இன்னும் கவனமாகவெல்லும் என்று அவனுக்குத் தெரியும்.

அறிமுகமான மூகம் மாதிரி இருக்கிறதே என்று என்னவோ அவன் ஒரு

வசீகரத்தையும், பெருமிதத்தையும் கொடுக்கும் நறுமணம் உங்களுக்கு பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க் உபயோகிப்பதால்.

உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான
செண்டுக்—உங்களுக்காகவே பிண்டும்
உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

நீரு காவத்தில் உலக அழகுக் கேத்திரங்களிலி
கூட இதைக்குறிதெய்வப்பாட்டை உலவும், உங்
களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான நறுமணம்
கொண்டுள்ள இந்தி தீயகன் தகைகவேண்
டாம்...இன்று பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்
மட்டுமே அளிக்கும் வசிகர நறுமணத்தினாலும்,
பெருமிதத்தினாலும் உங்களுக்கு உடம்பு கொஞ்ச
கப் பராமரிக்க முடியும். பாமாலிவ் லவண்
டரை உங்கள் உடம்பு முழுவதும் தூசிக்
கொண்டு, குழித்து விடும் அதன் இனிம
வசிகர நறுமணத்தினால் களிப்படைவுங்கள்.

எப்போதும் புத்துணர்ச்சியுடனும்
நறுமணம் சூழ்ந்த அழகுடனாய் இருக்க
பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்.

புதிய, நவீன
காணொழிக் டிஸ்க்!

எழுப்பான
புதிய டிஸ்க்!

மற்றும் பாமாலிவ் டால்க் உங்கள் —

மயக்கும் 17 செண்டுகளில் அற்புதமான நறுமணம்

லிப்டன் 'ரூபி டஸ்ட் டீ'

கின்புத்தந்தும் கிளியதொரு பாணம்!
கவனசெறிந்தது! மணம் மிகுந்தது!
போட்டகணமே கிடழும் தேநீர்!

சிறந்த தேவியகையப் பருகி சரிப்பவர்
புகழ்வது "லிப்டன்ஸ் ரூபி டஸ்ட்
டீ"யையே!

ஒவ்வொரு ரூபி டஸ்ட் தேவியைப் பாக்
கெட்டும் தருவது அதனைக் கோங்குந்
தேநீர்!

செறிந்த மணம்! கெட்டவாள் பாக்ம்!
கேத்திப்பாள் கையம்!
பருகுவதிலேர் இன்பம்! கிளியதொரு
கிளியம்!

லிப்டன் என்ஜுவல்
நஸ்டீ

எனக்குள்ளேயிருந்து புறப்பட்டு.....
புறப்பட்டு வளர்ந்து, வளர்ந்து...
சங்கரன் எழுந்து வராததாவுக்குப்
பேர்னான். "வினக்கை அணைக்கட்ட
டுமா?" என்றான்.

அவன் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான்.
"நீங்கோ?"
'அநுதாபம் ஆபத்தான உணர்ச்சி'
என்று கத்தரம் சொன்னது. மிக
அருகே, காத்தோடு ஸாதாய், ஸாதின்
பெரிவரச்சவாய்க் கேட்டது.

"வினக்கை அணைக்கட்டுமா....?"
அவன் அவன் அருகிய் வந்து
நின்றான். அவனை உற்றுப் பார்த்தான்.
"உள்ளே போய்ப் படுக்க.... உங்
களைப் பார்த்தால் பரிதாபமா யிருக்கு."
"என்னவா....?" நான் தொண்
டினது?... நீயுமா என்னை தொண்டிய்
பிறை.....?"

"உங்களுக்கு இன்னிக்கு என்ன
ஆயிடுத்து? அவர் இருக்கார் உன்னே."
"அதுதான் உன் ஆட்சேபணவா?"
அவன் உண்மையில் ஒங்கி ஒன்று
விழுந்தது. அதே சமயத்தில் வினக்கும்
அணைந்தது. அவன் உள்ளே போய்
விட்டான். அவன் அப்படியே செய்வதற்
நின்றான்.

கே.... என்ன செய்து விட்டோம்?
இந்த நிமிஷத்தை - கடத்துவிட்ட
இந்தப் பெரு மூகத்தை - உலகத்தில்
எந்தச் சகித்யம் திரும்பி லாஸ்கிக்
கொள்ள முடியும்?

அவன் தன் அறைக்குள் சென்று
கட்டிலில் விழுந்தான்....

யாரோ கதவருகே நிற்பது போல்
இருந்தது. "யாரு?" அவன் மெதுவா
க் கேட்டான். கோபு....

அந்தப் பையன் அடி மேல் அடி
வைத்து அவனருகே வந்து நின்றான்.
"கோபுவா?"

அவன் பதில் சொல்லவில்லை. சங்
கரனையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்
டிருந்தான். அவனைப் பார்க்கப் பவ
மாக இருந்தது.

"என்ன கோபு?"

"நீ ஒத்தைக் கால் ராட்சசன்..."
என்றான் கோபு நிதானமாக.

கோபுவுக்கு எல்லாம் தெரிந்து
விட்டது "நீ அயோகியன்... ஒத்தைக்
கால் ராட்சசன்...."

சங்கரன் முகத்தை வேறு பக்கம்
திரும்பிக் கொண்டான். கோபு அவன்
முகத்தைக் கோபத்துடன் திரும்பினான்.

"என்னைப் பாரு.... யார் மூஞ்சி
அவ்வட்சணமா யிருக்கு பார்ப்போம்."

"என் மூஞ்சிதான். சரி, உள்ளே
போ...."

"எங்கப்பாவைக் கொல்லப்
போறேன். அப்புறம் உன்னைவும்...."

"உங்கப்பாவையா?"

"ஆமாம்... அவரால்தானே இய்
வனவும்...."

திடீரென்று அவன் கச்சலிட்டான்.
"அவரால்தானே இய்வனவும்...."

கோபு ஆத்திரத்துடன் உள்ளே
ஒடினான். சங்கரன் எழுந்திருந்தான்.
அவனைத் தொடர்வதா, வேண்டாமா?

அப்பொழுது கோபுவின் அம்மா
குரல் கேட்டது.... "கோபு, கோபு!"

அவன் குரல் ஆவேசமாய் ஒலித்தது.
"கோபு!" அவன் அடித் தொண்டை
யில் கத்தினான். சங்கரன் கட்டிலிலிருந்து
இறங்கி ஒடினான்.

ரமணி தன்ருகக் குடித்து விட்டுப்
படுத்திருத்தான் போலிருக்கிறது. கோபு
அவன் மேன்மையைப் பற்றி அழுத்திக்
கொண்டிருந்தான். ரமணியின் கண்கள்
நிலைப்பில் நிறத்தபடியே விடத்தவ.
இந்தப் பையனுக்கு இந்தநேர அசரத்தன
மாக பவம் எங்கிருந்து வந்தது?

கோபுவின் அம்மா அவனைப் பின்
முனாக இழுத்துக் கொண்டிருந்தான்.
ஆனால் அப்பொழுதும் அவன் ரமணி
யின் கழுத்தை விடவில்லை.

சங்கரன் வேகமாகப் பாய்ந்து
கோபுவை இழுத்துத் தள்ளினான்.

கோபு சங்கரன் மீது பாய்ந்தான்.
அப்பொழுது அவன் அம்மா குறுக்கே
வந்து நின்றான். "கோபு... கம்மா இருக்
கப் போறியா இங்கையா....? நான் செத்
துப் போகணுமா?"

கோபு கண்களை மூடிக் கொண்டு
அம்மாளைக் கட்டிக் கொண்டான்.
அவன் அழுத் தொடங்கினான்.

சங்கரன் ரமணி மூக்குகே கைவைத்
துப் பார்த்தான். மூக்க வந்து
கொண்டிருந்தது. "டாக்டரைக் கூப்
பிட்டுனுமா?" என்றான் சங்கரன்.

"வேண்டாம்..., நீங்கள்...."

"நான் புறப்பட்டுப் போறேன்...."
அவன் மேே குனிந்து கொண்டே
சென்றான்.

ரமணியின் உடம்பு அசைந்தது. ஆனால்
கண்களில் பேரவைக் கண்ட மிரட்டி.

சங்கரன் தன் அறைக்குள் நுழைத்
தான்.... மற்ற நேரத்துக்குப் பின்-
'லார் தடுராத்நியில் இப்படி வந்து கத
வைத் தட்டுகிறார்கள்.' என்று அனுத்
துக் கொண்டே கதவைத் திறந்தான்
கத்தரம்.

சங்கரனைக் கண்டதும் அவனுக்குத்
துக்கிவாயிப் போட்டது. "என்னடா,
எனத் தொலைஞ்சு போச்சா....?" என்று
கேட்டான்.

"இப்பே மனம்.... இங்கே படுக்க
லாமா இங்கையா?" என்று சொல்லிக்
கொண்டே கட்டியின் மீது உட்கார்த்
தான் சங்கரன். (முத்தம்)

எந்தக் காரணத்தால்
உங்களுக்குத்
தலைவலி வந்தாலும்,
அதைப் போக்க
ஒரே ஒரு ஸாரிடான்
போதும்!

தலைவலி பற்றித், எந்தக் காரணத்தால் உங்களுக்குத் தலைவலி வந்தாலும், அதை அகற்றும் போக்க ஒரே ஒரு ஸாரிடான் போதும். ஸாரிடானில் தோக்கிட்டுப் பட்டுள்ள அனைத்துப் பொருள்களும் தலைவலி, உடல்வலி மற்றும் பல்வகையுடன் கூடவே அனல்பலமாகும் தோக்கையும் போக்குகின்றன. மற்றும் இதனைத் துத்தாக்கியும் எட்டுகின்றன. அதுவே ஸாரிடானின் தனிச் சிறப்பு!

ஸாரிடான்
'ரோக்'

கீல்யாணமாகக் கவனம் வீட்டுக்கு வரும் ஒரு பெண், பிறந்த வீட்டிலிருந்து ரொக்கப் பணமும் சீர் வரிசைகளும் மட்டும் கொண்டு வருவதில்லை. தன் வீட்டின் பாரம்பரியம், பண்பாடு, இன்ப துன்பங்களால் பாதிக்கப்பட்ட உள்ளம், பாதிக்கப்பட்ட உடம்பு இப்படி எத்தனையோ கொண்டு வருகிறாள். தீர்மலாவும் அந்த விதமாகத் தான் எதை எதையோ கொண்டு வந்தாள்.

புது வாழ்வையும், பாக்கியத்தையும் கண்டு அவள் மிரண்டாள். ரங்கராஜன் அதைக் கவனித்தான். அப்போது அவனைக் கேலி செய்வாமை அனுதாபத்துடன் ஒவ்வொரு வசதியையும் ஒவ்வொரு சந்தோஷத்தையும் அவளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி, வனமான வாழ்வுக்கு அவளைத் தகுதியுள்ளவனாகச் செய்ய முயன்றான். அவளுக்கு தகைகள் செய்து போட்டான். பட்டுடைகள் வாங்கிக் கொடுத்தான். ஷரீப் கபுக்காரமும் கட்டி விட்டான். அடிக்கடி அவளுக்குத் தலைவலி வருவதை - அதுவும் அவள் பிறந்த வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தது தான். - கவனித்து டாக்டரிடம் அழைத்துச் சென்று சில மருத்துகளும் டானிக்ளும் வாய்க்கொடுத்தான்.

அவர்கள் தனிக் குடித்தனம் செய்த விடுகிற வீடாக இருந்தாலும் தனியே முறையிலே கட்டப்பட்ட புது வீடு. தீர்மலாவுக்கு அது அரண்மனை போல் இருந்தது. ரங்கராஜனின் பண வசதியை மட்டுமின்றி, அவனுடைய ஆழ்கையும் கண்டு அவள் பிரமித்தாள். அவனுடைய சொந்த அக்கான், முத்துக் குமாரின் மனைவி, இன்னும் அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள வயது முதிர்ந்த ஸ்திரீகள் - இவர்களெல்லாம் அவனுடைய பாக்கியத்தை அவளிடமே சொல்லிச் சொல்லி அவளைச் சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்தினார்கள்.

ரங்கராஜன் பணக்காரன்; படித்தவன்; மனமதனைப் போல் இருக்கிறான். மனசும் தங்கமாக இருக்கிறது. தன் பெற்றோர்களையும் உற்றோர்களையும் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் அவளுக்கு வாழ் வளித்திருக்கிறான் அவன்.

அவ்வோ அழகம் இல்லை; வாழ்தாளில் ஒரு நாள் கூடப் பரி தீர்ச் சாப்பிட்டு. ஆகை தீர் உடுத்தியவன் இல்லை. இப்படிப் பட்டவனுக்கு இத்தப் பாக்கியம் கிடைக்க முன் ஜன்மத்தில் எவ்வளவோ முயற்சியும் செய்திருக்க வேண்டும்.

இப்படி ஒவ்வொருவருமே அவளிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைக் கேட்டுக் கேட்டுப் பூரித்தான் தீர்மலா. இந்த விஷயம் ரங்கராஜனுக்கும் தெரிந்து அவளும் சந்தோஷப்பட்டாள்.

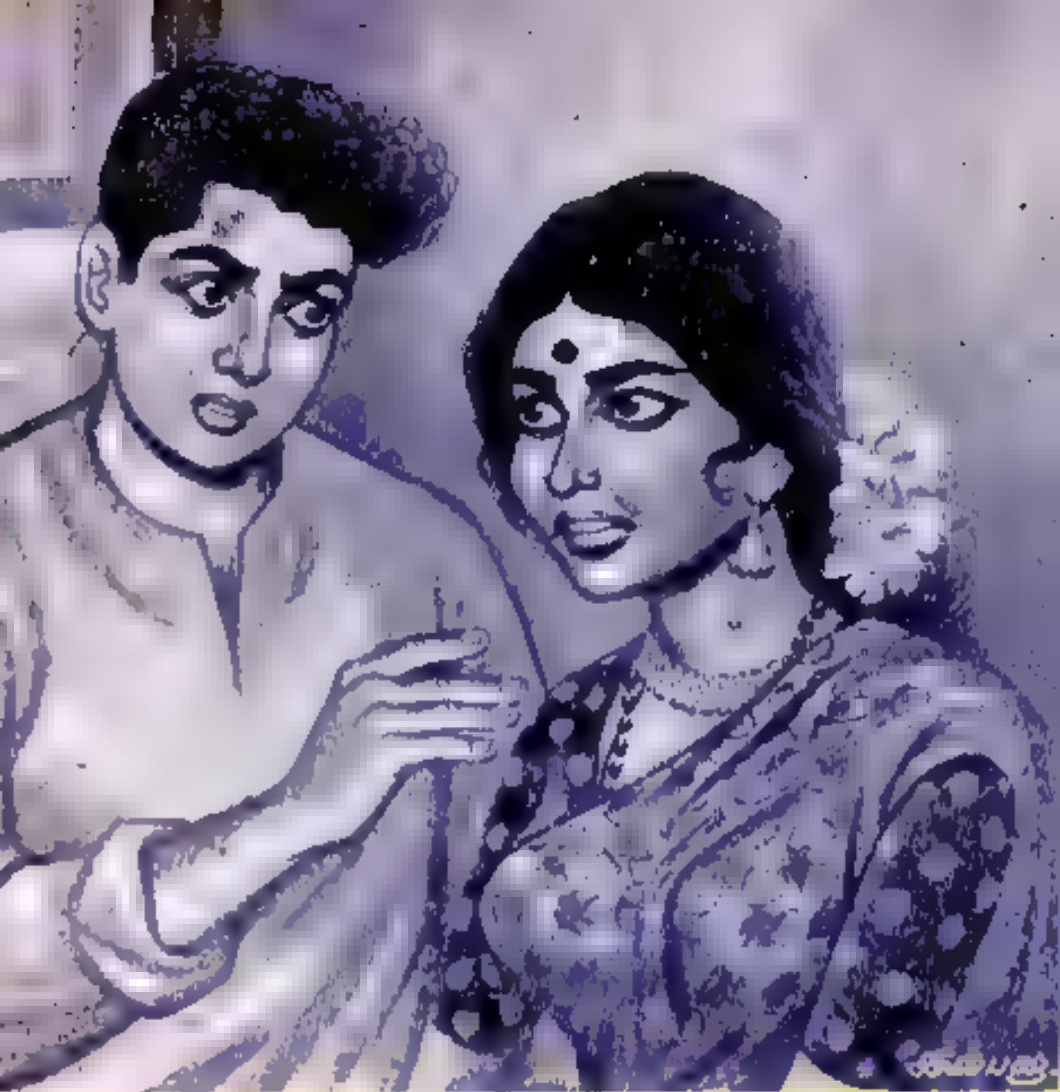
வாரத்தில் தான் ஒரு நாட்களாவது அவள் தன் பெற்றோர்களைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரத் தவறிவதில்லை. இரண்டே மாதங்களில் இத்தத் தனிக் குடித்தனம் ஒரு பைத்தியக்காரத்தனமாக அவனுக்குத் தோன்றி விட்டது. அவள் பெற்றோர்களுக்கும் தோன்றி விட்டது. இனி உலகத்தில் பாருக்காகப் பயத்து கொண்டு இப்படித் தனித் தனி

தீராத விளையாட்டு

கு. அழகிரிசாமி

யாக வாழ வேண்டும் என்று யோசிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். முன்னாலது மாதத்திலேயே பெற்றோர்களுடன் வந்து சேர்ந்து கொண்டாள் ரங்கராஜன். இந்த ஐக்கியத்தை உண்டு பண்ணியதில் முத்துக்குமாருக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு.

பாலுயின் கடன்களை - மொத்தம் சுமார் ஆயிரத்து ஐந்துறு ரூபாய்க் குண்டாகவே இருந்தன - ரங்கராஜனே பணத்தைக் கொடுத்துத் தீர்த்தான். அதற்கு அவன் பெற்றோர்களும் மறுப்புச் சொல்லவில்லை. அதன்பிறகு அவன் தன் எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசிக்கத் தொடங்கினான். நடராஜ நாதவிலாசி தம் காலம் முடிந்துவிட்டது என்ற துறவு மனப்பான்மை

புடன் அவன் எந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் தம் கையில் இருக்கும் ரொக்கத்தையும், இராமத்தின் சொத்துக்களையும் ஒரு வாகனத்தில் தங்கி என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் அவன் கையில் ஒப்படைக்கத் தயாராகிவிட்டார். அவன் வக்கீலாகத் தொழில் செய்வ வேண்டும் என்று தாம் வைத்திருந்த ஆசையையும் அறவே கைவிட்டு விட்டார்.

ரங்கராஜன் ஏதேனும் ஒரு தொழிலையோ வியாபாரத்தையோ தொடங்கலாம் என்று நினைத்து அதற்கும் ராம சிங்கம் பிள்ளையின் ஆலோசனையையே நாடுவது என்று முடிவு செய்து வைத்திருந்தான்.

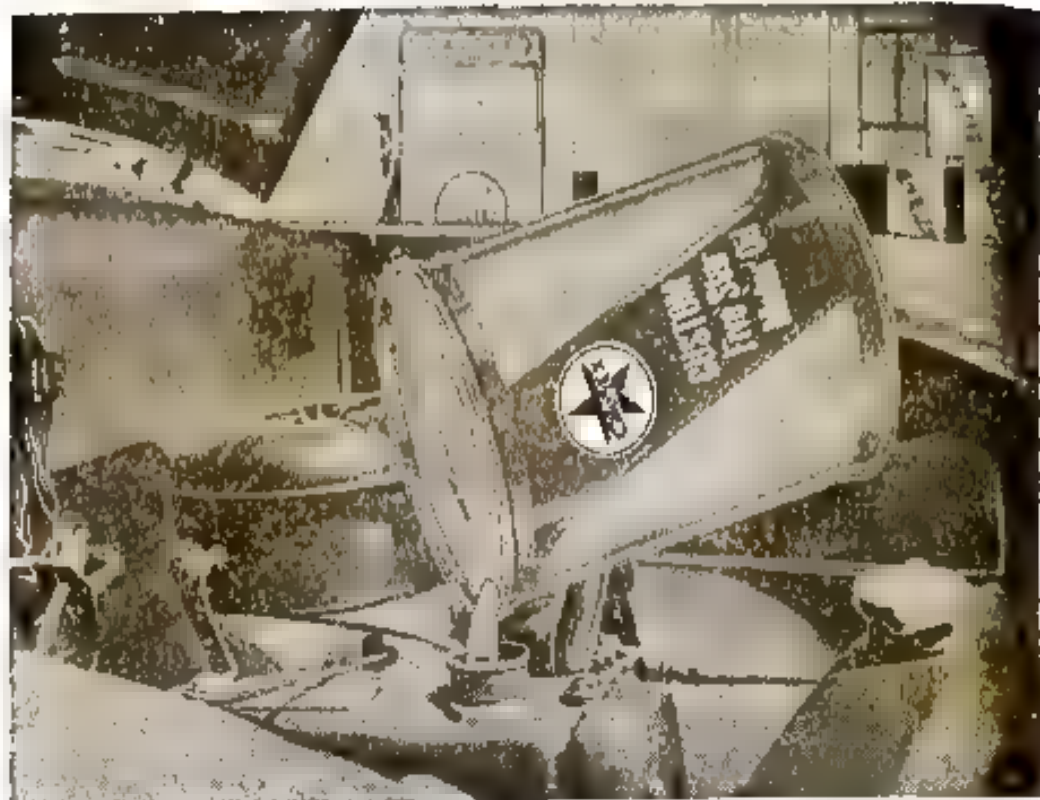
கய்யானமாகி ஒன்று மாதங்கள் கழித்து ராமசிங்கம் பிள்ளையை அவன் தேடிப் போனான். மூக மலர்ச்சியோடு

மேலான அவனை அவரும் மூகமலர்ச்சியோடு வரவேற்றார். அவன் தன்னுடைய விரும்பத்தைத் தெரிவித்து, "நீங்கள் தான் எனக்கு ஒரு வழியைக் காட்ட வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

அவர் அதற்கு மனப்பூர்வமாகச் சம்மதித்தார். அப்புறம் அவன் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இயங்க, அவருடைய கம்பெனியிலேயே சில காலம் அவன் பணித்தி் பெறுவதற்கும் இளைத்தார்.

விஜயானலைப் பற்றி அதுவரையில் இருவரும் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. அவனுடைய பெற்றோர்களின் கேட்க வரங்களை மட்டும் அவர் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு, இரண்டு குடும்பங்களும் மீண்டும் ஒன்றாக இணைந்து விட்டதற்காகச் சந்தோஷம் தெரிவித்தார். அத்துடன் அவன்

It's NEW

Caltex Custom Five Star the best motor oil your money can buy

**THIS NEW MOTOR OIL EATS UP THE
DIRT THAT WEARS OUT YOUR ENGINE**

★ **It gets dirty—so your engine won't!**
As it flows around your engine, new Custom motor oil scrubs off varnish and sludge and slings out particles. It cleans up the bearing surfaces. Unclogs the oil passages. Washes away, and keeps away, the harmful deposits that can make your engine old before its time.

★ **Offers all engine temperatures**
Even when your engine is cold in the early morning, and an ordinary motor oil would be thick and sluggish, new Custom flows easily over the bearing surfaces. Makes starting easier, cruising smoother—protects your engine, not just against changes in climate, but fully over all its operating temperatures.

★ **Armour-plates the inside of your engine**
New Custom motor oil has special zinc-phosphorus additives that bond the oil to the

metal itself. They make sure that no bearing is ever without a film of oil, no internal metal surface is ever without protection from acid, rust and corrosion.

★ **Worth its weight in performance**
Your car will run better and easier with new Custom motor oil. This can give you better acceleration, more miles per litre. Your car will also last longer, with less wear and less trouble. And this can save you a great deal of money.

★ **It's the world's most advanced motor oil**
Developed by Caltex research, tested in all kinds of engines and climates by Caltex's worldwide operations, new Custom Five Star motor oil meets the lubrication requirements of all cars, exceeds all previous standards, is the most efficient and comprehensive lubricating oil that modern technology can devise.

*Spent a little— to save a lot.
Change to the best motor oil
your money can buy.*

**NOW...AT
ALL CALTEX
STATIONS**

CALTEX OILING SERVICE

விடைபெற்றுக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

அரசு விதிகளைக் கொண்டு வருவதற்கு வந்த பிறகு, ரங்கராஜன் மற் றொரு விவகாரம் - தாயாரிடமிருந்- அன்பைப் பொழிவதைப் பார்த்த நிர் மலாவுக்கு அது புது அனுபவமாகவும் மனவளவாகப் பிடிக்காத அனுபவ மாகவும் இருந்தது. சில மாதங்களுக் கானாகவே அவளுடைய மனப் பாக்கசம் தலைதூக்க மாறிவிட்டது.

அந்த வீட்டின் மரிவாங்கதாளும், பூக்க வழுக்கங்களும் அவளை மூச்சுத் திணைச் செய்தன. வீட்டில் வாருமே அதிசயம் பேசுவதில்லை. எப்பொழுதும் ஒரே அமைதியாக இருந்தது. அக்கம் பக்கத்து வீடுகளிடம் கொளியே இல்லை. திண்டுக்கலில், அந்தக் கஷ்டத்திலும் எபேச்சையாய்ப் பறந்து திரிந்து போவதும், இங்கே வந்து ஒரு கூண்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடப் பது போலவும் அவள் மனசுக்குப் பட்டது. அவள் சிறு வயதிலிருந்தே கல்யாணமாகும்வரை அனுபவித்த சந்தோஷங்கள் அனைத்தும் இங்கே இல்லை. மதுரைப் பிள்ளை சிவ மாகன் நடக்கும்போது தன்னை வாரத்தில் ஐந்து நாட்களாவது சினி மாவிற்கு அழைத்துக் கொண்டு போகக் கூடாதா? பணமா இல்லை? அந்த நகரில் எத்தனை பலகாரக் கடைகள் உண்டு? ஒரு நாளாவது ஒரு பக்கடாப் போட் டலமாகவு வாய்க்கிக் கொண்டு வந்து பிரியத்தோடு கொடுத்தாலு?

கடைகளில் அவளுடைய அழகி யேயே அவள் குறை காணத் தொடங்கி விட்டான். அவன் ஆண் பிள்ளை யாக இருந்தும் ரீசை வைத்துக் கொள்ளாமல் திருப்பது எதற்கு? மீசை இல்லாவிட்டாலும் அழகாகத்தான் இருக்கிறான் என்பதை அவன் மனம் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அந்த அழகு சிலையிலோ சித்திரத்திலோ காணும் அழகாக, தொடர்புப் பழிவி அனுபவிக்க முடியாத அழகாக இருந் தது. அனல்ப் பார்த்துப் பிரமிக்க முடிந்ததே ஒழிய, அனுபவிக்க முடிய வில்லை. மூன்று பார்ந்துப் பழிவி பிராத அந்த அழகின் பழகாரை எவர்ப்பெயர் மறைந்து. வேறு ஏதோ அழகுக்கான அவன் உள்ளம் ஏங்கியது. ஒரு நாள் அவனிடமே, "நீங்கள் மீசை வைக்கக்கொங்களேன். நல்லா இருக்கும்" என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

"ஏன், நான் இப்போ நல்லா இவ் லையா, திரிமலா?" என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் ரங்கராஜன்.

அவளுடைய சிரிப்பைக் காண அவ் ளுக்கு ஆத்திரமாகவே இருந்தது.

"ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?"

"இப்படி எனக்கு யாருமே இது வரைமீப் போகலை சொன்னதில்லை!"

அவன் ஒன்றும் சொல்லாமல் முகத் தைத் திருப்பிக் கொண்டான். இது விரிந்து அவளுக்குச் ச குறு குணங்கள் வெளிப்படையாகவே தெரியத் தொடங்கி விட்டன. அவளுக்கு ஏதோ பெரிய மனக்குறை இருக்கிறது என்பதை அவளும் உணர்த்துகொண்டான். அதன் காரணமாக அகலிடத்தில் அவளுக்கு அனுதாபம் பண்டங்களாகப் பெருகியது. "காட்டை விட்டு வந்தது காட்டுப் பிரா ணிகளுக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இன்னும் கொஞ்ச காலம் போனால் சரிவாகப் போய் விடும்" என்று நினைத் துக் கொண்டான். ஆனால் அதற்குப் பிறகு அவன் செய்த இரண்டு காரி யங்கள் அவளுக்குக் கோபத்தைவே உண்டுபண்ணி விட்டன.

இரண்டு முறை சுவைங்கத்தோடு அவளைப் பார்க்க மதுரைக்கு வந்த பிறகு, மூவருவது முறை தனியாக வந்தான். அவன் தரித்திரப் கோவத்தில் வந்து நிற்பது அவளுடைய பூர்வா சிரமத்துக்குச் சாட்சி சொல்வது போல் இருந்தது. ரங்கராஜனுடன் சமத்து வம் கொண்டாடத் தொடங்கிவிட்ட சமயத்தில், அவன் வந்து தன்னைப் பழையபடியும் ஏன் அதன் பாதாளத் தில் இழுத்துப் போட வேண்டும் என்று அவன் கோபாலேசன் கொண்டு விட்டான்.

"ஏன் இங்கே ஓடி ஓடி வந்தே, ஒரு காரியமும் இல்லாமே? இப்படி சீ சாப்பாட்டுக்கு வந்து உட்காரித்துக் கிட்டா இவங்க உங்கள் மதிப்பால் கனா? இல்லை, எங்கத்தான் மதிப் பாங்கனா? பேசாமல் ஊரைப் பார்த்துப் போய்ச் சேரு" என்று கனிக்கமயிள்ளை மம் பேசி அவனை விரட்டினான். அதே மூச்சில் ரங்கராஜனிடம் வந்து, "ஏங்க அவ்வளவு பிரத்தானம் சொல்றேன். அவளுக்கு சொல்ப இடம் குடுத்திடா தீங்க. இடத்தைக் கொடுத்தால் மடத் தைப் பிடுங்குகிற ஆசாம்" என்று. அவளுக்குக் கோபம் வந்து முகம் சிவந்துவிட்டது. "திரிமலா! எனக்குத் தெரியும், எவரைச் செய்வதுமன்று. நீ ஒன்றையும் சொல்ல வேண்டாம், போ."

இதைக் கேட்டதும் அவளுக்கு அழ கைகள் வந்தது. தலை வலியும் வந்து விட்டது. போய்ப் படுத்து விட்டான்.

மற்றொரு நாள், அவன் அந்தப் பைத்தியக்காரனைத் திட்டி விரட்ட முயன்றான். "ஏண்டா, இதைக்

மடமா, சத்திரமா? எங்கேயாவது போய்த் தொகியேன். தினம் தினம் உனக்கு ஆக்ஷிப் போடத்தான் இங்கே இருக்கிறோமா?"

திரிமலாவின் உச்சலிக் கேட்டு ரங்கராஜன் சீரே இறங்கி ஓடி வந்தான். ஜானகியம்மாள் வாயை இறுக சூழக் கொண்டும் பைத்தியக்காரனுக்குச் சாதப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ரங்கராஜன் கோபம் பொறுக்காமல் திரிமலாவின் கையைப் பிடித்து, "தீ உன்னை போ" என்றான்.

அவன் சினத்தோடு அவன் மூக்குதை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

அத்தியாயம் ■

திரிமலாவின் அதிருப்தி வரவர அதிகமாகக் கொண்டே வந்தது. அவன் பிறந்து வளர்ந்த சூர்நிலைத் தும். இவ்ரு நிலைய சூர்நிலைகளும் இடையே இருந்த வேற்றுமை மனக்கும் மடுவுக்குமாக இருந்தது. விட்டிய எப்போதும் திமையும் அமைதியே அவளுக்குப் பெரிய திமையாகப் போய்விட்டது. அவளுக்கு உலகமே வெறுப்புக்களில் கேட்டும் போதெல்லாம் ரங்கராஜன் மேலாகச் சிரிப்பது அவளுக்குக் கட்டொடு பிடிக்க வில்லை. இருபத்துதாங்கு மணிதேரளும் முன் பின் தெரியாத அந்திவாக்கியின் மத்தியில் வசிப்பது போன்ற உணர்ச்சி அவளுக்கு ஏற்பட்டது. ரங்கராஜனும் ஜானகியம்மாளும் அவளிடம் அன்பாகவே நடந்து கொண்டார்கள் என்று தான். அந்த மாதிரி அன்பு அவளுக்குப் புரியாத ஒன்றாக இருந்தது. அவர்களைத் தங்கக் கிணையத்தில் திவையிரத்தொடையுறிக் கொடுத்தார்கள். அவளுக்குப் பின்புறமாகவும் வெளியே பாதைகளாகத் துக் கொண்டு கவையக் கிணையம் என்ற ஆணை. இங்கு நிலைய அவளுக்குப் புகையும் ஒரு சிறைச்சாலையாக இருக்க தில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை.

சில யாரங்களுக்குப் பிறகு திரிமலாவின் தாயார் பொன்னம்மாளும், தெறாட்டல்காரன் சிலவெட்களும் தினம் ஒக்கல்விவிருந்து வந்தார்கள். அவன், சொந்த வேலைமாக மதுரைக்குப் புறப் பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, அவனைத் துணையாகக் கொண்டு அந்த அம்மான் தாழும் மதுரைக்கு வர விருப்பினால் என்றும், எவ்வே அவரை அழைத்துக் கொண்டு வந்ததாகவும் கொய்யிவிட்டு அவன் போய்விட்டான். பொன்னம்மாள் அந்த வீடு எப்படி, விட்டியுள்ளவர்கள் எப்படி என்றெல்லாம் அறியத்தான். மகன் தரும்பாக மெயிந்து விட்டதைப் போலவும் அவன் கண்களுக்குப் பட்டது.

"இனிமேல் நீ அவன் வந்துபோ வெளியிலேயே வர வேண்டாம். உன் விட்டே அவன் பிச்சை கேட்கவோ" என்று சொன்னான்.

அவன் தன் கையை விடுவித்துக் கொண்டு வேகமாக உன்னை போய் விட்டான்.

அம்மாவின் எதிரே நிதலே அப் போது அவனுக்கு அவமானமாக இருந்தது. அந்த அம்மாவோ அமைதி காத்த திரும்பி வந்து, "ராஜா! ஏன் கோபப்பட்டே? உன்னை போ" என்று சொல்லித் தாழும் சங்கே போய் விட்டான்.

அவன் தலைவலியினால் அடிக்கடி கஷ்டப்படுவதாகவும் தலை டாட்டைக் கொண்டே விதிவை செய்து வருவதாகவும் ஜானகியம்மாள் சொன்னாள். இதைக் கேட்டுப் பொன்னம்மாள் மிகவும் கடிதொறுமே அடைந்தாள்.

அன்று காலை திரிமலா தன் தாயாருடன் கொய்யிக்குப் புறப்பாடான். அப்போது அம்மாவின்மான், ரங்கராஜன் வெளியிலிருந்து வந்த பிறகு அவனையே அழைத்துக் கொண்டு போகச் சொல்வதாகச் சொன்னாள். அதுதான் மலியாண்டையா இருக்கும் என்பது அவளுக்கு நினைப்பு. ஐயுடன் திரிமலா கேட்டாள். "அவர் எப்போ வருவாரோ? தாங்க முதல் மூதல்வே கொய்யிக்குப் போவதை மய் தடுக்கிறீர்கள்?" என்று சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டு அறவும் செய்தாள். ஜானகியம்மாளுக்குக் கிணறு கொட்டப் பூதம் புறப்பட்டு போய் விடுவீர்கள். அம்மாவை எதற்காக அது வேண்டாம் என்று புரியவில்லை. பொன்னம்மாளுக்கும் "எதுக்கு அழிந்து?" என்று கேட்டாள்.

"என் தலைவெறுத்து அழிந்து" என்று சொல்லிவிட்டு மூக்குதை மூடிக் கொண்டு திரிமலா விம்மி விம்மி அழுத் தொடங்கி விட்டான்.

ஜானகியம்மாள் நிலைமை புரியாமதான். மனக் கஷ்டம் தாங்காமதான். "திரிமலா, அழாதேம்மா, கொய்யி துக்குப் போய்விடா அம்மாவோ? தான் ஒய்யுதான் தடுக்கவோ. அவன் வந்தான் துக்கவோ சிறுக்குமோ எவ்வித துக்கத்தான் சொன்னேன். நீ மகமாதிரி உலகம்மா கட்டக் கொய்யி துக்குப் போய்விட்டு வா" என்று சொல்லிவிட்டு உன்னை போனான்.

தாயர் மகனும் கொய்யிக்குப் போனார்களே யொழிய அம்மாவைத் தரிசனம் பண்ண வேண்டும் என்ற

உங்களுடைய நல்வருகையை எதிர்பார்க்கிறோம்

தொழில்நுட்ப பாங்கில் இலாபமாக உத்த மதிப்பீடு எடுக்கும்படியாகவும் உங்களுடைய கணக்குகளை திறக்க, அளிப்பு செய்து கொடுப்பேன்.

நாங்கள் உங்களுடைய பணசேமிப்பு கிழிக்குறிப் கணக்கை எந்தவாறும், "பிழைச்செய்து நிரலாடி போல்", உடனடி கிழிக்குறி (Revolving Charge), காலப்படுத்தி குப்பா (Fixed Charge), வெளி காட்டு காலப்படுத்தி (Foreign Charge), மற்றவை எல்லாம் உலகத்தின் பெரும், பெரும் புகழ்பெற்ற காலப்படுத்தி (The Foreign Lockers) ஆகிய எந்தவகைக் காலப்படுத்தல் பணிகளும் பணியும் கிடைக்க அருள்பணி அளித்திருக்கோம்.

இலாபபாத் பாங்க்

தலைமையகம் ஆபீஸ்:

14, இந்தியா காலப்படுத்தல் பிளாக், கனகசுந்தர்-1

செ. எம். கஞ்சப்பா, கண்டோடாடிவன்

எங்கள் பஸ் எஃகும், கக்களுமே—பெற்றோர்களின் புத்திராகித்
தன்மையா திட்டம் அளிக்கும் மலிந்தவர்களை வாழ்வித்தான பாதகர்பு
திச்சிறுவனின் கண்களில் பனிச்சிடுகின்றது—ஜாம்பஞ்சுட்டியில்
குடுப்பக்கட்டுபாடு திட்டம் துவங்கி வருகிறது.

LALA ஸ்டீல்

TS 7008A 1

தூய்மை இருவருக்குமே இல்லை. மகனின் துயரம் என்ன என்பதைக் கேட்டறிவ வேண்டும் என்பதிலேயே பொன்னம்மாள் சூறியாக இருந்தாள். நிர்மலாவும் தன் கைதையைச் சொல்வதற்காகத்தான் தாயாரை அங்கே அழைத்துக் கொண்டு வந்தாள்.

"உன்னைக் கொடுமைப்படுத்துவதுக்களாடி? எதுக்கு அப்படி அழுதே?" என்று கேட்டாள் தாயார்.

உடனே நிர்மலா திரும்பவும் ஒரு மூன்று கேலிக் கேலி அழுதாள். பிறகு ஒருவாறு தேறுதல் பெற்று, "எனக்கு என்னென்ன சொல்ல முடியுமெல்லாம். தெரியாத தனமா ஜெயிலுக்குள்ளே வந்து மாட்டிக்கிட்ட மாநிரி இருக்கு. என்னை யாரும் அடிக்காமே; கவலயே. ஆனால் மனுஷன் துணை வேயாமல் தடுக்க கூட்டியே இருக்கிற மாநிரி இருக்கு. எங்கட யாரும் எதுவும் போகறதில்லை. அவங்கனாக்கட இருக்கிறதற்கொருத்தர் போகிறதற்குமாய்வு அதுவும் கிடையாது. இயங்க சொந்தக்காரங்களு சொல்வி யாரும் இது வரைப்பினே விட்டுக்கு வந்தது கிடையாது..." என்று நிர்மலா சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே பொன்னம்மாள் எரிச்சல் தாங்காமல், "இதுக்குத்தான் அழுதாயாடி நீ? நான் என்னமோ ஏதோன்னு பயந்துக்கிட்டியல்வ இருந்தேன்...! அடச் சீ, தப்பக் கெட்ட கழுதை!" என்று கடிந்து கொண்டாள்.

நிர்மலா மிகவும் ஆக்ரோஷத்துடன், "நான் படுற கஷ்டம் உனக்கு எங்கே தெரியும்? அந்தப் படுபாளி பாதுகாண்டான் என்னை இருந்திருந்து இங்கேயா கொண்டாந்து வரவணும்? உனக்குத் தெரியுமா அம்மா, இங்கே அக்கம் பக்கத்திலே உள்ள ஒவ்வொரு பொம்புளியும் என்னை எவ்வளவு கேவலமாப் பேசு எப்பது?" என்று கேட்டாள்.

"உன்னை எதுக்கடி கேவலமாப் பேசணும்? எவன் அப்படிப் பேசு? அப்படி என்ன பேசுறாங்க?"

"என் லாஸ்தி நல்லா இல்லையாம். நான் கறுப்பாம். நொண்டியாம். இப்படிப்பட்ட புருஷன் கிடைச்சது எப்படியென்று அவங்கனாவே நம்பியே முடியுமல்லியாம். இப்படி ஒருத்தியா. யெண்டு பேரா? ஒரு நாளா ரெண்டு நாளா? இன்னிக்கு வறரக்கும் எல்லா நாங்களும் பேசுது. இப்படிச் சொல்லுக் கேட்கலா நான் சொன்னாப் பொறந்தேன்? இதைவிடக் கவிசாணம் இல்லாமலே நிண்டுக்கல்லியே எவ்வளவோ சந்தோஷமாய் இருத்

"நின்றுக வாசெது நெக வக்கிள் இம் பிடிந்து கஷ்டமாக இருக்கு. அதனுடைய அபொலிம் எகட்டி நீக்கணமா! வாசெ வாய்க்கித் தரக் கொள்ளுமே?"

"மாயி வக்கித் தரக் கொள்ளு புத்த கவலன் படுதெது! மொக் கொக்கிவாசெ இருக்கும்."

சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை - சென்னை

திரும்பினே!" என்று சொல்லி நிர்மலா கண்ணீர் கடித்தாள்.

அப் பொழுது பொன்னம்மாள் "மாரிக்காரிகள் இப்படிப் பேசறப்போ உன் மாமியார் ஒண்ணும் தடுத்துச் சொல்ல மாட்டாளா? சந்தோஷமாகக் கேட்டுக்கிட்டு இருக்கிறாளா - தேன் குடிச்ச நரி மாநிரி?" என்று கேட்டாள். "மாமியாரா? அதை என் கேட்கிறே? அவ ஒரு பேசாமத்ததை. இடி விழுந்தாலும் வானவத் திறக்க மாட்டாள். தடுத்துச் சொல்றதாவது? அவள் அப்படி இருக்கப் போய்த்தான் ஊர் நாங்களுக்கு இனப்பமா வீடுக்கு."

"நானு இருக்கா ஒவ்வொருத்தி வாயையும் பிடிச்சக் கிழிக்கிறாயேன்" என்று சொன்னதோடு எப்படிச் சிழிப்பாள் என்பதை அபிநயம் பிடித்தும் காட்டினாள், பொன்னம்மாள். அப்பிறும், "நிர்மலா, நீ விட்டுக்கு வாடி. நான் ஒவ்வொருத்தியையும் தலை மலி வரைப் பிடிச்ச ஒரு ஆட்டு ஆட்டிட்டு வாரேன். அப்படி என்ன வாய்க் கொழுப்புன்னு கேட்கிறேன். அடிசெருப்பாவென்னுமும் பொன்னம்மா மக அவ்வளவு இனப்பமாய் போவிட்டாளா? ஏதோ!..." என்று ஒரேயடிவாச் சீறிக்கொக்கிர்த்தாள்.

தாயாரின் கோபத்தையும் வசவு களையும் பார்த்து நிர்மலாவுக்கு மனம் சூனிரித்தது. சந்தோஷம் தாங்கமுடியவில்லை. அந்தப் பாணையைக் கேட்ட

தும். அவளுக்குச் சொந்த வீட்டில் இருப்பது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம்.

"இதைப்பெல்லாம் உன் புருஷன் விட்டே நீ சொல்லுனியா?" என்று கேட்டான் பொன்னம்மாள்.

"சொல்லிட்டால், தலைமைச் சீர்ப் போடுவாராக்கும். ஒவ்வொருத்தியையும் ஆம்பினைச் சிங்கம் பாரு! கம்மா இரு."

"என்னடி அப்படிச் சொல்றே?"

"அவரைப் பார்த்தா முகக்கே லும் பிறை மாதிரி இருக்கா? அந்தப் பொட்டை மூஞ்சியும், பொட்டைச் சிரிப்பும் அது ஒரு பொம்மை. அந்த பொம்மையைப் பார்த்ததும் மயங்கி போய் பாரு, என் புத்தியைச் [செருப் பாஸே அடிக்கணுமி]..."

தாயும் மகளும் தங்கிய வீட்டுப் பானையில் மேல் மூக்க நீர் மூக்க வாய்க்கிக் கொண்டு போகத் தொடங்கிவிட்டன.

பொன்னம்மா மனம் குறுங்கி கொண்டு, "நல்ல இடம்தான் நீங்க சாதுக்கு இப்படியா வந்து சேரணுமி? என்ன எழுவோ, உன் தலை எழுத்து இப்படி இருந்திருக்கு நான் நினைக்க வந்ததான், நீ இருக்கிற இருப்பும்... என்னவத்தைச் சொல்ல?" என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டாள்.

"நீ என்னமமா நினைக்க வந்தே?"

"உங்களைப் பார்த்துட்டு, ஒரு தூறு ருபராவது வாங்கிக்கிட்டு மணம் பானைக்குப் போகலாம்தான் நினைச்சி வந்தேன். உன் அக்காளைப் பார்த்து எத்திலி நாளாக்க...!"

"தூறு ருபரம் என் கையிலே ஏதும்மா?"

"அவ்வளவுக்குக்கூட நீ சேர்க்கவில்லா? வாந்திக்கொடுக்காதான்? நீயும் ஒரு பொய்ச்சிவனா? அட, உன் கையிலே இவ்வாட்டாணும் மாப்பிள்ளை விட்ட வாய்க்கிக் குடுக்கிறது. அதுக்குக்கூட உதவியில்லை? வேறொருத்தியா விரந்தால் இதுக்குள்ளே புருஷனைப் பம்பரமா ஆட்டிவிரிப்பான்..."

பொன்னம்மாள் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, சிலகிங்கம் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

"அதுக்குள்ளே வந்துட்டங்களை? சோலி எல்லாம் முடிச்சுதா? அது மணிக்ரு மேசைதானே இங்கிட்டு விறை அர்ச் கொன்னிங்க!" என்று ஆச்சரி யத்தோடு கேட்டாள் பொன்னம்மாள்.

சிலகிங்கம் ஒரு பதிலும் சொல்லாமல் திரிமலாவையே புண்ணைப் பூத்த முகத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவளும் அவனுடைய கரு மேனியையும், கருப்புக்கையையும், கருட்டை முடிபையும், குங்குமப் பொட்டையும், பனபனக்கும் பட்டுச் சட்டையையும், இரண்டு கைவிரல்களிலும் கிக்கும் ஆறு மோதிரங்களையும், மிகப் பெரிய ஆங்கிலையையும் பார்த்து, அந்தப் பார்வையிலேயே லயித்திருந்தான்.

சிலகிங்கம் இரண்டு திமிஷம் தன்னை மறத்து நின்றுவிட்டு, "நீங்க பேசிக் கிட்டிருக்க. நான் ஒரு நிமிஷத்திலே வந்துடுவேன்" என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே போனான்.

திரிமலா சட்டைய ஒரு பெருமூச்சு விட்டு, "இவர் இங்கேன்கு நாய்ப் செத்துப் போயிருப்போம்" என்னுள்.

"எத்தேகம் வேறேலா? ஒவ்வொரு சமயத்திலே இந்த மகராசன் வந்து குடுத்து உதவி வீடுக்கம்பென்னா, நம்ப சதி என்ன ஆகிவிடுக்கும்? உங்க அண்ணன் சம்பாதிக்கிற பிச்சைக் கரணை நம்பிவிருந்திருந்தான், இதுக்குள்ளே, நாய்ப் எம்மோகம் போயிருப்போம்" என்னுள் பொன்னம்மாள்.

சிலகிங்கத்தைப் போன்ற ஓர் உப லாசியும், ஒரு குணக் குன்றும், ஓர் ஆணமுகமும் இந்த உலகத்தில் இருக்க முடியாது என்று தாயும் மகளும் பரவசத்தோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர் மணி நேரத்துக்குள் சிலகிங்கம் நிரும்பி வந்தான். வந்ததும், உட்காராமலே திரிமலாவின் காகரில் இரண்டு காலிதப் காகரிக் கொடுத்தான். திரிமலா ஆவலோடு பைக்கி வாய்க்கித் திறந்து பார்த்தாள், ஒரு பையில் அவ்வாறும் காராசேவும் இருந்தன. மற்றொன்றில் பனபனக்குள் கரு தீயப் புடவை ஒன்று இருந்தது.

"இவ்வளவு காலம் பழிவெறுக்கு இதைத் தான் வாங்கிக் குடுக்க வேண்டாமா? வச்சிக்கோ, இவ்மேல் எங்கை மறத்துரு. புருசனோட சத்தோஷமாக் குடும்பம் நடத்து. அது நான் முறை" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டான் சிலகிங்கம்.

திரிமலா அவனைத் தாபத்தோடு விழித்துப் பார்த்தாள்.

"ஊர், கொஞ்சம் உட்காரும் கணென்" என்னுள் பொன்னம்மாள்.

"இங்கே, நானும் போகணும். வாரும் பார்த்தான் நம்பா இருக்காது. எழுண்டி மறத்துட் வேண்டியிருந்தான்" என்று சிலகிங்கம் சொல்லிக் கொண்டு குக்கும்போதே, திரிமலா கண்ணீர்

சுட்டையப்பா, வளர்ச்சியின் உச்சத்தை!
இப்படியொரு மகத்தான மாறுதலை
விளைவிக்கமுடியுமா ஒரு டாக்டர்?

ஆம், வளர்ச்சிக்கான
பரிசைய வங்கள் குழந்தைக்கு
வளமுடன் வழங்குவது
இன்க்ரமின்*

இன்க்ரமின் டாக்டர் பிரதீந்தேவகமராகப் பரிசைத் தூண்டு, வயிற்று உண்ணும் மிகுதியான உணவை ஒவ்விய வளர்ச்சிவாக மாற்றி, வாட்டசாட்டமாக வலுவோங்கச் செய்கிறது. கார்போ-மும் புரத சத்து அனைத்தையும் உள்ளு பயன்படுத்திக்கொள்ள உதவுகிறது இன்க்ரமின். 8ம் உணவில் இவ்வளவு ஒரு முக்யிய அமினோ அமிலம் செறிந்துள்ள டாக்டர். வளரும் வயதிலே (4 வாரம் முதல் 14 வயது வரை) அன்றாடம் கொடுங்கள் : கொரிப் பழக் கைவ ததும்பும் இன்க்ரமின், மறவாதீர்கள்.

இதுவே கண்கண்ட வளர்ச்சிப் பருவம், இன்க்ரமின்* பருவம்

செய்ய எழுகதளுக்கு (இரும்புச் சத்து அடங்கிய) இன்க்ரமின் எஸ்பி
தூய் ஒரகதளுக்கு இன்க்ரமின் டிராப்ஸ்.

Indra

செய்ய எழுகதக் கடைகளிலும் கிடைக்கின்றன.
உலகெங்கும் எம்பிக்கெக்குப் பத்தினள்ள ஒரு
பொருதிய செலர்லி தயாரிப்பது துரைக்கிற.
மெட்ரி டிரைவு, மானாமிட் இன்க்ரமின்
சுட்டை, பி.டி. பாக்க 6577, பம்பாய்-18.

*அமெரிக்கன் மயானுடல்
லெபெரேயின் உதிர்ப்பாடுகளும்கி.

வினாடா எ-INC-34877

இதோ ஆல்விமில்க்

வைட்டமின்கள் நிறைந்த உணவு பானம்

ஆரோக்கியம் அதிகரிக்கச் செய்யும் வைட்டமின்கள்,
ஆடைச்சத்து நிறைந்த பால், பார்லிமால்ட், கோதுமை மாவு
மற்றும் மால்ட்கள் செறிந்த உணவு பானம் இது.
ருசி மிகுந்தது. எளிதில் ஜீரணமாவது. எல்லா வயதினருக்கும்
டாக்டர்கள் ஆல்விமில்களை சிபாரிசு செய்கின்றனர்.
நோயுற்றிருக்கும் பொழுதும், நோய்
குணமாகி உடல் தேறுவதற்கும்
சிறந்த முறையில் உதவுவது.
கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கும்,
குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும்
நாய்மார்களுக்கும் ஏற்ற
பானம். இன்றே ஆல்விமில்க்
கேட்டு வாங்குங்கள். வேறு
எந்த உணவு பானத்தைப்
விட இதை மிகவும்
விரும்புபவர்கள்.

தயாரிப்பவர்கள்:

ஆல்விடோன்

லாபாரடீஸ்

மதராஸ்-43.

எங்குமே ஏகமொரு ஆல்வி மில்க், ஆல்விடோனும், அழகிய பிராண்டும்
உடை ஒன்று இரண்டாக மாறும்படியும்

வடித்தாள். அவைப் பார்த்து விட்டு அவள் எதிரே உட்கார்த்தாள்.

"துயா, ஊருக்கு எப்போ?"

"இப்போ போக வேண்டியது தான். பஸ்ஸுக்குத்தான் புறப்பட்டுக் கிட்டிருக்கிறேன்!"

"எங்க விட்டுக்கு வரக் கூடாதா?" என்று கேட்டாள் நிர்மலா.

"வந்தேனே! அம்மா கூட வரவில்லையா?" என்று சொல்லிவிட்டுச் சில மிண்கம் கிரித்தாள்.

"எங்க விட்டபே ஒரு நாளைக்கு நீங்க சாப்பிடணும். என் கையாசை உங்களுக்கு ஒரு வேலைச் சாப்பாடா வது போலிப் போடணும்."

"அதுக்கென்ன? சாப்பிட்டாப் போச்சு. ஒரு நாளைக்கு வாரேன்"

"எப்போ?"

"அதுதான் அடிக்கடி மதுரைக்கு வந்துக்கிட்டிருக்கிறேனே! இன்னொரு தடவை வரறப்போ வாரேன். ஆனால் எதுக்கு இதெல்லாம்?"

நிர்மலா திரும்பவும் கண்ணிர் வடித்தாள்.

"இந்தா பாரு. அழாதே. உனக்கு எதுக்கு மணக் குறை? ஒரு நாளைக்கு உன் வீட்டுக்குக் கட்டாயம் வாரேன்" என்று அவன் உறுதி கூறினான்.

அப்போது நிர்மலா, "இன்னும் பத்துப் பதின்னாக்க நாள் கழிச்சு மதுரைக்கு வருவீங்களா? வரவேண்டிய வேலை இருக்கா?" என்று திட்டவாட்டமான முடிவுடன் கேட்டாள்.

"வாரேன். வேலை எப்பவும்தான் இருக்கும்."

"வாங்க. பதின்னாக்க நாள் கழிச்சுக் கட்டாயம் வாங்க!"

"சரி" என்று சொல்லிவிட்டு அவன் எழுந்து விட்டான். அவன் மோனபெருந்த அந்த அல்லாஹ்வையும் காராசேவையையும் தாயும் மகனும் தின்று முடித்து. கைகளைக் கல்லிலே தடவிச் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டு, புதுப்பூவைப் சுப்பாடன் எழுந்து விடு திரும்பினார்கள்.

அவர்கள் திரும்பி வரும்போது ரங்க ராஜன் விட்டியை இருந்தான். "எங்கே போனீர்கள்? உன் அம்மா எப்போட்டி வந்தாள்?" என்று அவன் கேட்டான் என்று நிர்மலா எதிர்பார்த்தாள்.

அவளே நன்றும் பேசவில்லை. கோபித்துக் கொண்டுக்கொண்டு என்று திணறினாள். "ஏன் இப்படி இருக்கிறீங்க? உங்க கிட்டச் சொல்லாமல் நான் எங்க அம்மாகூட வெளியிலே போயிட்டிருக்காகக் கோபமா?" என்று அவள் கேட்டாள்.

அவளுக்கு அப்போதைய மன நிலையிலும் கூட இவ்வொரு சிந்தனை வந்தது. "நிர்மலா, எனக்கு ஒரு கோபமும் இல்லை. கோபம் எதுக்கு?" என்று சொன்னான் ரங்கராஜன்.

அவன் ஏதோ மோசனத்தில் ஈழ்விட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் ஒழிய. தன்னைக் கோபித்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை நிர்மலாவும் புரிந்து கொண்டாள். எனவே தீர்மானியோடு திரும்பிச் சென்றாள்.

அன்றிரவு அவளுக்கு வழக்கம்போல் திடீர்வாடி வந்து விட்டது. குப்பறப் படுத்துக் கொண்டு அழுது விழுந்தாள். பொன்னம்மாள் தைவம் தடவிக்கொண்டிருந்தாள்.

"அவளுக்குத் தலை வலிக்கிறது; எனக்குத் தலை வேடிக்கிறது" என்று சொல்லிக்கொண்டே ரங்கராஜன் வெளியே போய் பாக்டரை அழைத்துக்கொண்டு வந்தான். அவர் முறைப்படி சோதனைகளைச் செய்து பார்த்துவிட்டு, சில மருந்துகளை எழுதிக் கொடுத்து விட்டுப் போனார். அவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு, ரங்கராஜன் தனியே போய் இருந்து கொண்டு தன் தலை இரண்டாக வெடித்து விடாத வாறு அறக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள வந்தப் போல் கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு குனிந்த வண்ணம் உட்கார்த்திருந்தான்.

அன்றிரவு அவன் சரியாகச் சாப்பிடவும் இல்லை.

தன்வீரவாகியும் தூக்கம் வராமல் புரண்டு படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அன்று மாலைவந்தான் அவன் ராமலிங்கம் பிள்ளையை அவருடைய ஆயிரில் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்திருந்தான்.

அடுத்த மாதம் - இன்னும் மூன்று வாரங்களில் - ஸ்ரீபாஷுக்குக் கல்யாணம் என்ற சென்றியை அவர் கோயிலக் கேட்டு அந்தச் செய்தியோடு வீடு திரும்பிவிருந்தான் ரங்கராஜன்.

அத்தியாயம் 9

விஜயாவின் கல்யாணத்துக்குச் சரியாக ஒரு வாரத்துக்கு முன், காத்தூரில் தங்கத்துக்குக் கல்யாணம். அருணாசல முதலியார் நேர்கேயே வந்து தலையணையும் அண்ணியையும் அழைத்தார்.

ரங்கராஜன் அவர் திரும்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லை. நிர்மலாவையோ அங்கணிக்கிறேனே சொக்கவில்லை. 'எவ்வோ ஒருத்தி நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறாள், தமக்கென்ன?' என்பது போல அவர்

வட்சியம் பண்ணும் இருந்தார். அவர் வீட்டில் நுழைந்ததும் ரங்கராஜன் வேளியே போய்விட்டான். அவர் எதற்காக வந்திருக்கிறார் என்று அவனுக்குத் தெரியும்.

"அண்ணி, என் கடமை. அதுக்காக வந்தேன். எனக்கு இருப்பது ஒரு அண்ணன்; ஒரு அண்ணி. நான் நடத்தப் போற கல்யாணமும் இது ஒண்ணுதான். நீங்க கட்டாயம் வரணும். எது எது எப்படி எப்படி ஆயிட்ட போதிலும் இந்த ஒரு காரியத்திலேயாவது நீங்க வந்து கூட இருந்து எங்காத்தையும் நடத்தணும். அப்பறம் எது எப்படி ஆயிட்டாலும் சரி, கடுதாசி போட்ட தொடு நின்றுக்கிட என் மனசு கேட்கும்லே. தேரீயே வந்துட்டேன். என்ன சொல்தீங்க?" என்று கேட்டார்.

என்ன சொல்வார்கள்?

அருளுடை முதவியாசின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

தீர்மான எதிர்பார்த்தப்படியே அவ் விருவகம் சாதாரணத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். ரங்கராஜன் 'அவர்க ளோடு யோக மறுத்து விட்டான்.

"சித்தப்பா என்னைக் கூப்பிட வு ம்லை; கூப்பிட்டாலும் நான் வரப் போதவில்லை. நான் வந்ததாலே அங்குடைய அத்தன்தும் கௌரவமும் பாழாவானே? வேண்டாம்" என்று சொல்லிவிட்டான் ரங்கராஜன். ஆனால் பன வருஷங்களாக உடன் பிறப்பை விட நெருக்கமாகப் பழகிய தங்கத்தின் கல்யாணத்துக்குத் தள்ளுக் போக முடியாமல் போனது பற்றி அவனுக்கு உள் ளூர்த் துயரம் இருக்கத்தான் இருத் தது. எனினும் விஜயாவின் கல்யா ணத்தையே பார்க்க முடியாதது என்றே போது இது அவ்வளவு பெரிய துயர மல்ல என்று அப்பறம் மனத்தைச் சமா தானப்படுத்திக் கொண்டான்.

துங்கத்தின் மாப்பிள்ளை எப்படிப் பட்டவன் என்று அவனுக்குத் தெரீ யாது. அதை அவன் அம்மாவைக்கிட் டிலும் விசாரிக்கவில்லை. ஆனால் விஜயா வின் கணவனாக வரப் போகிறவனைப் பற்றி அவன் நன்கு விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டிருத்தான். ராமலிங் கம் பிள்ளையின் பால்ய சிநேகிதரான ஒரு பெரும் பணக்காரரின் மகன். உயர்ந்த படிப்புப் படித்தவன். குணத் திலும் உத்தமன் என்று கேள்விப்பட்டான். அந்தமட்டில் அவன் பாக்கிவ சாலி ஆகிவிட்டான் என்றும். எதிர் காலத்தில் அவருடைய கணவனுடைய சிநேகம் சொன்னதும். இரு குடும்பங் களும் உறவு கொள்ளவும் வாய்ப்பு உண்டாவமலி யோகத்து என்றும்

என்னி அவன் சந்தோஷப்பட்டான். இந்தக் கல்யாணத்துக்கு அவன் எப் படிச் சம்மதித்தானோ, சம்மதிக்கு முன் அவன் எப்படி வெங்காயம் கஷ்டப்பட்டு டானோ என்று அவன் பழ் முறை கற்பனை செய்து பார்த்தான். 'எப்படி இருந்தபோதிலும் என் கல்யாணத்தை சகித்துக் கொண்டவனுக்கு வேறு எத் தத் துயரத்தையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்றே நினைக்கிறேன். அவன் மனோ நிலம் கொண்டவன். மகாராணி போன்ற கம்பீரமும் பேராத்திரமும் படைத்தவன்..... அத்துடன் உத்தம மான ஒருவனின் கணவனாக வாய்க்கப் போகிறான். வெகு சீக்கிரத்தில் அவன் துயரங்களை மறத்து கல்யாணோடு கைகொத்துக் குடும்பம் நடத்துவான்.'

விஜயாவைப் பற்றி இவ்விதமாகப் பின்வணியில் சித்தனைகள் ஐயக் கொண் டிருத்தபோதிலும் தீர்மானை மனத்து் கொண்டதற்காக அவன் வருத்தமே இல்லை. அவருடைய அற்ப கபாலங் களை வெகித் தொற்றத்தில் அவன் டுடித்து கொண்டானே ஒழிய, அந்த ரங்கத்தில் அவனிடத்தில் அனுதாபமே இருத்தது. 'எப்படி எப்படியோ கஷ்டப் பட்டவன்! சிறு சிறு ஆசைகளைக் கூட திறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாமல் வறுமையில் வாடி உழன்றான். இவ ளுக்குப் பெரிய குடும்பங்கள், பெரிய குடும்பத்து வாழ்க்கை முறைகள் பெரிய சித்தனைகள். இவை பற்றியெல்லாம் எதுவுமே தெரிந்திருக்க முடியாது. அவன் எத்தக் காரணத்தை முன்விட்டுப் கோழிப்பதில் அர்த்தமில்லை. திருத் தத்தான் வேண்டும்.' என்று நானுக்கு தான் அவன் மீது அனுதாபத்தை அதிகமாகச் சோரீத்து வந்தான். அவ னுடைய திரந்தரத் தலைவி அவ னுடைய அனுதாபத்தை இன்னும் அதிகமாகத் தூண்டி விட்டது. எத்த வலத்திய சிசெசையிலும் குளமாகா மல் தீடித்து வரும் அவருடைய தலை வனியை எவ்வளவு பணம் செலவழித் தாவது செங்கீர நகரில் பெரிய ஆண் பத்திரிகளுக்குக் கொண்டு போவாவது— விவரவில் தீர்த்து விட வேண்டும் என்று அவன் தீர்மானித்தான்.

விஜயா திருமளமாமி. ஒரு குழத் தைவையும் பெற்ற பின் அவன் குடும் பத்தோடு தாராளமாகப் புறமும் சத் தாய்பம் வந்தா. அப்போது அவன் தன் மனைவியையும் பார்க்ப்பான், பார்த்துவிட்டுத் தன்னுடைய செய லுக்காகத் தன்னை விண்ணவாவத் தாக்சி வைத்துப் பாராட்டுவான் என் றென்றாம் அவன் துணைக் கணவுகள் வித்த கொண்டுமுத்தன். (போதும்)

உருக்கி விட்டு
உயரம் பொருத்தும்
நிலைமை மாறு
மூலம் விதை, உயிர்,
பூதி பொருளில் மாறுதல்.
மாயு செல், பச்சை, காயு
முதலியவை நேரமாய்.

நிலைமை மாறுபாடுகள்,
விதை நேரமாய்,
மாயுபெருந்தாய், உயிர்மாய்
சேர்க்குதாய் மூலமாய்
விதைமாய், காயு
மாயு மூலமாய்

2022 年 12 月 24 日 星期五
 第 1234 号
 第 1234 号

தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட்
பாங்க் லிமிடெட்

പ്രകൃതം: 1057, കോട്, തൃശ്ശൂർ
 P. V. മേനോൻ പ്രസിദ്ധം: 1057, കോട്, തൃശ്ശൂർ

Abstract

உயிர்கள் சமூகத்தில் சுமார் 5 கோடி மெல்லிய துளாரங்களும் மடப்புதலும் உண்டாம். இருமிகள் அடிவகையில் மறைந்து விடுகின்றன. தான் எந்தப் பாதை அடிக்பு, தெடிப்பு, மோகாடும் பதறும் பட்டம். தேவன் ஊர்தி, எரிச்சல், பருக்கள், பட்டிதாமரை காலில் அடிக்பு மூத்திய உபாந்ததில் உள்புண்புதுவிற்து. காந்தரம் மீதில் சுகைன் தந்தாயிடமான திவாரணம் அனில் தும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாந்தர ஸூக்ரு மூலகாரணமான இருமிகள் ஆழி தில்லம். விழுதான மூலத்தில் தவாரித்த இத்த மருத்து நிச்சொடரம் (Nisodema) திரிதமாக இத்த இருமிகளின் கொள்ளு விடுகிறது. மற்றும் உங்கள் சமூகத்தை மிகுதுவாகவும், மூலமுற்பாடவும், விரிபு மாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. இன்றை உங்கள் செய்தியும் திச்சொடரம் (Nizodema) வாகும்முகன், சமூக உபாந்த தனில் மூலகாரணமான இரு மிக் கி திரிச்சொடரம் திச்செயமாக ஆழிக்குமென்று பரிசு தாழ்ச்செயுடன் வாகும்முகன்.

മലയാളം
മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം

ပုဂံ
ပုဂံ

**குழந்தைகளுக்கு
நிச்சயமான டானிக்**

1998 ஆம் ஆண்டுக்கு
மிகச்சிறந்த பெற்றோர்..

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

CONTRIBUTOR'S GUIDE

© 2000 John Wiley & Sons, Inc.

சாந்தி • கிரெளன் • புவனேசுவரி
(முலக்ம் ஏத்கண்ணுடிவார்) *சென்னை*
மற்றும் தென்னாபுரம்

நடிகர் திலகம் சீவாஜி கலாசாஸ்சுக்ஞம்
சாந்தி பிலிம்ஸ்

தெய்வ மகன்

திரைக்கதை, டைரக்ஷன்
A.C. திருலோகசுந்தர் M.A.

ELEGANT

"மேல்!"

"ஆயோ! அம்மாவின் குரல் கேட்கிறதே!" உடம்பு மூடினதும் 'பொத்' தென்று ஓர் அடியும் விழுந்தது. கூன் விழித்த வேகத்தோடு பாய்ந்து மாநிலி தலைமேல் தூக்கிப் பார்த்ததேன்.

"இப்பிம் கூன் மைத்தலாறு மூன்றாவது கொண்டிருந்தார்! அம்மா. "ஆதலால்! தூக்கத்தில் குறட்டைதான் விட்டுள்ளாறு பார்த்தேன். இப்ப உறையும் ஆரம்பிச்சுப் போய்!"

"குறட்டைவா? உறையா? இதென்ன அக்கிரமம் பேச்சு?" என்றவன், எழுந்தது கண்ட உறையின் இயிமானை தெருளிக் கண்டதலாறு அச்சரம் அச்சரமாகக் குளிய வறையில் நுழைந்தேன்.

"இப்போது மூக்குத்துக் கொண்டு நான் தவாரான பொது. காப்பிவைக் கவத்து கொண்டு வந்து மைத்த அம்மா சொன் னார்: "கவப்பாடாதே! எங்க இரண்டு பொருக்கும் டயால் தயார் பண்ணி மைத்து விட்டே போயேன்."

தன்னை வாய் கொத்தித் திறித்துக் கொண் டிருந்தான்.

"எங்கே?" "எங்கேயோ?" தன்னை வாய் திறித்தது. "தாங்கக் எதற்கு? அப்படியே துரத்த எழி லாடப்பாய்! அதற்குமுன் தாங்கவே புதுப் பட்டம் பெறப்படுகிறது! போகிறோம், பெரி வண்ணு விட்டுக்கூட!"

அவன் தலைமீன் செல்லமாகக் குட்டு மைத்துவிட்டு வெளியே வந்தேன்.

பெரியவனார் வந்தது. நீவெகியும் வந்தது. இரண்டையும் எல்லையுடைய போட்டு அரித் தேன். நையலும்! எவாத்தும்! வகுமைய, மங்கலார் வெயிலின் கருமையின் என்று என்னை தரவே தேற்றிக் கொண்டு வந்த தேன். கூடத் துணைக்கு வாராய்வு வகு வார்த்தையோ? வார இருக்கிறார்கள் வர? மாமனார் கூடம்! சரிவென, மாமனார்? லக்! ராமன் இருக்கும் இடம்தான் அந்தச் சைதத்தும் அப்பாத்தி. எதிர்பார்ப்பதற் கிவ்வ. தனிவாகத்தான் ரவியெதறி விட் டிருப்பாராக்க.

"சே! என் தனிப்பு தெரியாத மங்கலார் மெயின்" என்று நான் அதுத்துக் கொள்ளும் போதே, ஒவியெழுத்து நாய்கு மொழியின் "இன்னும் சில நிமிஷங்களில் வந்து செருள்" என்று வறையாற்றியது. ஏதாவது பன் பிளாப்பாரத்தின் அந்தணைமடக் கொடிக்கு ஒய்ப் போன் நின்றுதேன்.

வந்து வந்து போரும் துள்ளக்கூடப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த என் கண்களின் பெண்கள் பெட்டியிலிருந்து எவ்விய வன் "அவனின்" தனி தெரிந்து என்னைப் புதிதக் கவத்தது, துள்ளக் தெருவினதும் என் கண்கள் அச்சத்தால் விழித்தன. என் தலைமீன் இடி இறுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

என்வயலுக்கு மேலே, பக்கங்களிலிருந்து ஏதப்பட்ட வாய்க்கக் தலைவை பிட்டி. "அவா... அதோ மாமா..." என்று கூவாட்டின, எதிரை, குய்மாவட்டின.

"மே" என்று விழித்ததாறு நின்றுதேன்: தின்று கொண்டே விழுந்தேன்.

புத்தமய்கி தெருவானிலேயே டாக்வி காலுக்கி ஒய்க் கொண்டிருந்தது.

"கவத்தாவிருந்து அண்டலும், விஜய வாடாவிருந்து அக்காவும் வந்திருந்தார்கள். அப்பாவைப் பார்த்து, "பேர் கவிட்டியு குழந்தைகளின் அமடத்துக்கு நடுவில் கூட் டார்த்திருந்த அவன் சொன்னார். "இன்னும் ரெண்டு நாளின் மெட்ராஸ்கு வந்து வரக்குத் திரும்பப் போகிறாய்களாம். "குழற் றைதங்க ரெண்டு நான் வங்குடத் தங்கட்டும், போதும் போது பிச்சம்! பண்ணிக்களாம். எவ்வேதன். அவங்களுமே சிவ்ந்து அனுப்பி வைத்தார்கள்."

"ரொம்ப சரி" என்ற வன் ஆமொழிப்பு மிகவுரை காறாவிருந்திருக்க வேண்டும்.

"ஏங்க! ஏங்க!" என்று பதறி விட் டான் அவன். "இரண்டு நாள்நாளே? அட்டிஸ்ட் பண்ண முடியாதா?"

"ஆதலால்! தாராளமாய்!" என்ற வன் பதில் ரொம்பவும் கொடுப்பா விழுத்திருக்க வேண்டும்.

அவன் போய்வெளியின.

"விரடி, கொழந்தே!" பக்கத்து வீட்டுப் பாய்வு கொக்கை வாய் திறந்து திறித்தார்.

"ஏன்டி, போதச்சே தனிவாகத்தானே ரொண்டு? நான் தாக்கக் கவிச்சத் திரும்பற துக்குள்ளே இத்தனை துட்டிவாக்கிப் பெத்துக் கொண்டு வந்துட்டியே! பெரிய ஆறுதலி!" என்று தமால் பண்ணினான். என் விட்டுக் காரியுள் ஏதாவதாய் சரித்துத் திறித்தான். "எவ்வெ விடுப்பு வேண்டிக் விட்டது!" என்று திருநெடுப்பூர் வாரா புவிட்டிருந்து என்னைப் பின்றுதுக் கொண்டு போனப் புட்டைத் திறந்து எக்டெ ரொண்டுமேன்.

"எவ்வய்க்!" பட்டாளம் முடைநுழப் பீர்தொடர்ந்தான் அவன். "அத்தை வத் திருத்தாய்களாமே? ஏன் போயிட்டாக்க? என் ரொண்டு ஏதாவது சொயா?"

"பெரம்பிருக்குப் போய்க் கேளு" என்று கொண்ணாறு ஆசைக்குப் புறப்பட்டுடன்.

அதற்குக் கணமையறையில் ஓர் வாய்வை துத்திவிட்டுத் திரும்பி வந்தான் அவன் "அத்தை மணக்க மணக்கப் பூரியும் மகாவாயும் செய்து மைத்திருக்காக்கது ரெண்டு காப்பிடுங்க்கோன்."

"பூரியே வேளும். மகாவாயும் வேளும்" என்று வரிச்சுதுடன் கூறிவிட்டு ஆசைக்குப் போய் விட்டேன்.

ஆசினின் வந்து வாய்க் முகத்தைப் பார்த்த கொக்கைரணுக்குச் சத்தெனக் வந்துவிட்டது "ஏவப்பா! இன்னும் விட்டியே வரவில்ல?" என்றும்.

"வத்தாக்க ஒரு பட்டாளத்தினோட, என் னா இத்துலுங்கு. இத்துலுங்கு வாய்க்க" என்று நான் வயிதெறித்து கூறிவிடாது பீர் குய் பூவி நிற்பதைக் கவனிக்கவில்லை.

பழக்கிக்குத் தெரிந்ததான் போதும் ஆய்ன் குறுகும் "காஞ்சன்" அனுப்பியது மாநிலி,

"வாய்க்காவைத் திறைய வேகி தரவா? குய்க்கைமீன் பிடித்துப் போடவா?" என்று

தூங்க ஹயாத் கோவா?

ஸால்ஜான் தலைகோலில் தாக்குதலைத் தடுக்கிறது.
பல்வலி, உடல்நொடி, பழுது, துணைவலி
ஆகியவற்றிலிருந்து விவரணைமளிக்கிறது.

பலநிறங்கொண்ட

ஸால்ஜான்

நோவுகளிலிருந்து துரிதமான
நிச்சயமான, அபாயமில்லாத
விவரணை அளிக்கிறது.

நோ: ஸால்ஜான் பல நிறங்கொண்டதாகத் தயாரிக்கப்படுவது ஏன்? மிகு ஒரு தயாரிப்பு நோவு நோவுகளிலிருந்து தடுக்க உதவுகிறது.

ஒரு கமிட்டி, ஸ்டாண்டிஸ்ட், தயாரிப்பு

கேசத்தை நன்கு பராமரிப்பது உயல்
அழகுடன் விளங்க உதவுகிறது!

பெங்கால் கெமிகல்ஸின் காந்தாரிடைன் தேர் ஆயில்

கேசத்தைப் பற்றி அக்கறைவுள்ளோர்
பெங்கால் கெமிகல்ஸ் காந்தாரிடைன்
தேர் ஆயிலை தான் நிரூபித்திருக்கிற
புகைக்கிறது. கேசம் நன்கு பராமரி
ப்பாகவும், நீண்டு அடர்த்தியாகவும்
வளர்கிறது. கேசம் உதிர்வதைத்
தடுக்கிறது. ஒவ்வொரு விட்டிக்கும்
மிகவும் இன்றியமையாதது.

பெங்கால் கெமிகல்ஸ்

கல்கத்தா 0 பம்பாய்
கான்பூர் 0 டெல்கி

பாஸுலேரி பெனிபிட் சிட் பண்ணை

பெனிபிட் சிட் பண்ணை
தமிழ்நாட்டில்
3 பின்புறச்சாலை தெரு, தி.க.வ.வி.க.கோணி
தபால் பெட்டி நெ. 4147 மதுரை-3
தொலைபேசி: EVERMANS' போன் 85874

மதுரை செப்டம்பர் 1961 ஆகஸ்டு கிழக்காண்டு செப்டம்பர் நடத்தப்பட்டிருந்தன
(மதுரை ஆக்ட் நெ. 34 of 1961)

85 மாதங்கள் குடியிருக்காத வீட்டுகள் 25 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	செலித் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	செலித் தொகை
A	ரூ. 200	ரூ. 5000	D	ரூ. 25	ரூ. 625
B	ரூ. 100	ரூ. 2500	E	ரூ. 20	ரூ. 500
C	ரூ. 50	ரூ. 1250	F	ரூ. 15	ரூ. 375

40 மாதங்கள் திட்டக் காலத் வீட்டுகள் 40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	செலித் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	செலித் தொகை
LTA	ரூ. 500	ரூ. 20000			
LTB	ரூ. 250	ரூ. 10000			
LTC	ரூ. 125	ரூ. 5000			

நெடுங் குருமண விவரித்து எங்கள் விழைவுக்கு உதவவும்
நிபந்தனை : புது யல்வி பம்பாய் - பெங்களூர் - கல்கத்தா

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

விசேஷ அளிப்பு!

ஸ்டாக் உள்ளவரை

திருப்பை மதிப்புள்ள
புதிய முனை பிரைஸைக்
புறக்கரி உங்களுக்கு இப்போது
10 பைசாவிற்கு மட்டுமே
இந்த புள்ளிக்குள் கிடைக்கிறது!

தமிழகத்தின் அனைத்து பகுதிகளிலும் கிடைக்கக்கூடிய
பெரிய கடைகளில் கிடைக்கிறது (450 கிராம் வெட)

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்-மற்றும் தீஞ்சுவைக்கும்
கிரைப்பிஸ் பேரர்ஸ்ஸிபா!

Ref: 11-11-11

அரசாங்க அலுவலகம் ஒன்றில் துண்தாவேஜைகள் வைக்கும் அறை (Record Room) நிரம்பிவிட்டது. ஆகையால் குறிப்பிட்ட காலவரை முடிந்ததும் துண்தாவேஜைகளை எரித்துவிட மேலதிகாரியின் உத்தரவு கேட்டு ஒரு குறிப்பு எழுதி வைத்தார்கள். அதற்கு மேலதிகாரி பிறப்பித்த கட்டளை: "சம்மதம். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை, துண்தாவேஜைகளை எரிப்பதற்கு முன் அவற்றின் நகல்களை எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவும்."

ஐ. து. அலுவலர் மணிமாதலம் ஐ. டி. வி. து. அலுவலர் சென்னைப் பெருநிலம் ஆதர்ப் ஐ. பெருநிலம் பெருநிலம்:

- எஸ். சென்னை

கடவுள் ஆறினார்!

ஒரு மூலம்
'கடவுள்' என்ற
தொழில்' கரு
ஒருமீதாருமான்
கடவுள் வந்தது.
கருவியின் மீது
"தொழில்" செய்
செய் விவரம்

அவர் வந்திருக்கிறார் தெரியும்"
என்று எழுதிவைத்தது.

சு. பெ. 'தொழில்' கருவியின்
மேலும் கருவியின் கருவியின் கருவியின்
மேலும் கருவியின் கருவியின் கருவியின்

"ஆம். கடவுளுக்குத் தெரிந்து
தான் இருக்கிறது!"

ஆதாரம்: "பெரியவர்"
நகல்கள்: ஐ. சம்மதமாக

இதாவதுவை நம்பிக்கை!

"என் பெரிய மீது கருவியின் கருவியின்"
"இருக்கிறது..."
"கருவியின் கருவியின்"
"அன்று அது தான் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்"

எது காரணம்?

"கடவுள் கருவியின்
இந்த நிலைமையை
கருவியின் கருவியின்"
என்றார் (கருவியின்)
"இருக்கிறது" கருவியின்
கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்"

கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்

இருக்கிறது கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்

ஆதாரம்: "பெரியவர்" கருவியின்
நகல்கள்: "கருவியின்"

இப்படியும் ஓர் அறிவிப்பு!

அறிவிக்கையில் பிளாட்டோ மாநிலத்தில் சென்னைகளை ஒரு கருவியின்
எதிர்த்து அது நிரந்தரம் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்

கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்

"கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின் கருவியின்"

IN 1969
WE ARE CELEBRATING
OUR
SECOND JUBILEE
THIS TIME IT IS GOLDEN!

WE REDEDICATE OURSELVES TO THE
EFFICIENT SERVICE OF OUR CLIENTS

The New India Assurance Company Ltd.

87, Mahatma Gandhi Road
BOMBAY-1

கத்திரை கண்ணத்திரை
பெண்கள் எப்போதும்
நம்பித்தேப்பது

தேரை

ஆரோக்யத்திற்கும்
மலிந்தலிக்கும்
சிறந்த உபகரி
65 ஆண்டுகளும் மேலும்
புகழ்பெற்றது
கேணி குமரம் (3) விட.
15, மைனார்ஸ், சென்னை
87 மைனார்ஸ், சென்னை-14

சென்னை-14

தமிழ்நாட்டுக்கு ஏழாண்டுகள்
தேரை தேரைக் கட்டுரைக்
பெண்கள் தேரைத் தேரை. மதுரை

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான

ஹெடன்ஸா

உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்;

— ரண

சிகிச்சையையும்
தடுங்கள்

சென்னை-14

12. பெரியவாளுடன் காந்தி

சாத்திரத்தமிழை அறிவினாறுத்தமிழை சந்தித்த
சாத்திரப் பழக்கமுடைய மொழியை 1927ல் தனது பெருநாறு-
வாத்திலே நாளாந்தரம் தீவிரப் பிழைப்பு தீய்த்துத்
தொண்டிவரும் கற்றுப் பிழைப்பு மொழி கவந்தி
தூர். ஏ. ஏகமாய் பழக்கமுடைய, சாத்திரத்தமிழை
பழக்கம் நாளும் கவனமுடன் பிழைக்கப்பட்டு வருகி-
டுமொழி(1914). சாத்திரம் கவனிப்பது தீவிரம் விழு-
வதற்கு. நாள்பட்டமாய் சாத்திரம் பழக்கமுடைய
பிழைப்பு சாத்திரம் தனது பெருநாறு.

[illegible][illegible]

அதனுடன் இவ்வுத்தரத்தினைப் பின்பற்றித் தீர்மானம் செய்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. மேலும், இவ்வுத்தரத்தினைப் பின்பற்றித் தீர்மானம் செய்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. மேலும், இவ்வுத்தரத்தினைப் பின்பற்றித் தீர்மானம் செய்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

முதல் சந்திப்பு

13. அண்ணலும் ஆங்கில மேதையும்

மாநிலத் தொழிலாளர்களின் முன்னிலை
நிலைமை அங்கு வந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற
நூற்று நூற்றில் ஏறத்தாழ எட்டுவது மூன்று மூன்று
கால்களில் அந்திருக்கிறது. அப்போது கழகு வாகனம்
வந்தால் தொடர்பு இருக்கிற தட்டாண நிலைமையில்
செல்கிறார்கள். 1935ல் காங்கிரஸ் அங்கு சென்ற
தொழிலாளர்களையும், தாங்குத் தொழிலாளர்களையும்
மேற்கு உதவி செய்து திரைப்படங்கள் எடுத்தார்கள்.
நாகர்ப்பம் இப்போது செல்கிற தாங்குதலுக்கு செல்கிற
சுரு வோளத்தில் அங்கு இருக்கிறதோ வேண்டுமென்று
சந்தேகம். ஜி. ஏ. நெல்சன் தான் எங்கே போய் இருக்கிறான்
என்று கால்களில் இருக்கிற அங்கு எங்கே இருக்கிறான். அங்கு
இருக்கிறார்கள் அங்கும், அங்கும், தாங்குதலில் அங்கும்

தமிழக அரசு இலாபகரிக் அமைச்சு அறிவுரை
செய்துள்ளதன்மூலம், ஏ.சி. சூர்ணிக்கு கருதி
நீதியை அளவுக்கு 1000 ரூபாய்/மீ. இத்தகை
அளவு செலவுகளைக் குறைக்கவேண்டும்.

[illegible]

திரு. அ. ச. பி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றிருந்த பொதுக் கூட்டத்தில், "கொல்கத்தாவில் நடந்த கொலைகள் குறித்து இடம் பெற்றிருக்கின்ற செய்திகள், ஆனால் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை" என்று கூறியிருந்தார். இதைக் கேட்டேன். அந்தக் காலத்தில் நான் அங்கே இருந்து வந்திருந்தேன். அந்தக் காலத்தில் நான் மரணப் பரிசுக்குக் கொடுத்திருந்தேன். எனக்கு கைத்தொப்பி

கருத்தினைத் தம் "மதஞ்ஞாள்" பதவிக்காய்க் குருநர்
இருநாற் சான்றிவையுநர், அந்நாள் பரிமாறுதல் அமை
கருத்தினைப் பிழைத்துநாள். சான்றிவைய் தம்முடைய
அருள்பரிமாறுதல்தல், தீதாக்கிநாள் அருதல் பதவி
கருத்தினை 22 துறாறுத் துறாறுதலும், கருத்தினைத்
தீதாக்கிநாள், தீதா அருளார் பதவி துறாள் எதிர்
கருத்தினை (தீதா துறாள்) துறாள் துறாள் துறாள்
தீதா அருள்பரிமாறுதல் துறாள் துறாள் துறாள்

கூருஷன்
எந்த வயதிலும் உங்களை 'இளமையோடு'
கிருக்கச் செய்கிறது

தீனமும் கருணை சாப்பிட்டு விளம்ப இளவதிகைடு கிளங்
கூங்கள். கருணைச் சாப்பாக்கச் சேரித்தளம் தக்கியகளை
ஆறு தாறு உப்புகள் மலர்க்கீதம், டுட்டுகவி, கைம் மற்றும்
மத்திரயம்புக் கோளாறுகள், பிடிப்பு கவிஞரவையையாடல்
கெட்டுவிட்டன

தமிழகம் உயர்கலை இலாசைமையோடு அமைந்திருப்பதன் விதம் இதுதான். முதலில் அங்கணங்களுவென - கால நாள்களையெனக் கெட்டுவதோ, இரத்தநீர் கந்தரங்கக் உதவுவதோ - பங்கிட்டுக் கொள்ள உதவுவதோ, தீர்தல் கருவியைப் பெறுகுவதோ - பரிசு பெறுதல் அமைவதோ, முட்டுமையினை அடைவதோ

எளிய முறையில் என்றும் இசையோடு சிங்க
கிடைத்ததும் ஒரு கட்டில் **சுந்தரன்** அப்போதும்கூட.

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(also known as "The 1")

(சிறப்பு)

சுதந்திர உதிர்வுகளையும், பொருளையும் தவிர்த்து கோரத்திற்கு வராதிருக்கையால், அரசாங்கமேனும் அங்கீகரிக்கும் முடிவு எடுத்திருக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் முடிவையே கையாண்டு தயாரிப்பார்கள். உறுதுணையாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்க, உறுதுணை அளிப்பதற்கும், கைவிடப்படாமல், அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றது. பொருள்களையும் தயாரிப்பதில் உறுதுணையாகவும், அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

"YOGIC CLASSES"

மாநில சேவையை ஆரம்பித்த போதான அதன்பின் நடத்தப்படுகின்ற
மதராஸ் பிரபந்த : 26, காவிரியா கங்கைகள் தெரு. மதராஸ் - 2

Q. 34258

எதிர்பாராத மகிழ்ச்சி

தமிழகத்தில் தினந்தோறும் நடப்ப

1937ம் ஆண்டு தான் திருநெல்வேலியிலிருந்து
கிழக்குப் பக்கம் போக வேண்டியிருந்தது.
எனக்குடைய தம்பியார் சிவசங்கர முதலி
சென்று பணம் வாங்கப் பணித்தார். காரணம்
புதிய சென்னை நகரில் பத்து குளத்தால்
கொடுத்தது.

நாளை "திருச்சிதம்பம் பேரம் சேகரணை" என்று
கிட்டாயது. இதுமே கிட்டினால்" என்று குழைந்த
காலம் திகழுகள். எங்கிரு அந்தஸ்துமையாக ஒரு
வர் "நாளைக்கு கட்டாயம் நடுவது நான் த.உ
இதனால்" என்று என் அமைதியை வரக்கும்
மேலும் திகழுகள்.

“நாளைக்கு அந்த சூப்பா ருபாயைப் பார்த்து, தந்தி மகிழ்ச்சியில் சேயு விடுவான்” என்று சொல்லியிருந்த நான் திருநீச்சுமே ! நான்மேலும்.

[illegible]

பகல் இரண்டு மணிக்குத் தேர்தலில் கலந்து
பெய்ததன்மையால் மறுத்த தொண்டின் முயற்சி. அதன்
மூலம் போக்குவம் இருந்தது. மலையாள 50 புகை
காந்தியைத் தீர்த்துவிட்டது. மலையாள 50 புகை
காந்தியைத் தீர்த்துவிட்டது. மலையாள 50 புகை
காந்தியைத் தீர்த்துவிட்டது. மலையாள 50 புகை

[illegible]

இதற்கு அங்குள்ள பித்திர சபை அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மத்திய
புர அமைத்த கட்டிடங்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு
யில் நிதி இழப்பை, சிவரத்தின சரஸ்வதி சங்கம் அங்கு
வாங்கியது. அவர் இடமும் கட்டியதுமே "அம்மா சங்கம்"
கட்டிடங்களை "அம்மா சங்கம்" என்று அழைக்கிறார்கள்.

[illegible][illegible][illegible]

—wala. cf. *chirapachala*

සිහිල් පස

[illegible]

அந்தப் பகுதியை அழைப்பு விழாசாலை
யெனப் பெயர்ந்தது. ஆனால் விழாசாலை என்ற

சுத்தியோர்த்து சுத்த கருதம் அளிமை நுட்பவாதியில்
நுட்பத்தினால் நுட்ப விராட்டியில் சுத்த நுட்பவாதியில்
விராட்டியில் (விராட்டியில்) நுட்பவாதியில் விராட்டியில்
நுட்பவாதியில் விராட்டியில் விராட்டியில் விராட்டியில்
விராட்டியில் விராட்டியில் விராட்டியில் விராட்டியில்

[illegible]

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

1947-ஆகஸ்டு 15-ம் நாள்

எனது பிள்ளைகள் மிகவும் நன்றாகப் படித்து வருகிறார்கள். எனது மனைவி மிகவும் அன்புடன் பிள்ளைகளை வளர்க்கிறார். எனது குடும்பம் மிகவும் சந்தோசமாக உள்ளது. எனது நண்பர்கள் மிகவும் அன்புடன் இருக்கிறார்கள். எனது வாழ்க்கை மிகவும் சந்தோசமாக உள்ளது.

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்க வேண்டும்.

சென்னை : சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு இடங்களில் உள்ள கட்டிடங்களை மீளமைக்கும் பணியை மேற்கொண்டு வருவது போலிஸ் துறைமுகம்.

[illegible][illegible]

திருவிளையாடல்

- டி. என். நல்லப்பா -

தூண் நிழலு; முன்னிரவு.

தப்பாச்சி உழுது கொண்டிருந்தான்.

இரவு பகல் பாராமல் சதா உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் தப்பாச்சிக்காகவே இரண்டைப் பகலாகக் கொண்டிருந்தான் வளம்மதி.

வெண்ணிலா ஒளிபூட்டி வெண்ணலத்தின் தாளும், டான்-டான்-டான் என்று ஒன் பது மூன்றை ஒலித்து, விழாபித்து, ஓய்த்தது.

தப்பாச்சி உழவதை நிறுத்தினான். காளை களைத் தட்டிக் கொடுத்தான். ஓர்க்காவி விடுத்து விடுபட்டவுடனேயே காளைகள் விட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டன. பள்ளிவி விடுத்து விடு நோக்கி விவரையும் மண்ணவர் களைப் போல, தப்பாச்சியும் மெது நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

காளை போல் கம்பீரமாக நடை போடும் மல்லிகைப் போன்ற உடம்பு அன்று தனார் நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தது. பாவம்! மல்லிகை போன்ற அவன் இவையத்தை இரண்டு நாட்களாக ஊரார் கைவி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அத்தனை மகள் செல்லியை அவனுக்கு மணம் ஏற்படக் இருதரப்பாரும் சம்மதித்து, இன்னும் ஒரு ஊரத்தின் பரிசும் போடவும் ஏற்பாடாயி் வீருத்தது. இதைப் பற்றி ஊரார் மெதுவாக வாசனைக்க ஆரம்பித் திருத்தார்கள்.

"தப்பாச்சி எங்கே செவ்வி எங்கே!" இவ்வித சொற்களானேவே இருவருக்கும் இடைவீல் பெரிய மதிற் கூவர் போட் டார்கள்.

"தப்பாச்சியைப் படிப்பு பூதலம்; செவ்வி வீசு படிப்பு எங்காவதறிஞம் ஒன்றும் தப்பா."

ஒன்றுடன்? பூதலம் சேரக் கூடாது! சேர்த்தால் பூதலத்துக்கும் மதிப்பு. அந்த ஒன்றுக்கும் முன்னிருத்ததை விடப் பத்து மடங்கு அதிக மதிப்பு.

"ஒத்ததைக் கண்ணனுக்குக் விவிடால் வளர்ந்த செல்லியைக் கொடுக்க எப்படித் தான் பேத்தலய்களுக்கு மணம் வந்ததோ?"

"விராமத்தின் அருகிலிருக்கும் காடுகளி லிருந்து, எங்கே ஊருக்குள் வந்தாவிட்ட ஒரு புவிபுடன் போராடி அமைக் கொன்று, போராட்டத்தில் ஒரு கண்ணை இழந்தவன் தப்பாச்சி. வீரனைப் போற்றுவாவிருந்தாலும் பரவாயில்லை; தூற்றும் இருக்கக் கூடாதா?"

தப்பாச்சியின் மகள் ஊராரின் பேக்கைகள் எவ்வளும் அம்புகளால் வீசிக் கண் பவ ஏற் பட்டு அய்யமிப்பட்டது. ஒரு வழியாக, வீடும் வந்து சேர்த்தான். சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு எதிர் வாசலில் இருக்கும் அத்தை வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான். அத்தையும் மாமனும் அவரின் வருவத்தரை, அவர்களை நோக்கி அவர் செட்ட முதல் செவ்வி இதுதான்:

"அத்தை! எனக்கும் செவ்விக்கும் ஒரு நோடு சரிதானா? எனக்கு ஒரு கண்ணிலில்லை. படிப்பு இல்லை. அளவுக்கு மீறிப்போன ஆளுனாபாருவான சாரம். இதைவெய்வாய் வச்சி ஊர்க்காரங்க கெட முடிகிற முகங்கள்னு பேசிக்கொண்டே, எங்கே தெரியுமா?"

அவன் மாமா ஓரே போடாகப்போட்டான்.

"ராமாவன காவத்திலேவிருந்தே ஊர்க் காரங்க வம்பு பேசித் குழப்பிக்கிட்டுத்தான் வந்திருக்கார்கள், ஊரான் எவ்வே சொன் றாய்று மகாபல்கையிலான வேதையைத் தவி யாகக் காட்டுக்கு அனுப்பின கதை தெரியு

மிக்ஸர் ஊட்டைப் பேசுவது போலவும் வாழ்வு போட்டுக்கொடுத்தே. நீ போய் நிம்மதி வாட் தூங்கு."

"செல்லியையும் ஒரு ஊர்த்தை கேட்டுப் போட்டேன், மாமா."

செல்லியே மூங்குந்தான்.

"எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாள் முதலாக, உங்களுக்கு நாய்தான். எனக்கு தங்கத்தான் என்று எல்லோரும் பேசிப் பெரி பணக்கும் அந்த மனசிலே எதிர்த்திருக்கு. வேறே விதமாக இதுதான்வரை தென்க்கரையிலே."

செல்லி மனம் நிறைந்து பேசி எக்கொண்டாள். அவர வைத்தான். தப்பாச்சி விடை பெற்றுக் கொண்டு விட்டது அந்த படுத்த நாள். தூக்கம் வந்ததாத்தானே! மனம் அசித்துக் கொண்டிருந்தது.

'பெரியவர்கள் மூன்று விட்டுப் போனது கூடாடுதென்று பழக்கத்துக்கும் அழகக் கட்டுப் பாட்டுக்கும் அடிமையாகி நிக்கலாக. செல்லி ஒரு அப்பாவி(?) போன்றது. அம்மட்டானா சங்க நாடரை மனசிலே வச்சாங்கோ, யிரா கிருஷ்ண பரமாத்மாவை மனசிலே வச்சாப் படுவ இத்தப் போன்றதும் கிண்டி வயலி விருத்தே எங்கோ நினைச்சிக்கிட்டு இருக்குது. பணக் கொடுத்தி விடுவதானும் மட்டி விஷயங்கள் கொஞ்சம் கூடப் பொருத்த மரப் பட்டுக்குதே. அந்த மகமாவிதான் திரிபுத் சொல்லுறும். நான் மகமாவிரண காலி வாத்தானியே கேட்கிறேன். எது நினைவிலா அகலிசை சொல்லுப்டும்."

வாரிடமும் சொன்னாமல் ஒரு நிமிஷம் காலி கோலித்துக்குப் புறம்பட்டு விட்டாய் தப்பாச்சி.

பாழடைந்த அந்தக் காலி கோலித்துக்குக் கதவுகள் இல்லை. உரி! வேண்டுமானாலும், எப்போது வேண்டுமானாலும் தரிக் கொண்டேன்.

அம்மக் கத்தித்தெறிநே வேகமும், நிமிஷம்களும், எட்டிலும் நடந்து வந்தது. நிமிஷம்களும், எட்டிலும் நடந்து வந்தது. எல்லாவும் காலமாக நின்றது போனது தகவல் செல்கின்றயவோ! 'எங்களுக்கு உயர் திசை கொடு தாயே!' என்று கேட்பதுபோல் நின்ற திசையிலேயே கத்திப் பாய்ந்து இது நாய்க்கரை இறுகப் பிடித்திருந்த பூயியின் கீழ்க்குள் மூன்று விட்டுப் போய், மண்ணின் பிடிப்புத் தளர்த்து ஆழக் கொண்டிருந்தன.

நின்றும் ஆழத மோடலின் இரு புறக் கணிலும் குதிநர சிரர்கள். மண் குதிநரவை நம்பிவிடும் எங்களுக்கு நீதாய் நம்புழி சொன்ன வேண்டும் என்று குதிநரவின் கீழிருந்தவாறே, பன்னெருக் காலமாக கத்திக் கிரகம் சொல்லு போலிருந்தது.

இத்தக் காலி போலியிந்தான் தப்பாச்சி தினமும் வந்து வணங்கிச் செல்லுவான். தெற்றுவரை கைகளை மயங்குவதுபோடு காலி ஆகும் இன்று கைகளைக் கேட்க வந்திருக்கிறான். நெடுநிலை வந்திருக்கிறான்.

"காலியாச்சா! எனக்கும் செல்லிக்கும் பொருத்தமே இல்லாததே எங்கே உனக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் கம்பா விடுக்கிறேன்"

காலி மௌனமாக விருத்தாய், என்றும் மனம் அப்பொழுதும்.

அம் அமைச்சர் கொடுத்தாலும் எடுத்து எங்கிலும் புவிமையும் செர்த்துக் கொண்டு விட்டுப் புவிமையக் கடுப்போது தப்பாச்சி மெக் பாய்த்தது என்று வாதுதத் தப்பித் துக் கொள்வானே! என்னைவெனவோ நினைத்து நினைத்துக் குறுப்பிக் கொண்டார். மணர் அமைச்சர், உம் அமைச்சிற்று. என்ன செல்வது, என்ன செல்வது-என்று வினாவுக்கு நூறு தரம் தன்னைவேகெட்டுக் கொண்டார்.

இந்த இக்கட்டான சமயத்தில், உணர்ச்சிமெக் ஒன்றோடொன்று முட்டி மோதிப் பாய்த்தெனும் போது, சத்த ஓட்டம் காட்டாது போய் வெளங்க, தம் ஒய் இனி ஒன்றுமே ஆகாது என்று மணிப் புவிமையார் உணர்ந்து, 'அம்மன! காவி வாத்தா....' என்று எதிரோவி திராத்தெ விளம்புறனது பழமொழி கத்திவிட்டார்.

அடுத்த சம்பவங்கள் மியன்மர் வேகத்தில் நடந்து முடிந்து விட்டன. பல்கலர உழைப்பால் புவி பாய்த்தே விட்டது மயமணர் மெக்.

புவிமைய போக்கிப் புயல் வேகத்தில் வந்து மெக் கிணைப் பாய்ச்சினால் தப்பாச்சி.

உடனிக் பாய்த்த வேல் கம்புடன் மரண ஓயம் எழுப்பிக் கொண்டே சிறு விழுத்தது புவி. இருபது அடி தூரத்துக்கு இப்படியும் அப்படியுமாகப் ஈரண்டு கொண்டிருக்கிறது.

மணர் மெய்மறத்தாற் போய் காணப் பட்டார். அவனாக்கும் மரணத்துக்கும் ஓர் அங்குல இடை மெய்தியே இருக்கிறது. சற்றுமூன். தப்பாச்சி கடுக்கைய தாமதித் திருத்தாலும் அவர் உடல் எப்போதோ சிவ்விட்டிருக்குமே!

செவ்வியர் ஓயம் தப்பாச்சியைக் கண்ட தாய் சற்றே மயர்ந்து காணப்பட்டது.

முன்னுதி செவ்வே மியுத்த வந்த உய காணியப் புவிமக் தாங்கலும் மூன்றும்க் கண்ணம் பாரமார் ஒழிக்கவொருவராய்த் தப் பித்தோம், மியுத்தோம் என்று ஓடிவெ விட்டனர்.

தப்பாச்சிக்கு என்ன நடத்தது என்பதை அப்போதுதான் மொழியை கொஞ்சமாக விளக்க ஆரம்பித்தது. சிவ்வியர் பீச் குழம் பித் தவித்துக் கொண்டே காணியம்மணிக் பேர் சொல்லி அழைத்தது வரை தங்கு உணர்ந்திருந்தார். மறிமைய என்னும் உணர்ச்சிமெக் செவ்வுவிட்டு, சிறிது தாமதமாக உணர் ஆரம்பித்தார்.

புவிமர் ஓயமக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே வந்தது. உட்காணுவி மறு பக்கம் வத்திருக்கும் வேல் கம்புடன் படுத்த நினைவிருக்கும் புவிமையார் பார்த்தார் தப்பாச்சி. அதன் கண்கள் ஓடி ஓடித் திறந்தவண்ணம் இருந்தன. பரிதாபமாக வாயைத் திறந்து ஓடிக்க் காண்பித்தது. உட்காணியிற்று உயிர் ஏதும் தருணம் வந்து விட்டது என்று நினைத்தார்.

ஆறாம்...?

புவி காணப் போகும் நேரத்திலும் உடல் பீக் ஆயுதம் பாய்த்த நினைதும், தன் பதைதையெக்காய் நிரட்டி ஒரு தடவை புரண்ட கொடுத்து ஒரு சிறு பாய்ச்சிக்க்

காட்டியே விட்டது. ஓயம் தடவை வண்ட சிவ்வியர் பாய்த்தபோது ஓர் அங்குல இடை மெய்சிக் இவக்கைத் தொடராய்விவெ மரண ஓயத்துடன் கிழும்படி ஆயிற்று. ஆறாம் இக்கத் தடவை, சிறு பாய்ச்சனாலும் இவக்கத் தவறுகிக்கி. சமீபத்தில் தீர்ந்திருந்த செவ்வியர் மெக் காணப் போட்டது. அவ ஓயுமா உய மெய்மற பாய்த்துடன் அதற்குக் கத்தி இருத்தது போலும். கைமையக் கடித்து விட்டது. 'ஓ'மென்று பாய்மர ஓயம் எழுப் பினுள் செவ்வி.

எதிர்பாராத விதமாக மெது செவ்வியம் காணியம் நடந்துவிட்டபடியாகத் தப்பாச்சி என் உடம்படியாக ஓன்றும் செவ்விய ஓடிவ விக்க. கைமையக் கடித்துக் குதலியெய்தாய் புவிமையார் சிவ்வுறமாக இருக்கி அருகிக்க் ஓரம் கண்கள தாக்கிலும், புவிமயம் நிரத்தர யாகக் காணின ஓடிவது.

இது நடந்து ஒரு மாதக்காலுக்குப் பிறகு-
"என்னை மன்னித்ததிடு தப்பாச்சி!" என்று காணப் பிடித்துக் கொண்டார் மணர்.

"உடவுமே உன்னை மன்னிக்க மரணம் இன்னமெக் காப்பாத்திட்டாரு. இயிமெம் தான் செவ்வியத்துக்கு என்ன இருக்கு? நான் ஏதாவது செவ்வியவன்று அஞ்சறியா? காணி வாத்தானே பார்த்து ஒரு மதுசெனக் காப் பாத்திட்டபீம். நீ ஏதோ நயவது செஞ் சிருக்கி. இயிமே, நயவது செவ்விய் கொடுவன்று அரித்தம். உம்மேயே எவக்குக் போய்க்கியே. என்னைப் பார்த்தும்கொடும்க் தான் மய்வித்து விடுவன்று காணப் பிடிக்கிற வழுக்கத்தை விட்டுவிடு."

"உம் மணக் தன் மணத் தப்பாச்சி. அதுவாயம் செஞ்சது தான். ஆறாம் தண்டிசை அதுகிக்கிறது செவ்வி. அவ்வோட இடது கைமே புவி குதறிட்டுக் செத்தே. என்னைத் துக்கும் தாய்தாய் வாரணம்."

"தப்பா, மணர்! நீ நினைக்கிறது தப்பா. செவ்விக் ஒரு கை போற மாதிரி ஏதப்பாடு செவ்வி எவக்குக் கவ்வானம் பன்னி கைக்கக் சாயிவா செஞ்ச ஏதப்பாடு. ஒத்தெக் கண்ணாக்கு ஒரு கை போன செவ்வி சரி வான நோடி. பொருத்தமிக்லாத நோடி வானு தான் ஓடிவெ போயிடுவென்று காணி வாத்தாவிட்டே சபதம் செஞ்சோம். என்க் கென்ன தெரியும், அதுதப் பத்தி?"

"தப்பாச்சி! காணிவாத்தா - நீ நினைமம் போய்க் குய்யிடறயே, அந்தக் காணிவாத்தா- ஓணிவாத்தானாசிருத்தாலும் கத்தி வாய்த்த காணி. என்ன மணம் செவ்வியாலும் சரி. புதுக் கட்டடம் கட்டிக் குய்யாட்டுமெக் எடுக் கிறென். இது எவ்வப்பாடு மெனனை."

"பாத்தியா, பாத்தியா? இப்பத்தாய் வடிக்கு விவங்குது. என் ஓயமய ஒரு நய்க் கொணிக் கட்டிக்கண்ணு நய்க் காணிவாத்தா 'மேனார்' போட்டி, செவ்விய. அச்சிரமய் செவ்விய வச்சா. (செவ்வுமே தன் புவிமையவே அதுப்பி கச்சா...காணியுமா!) உன் வினை காட்டிடே வினவாட்டு" என்று அனத்தம் போய்க்க் உடவுன் கண்களப் பேசினுள் தப்பாச்சி.

தாயிடமிருந்து மகளுக்கு வரும்
உட்வர்ட்ஸ் அறிவுரை

உங்கன் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதூகலமாக வைத்திருக்க உறுதுணி

உட்வர்ட்ஸ்

கிரைப் லாட்டர்

தலைமுறை தலைமுறைகளாக புத்திராவித் தாய்களாக உங்கன் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து வரும் உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் லாட்டர். குடல் வலி, புளிப்பு, உபபூசம், பல்முனைப்புக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்கு உடனடி நிவாரணம் தருவது உட்வர்ட்ஸ்.

சாற்றுப் போகவில்லை
என்குப்புகளை
சப்போதும் ஒரு பட்டை
உங்கன் குழந்தைக்குக் கொடுக்க

உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் லாட்டர்
அது ஆண்டுக்கு மேலாக
புத்திராவித் தாய்களாக உங்கன்
உபயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது.

‘தூய்மை பளிச்சிட என் விட்டைத் துலங்க வைப்பது விம் ஒன்றே’

என்கிருர் திருமதி வினிதா கோரே. செம்பூர், பம்பாய்.

“தேயப்பதற்கான மலிவு சாதனங்கள் அதிக என் விட்டு வாசற்படிக்கே வந்துவிடுகிறார்கள் சிலர்” என்கிருர் திருமதி கோரே. “நான் நம்பி உபயோகிப்பதை துரவணமோங்கும் விம். சில கொடிகளினே விட்டைப் பளிச்சிடச் செய்கிறது. உங்களுக்கும் கண்டிப்பாகத் தேவை துரவணமோங்கும் விம். துப்புரவாக்குவதிலே அதிக ஆற்றல்...பேசின், தொட்டி, பீங்கான் பாண்டங்கள், பாத்திரங்கள், கண்ணாடிப் பண்டங்கள் தரை எதிலையும் இமைப் பொழுதில் விளைச் செய்திடும். ஆம், பளிச்சென வேலமாகத் துப்புரவாக்குவதிலே மேம்பட்டது துரவணமோங்கும் விம், ஒங்கிய ஒளிபெறவே...வாக்குவீர் விம்.

பாங்கான இல்லங்களிலே...விம், பளிச்சிடும் இல்லங்களிலே...விம்